

BOOK OF ABSTRACTS

BOOK OF ABSTRACTS

ÖZET BİLDİRİLER KİTABI

Editors / Editörler

Prof. Dr. Nuray Türker

Assoc. Prof. Dr. Oğuz Diker

Karabük Üniversitesi Yayınları - 36 / Karabük University Publications - 36

ISBN: 978-605-9554-58-9

Her hakkı saklıdır. Yazarından ve yayınevinden yazılı izin alınmaksızın bu kitabın fotokopi veya diğer yollarla kısmen veya tamamen çoğaltılması, basılması ve yayınlanması yasaktır.

All rights reserved. No part of this publication may be produced, stored in a retrieval system or transmitted, in any form, or by any means, electronic mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior permission from the author or the publisher.

© Copyright Karabük Üniversitesi 2. Turizmde Mimarlık ve Kültürel Miras Kongresi
Karabuk University 2nd Congress on Architecture and Cultural Heritage in Tourism

Editörler / Editors

Prof. Dr. Nuray TÜRKER

Assoc. Prof. Dr. Oğuz DİKER

Karabük'te basılmıştır. Printed in Karabük

Basım Tarihi / Printing Date: Temmuz / July 2021

Yayına Hazırlayan / Prepared for publication by:

Assoc. Prof. Dr. Oğuz Diker

COMMITTEES

Congress Honorary Board

Prof. Dr. Refik Polat	Rector of Karabük University
Prof. Dr. Sedat Murat	Rector of Çanakkale Onsekiz Mart University
Prof. Dr. Bedriye Tunçsiper	Rector of İzmir Demokrasi University
Prof. Dr. Derman Küçükaltan	Principal of Kavram Vocational School

Advisory Board

Prof. Dr. Ali Osman Uysal	Çanakkale Onsekiz Mart University
Prof. Dr. Faruk Alaeddinoğlu	Van Yüzüncü Yıl University
Prof. Dr. Füsun Erduran Nemutlu	Çanakkale Onsekiz Mart University
Prof. Dr. Gül Güneş	Selçuk University
Prof. Dr. Hülya Yüksel	İzmir Demokrasi University
Prof. Dr. H. Suavi Ahipaşaoğlu	Beykoz University
Prof. Dr. Muharrem Tuna	Ankara Hacı Bayram Veli University
Prof. Dr. Mustafa Boz	Çanakkale Onsekiz Mart University
Prof. Dr. Öcal Oğuz	Ankara Hacı Bayram Veli University
Prof. Dr. Rainer M. Czichon	Uşak University
Prof. Dr. Sibel Tan	Çanakkale Onsekiz Mart University
Prof. Dr. Turan Takaoğlu	Çanakkale Onsekiz Mart University
Prof. Dr. Tülay Cengiz Taşlı	Çanakkale Onsekiz Mart University
Assoc. Prof. Dr. Erim Konakçı	İzmir Demokrasi University
Assoc. Prof. Dr. Özden Ürkmez	İzmir Demokrasi University
Dr. Feyzullah Şahin	İzmir Demokrasi University
Dr. A. Selçuk Can	Republic of Turkey Ministry of Culture and Tourism

Congress Chair

Prof. Dr. Nuray Türker	Karabük University
Prof. Dr. Hakan Doygun	İzmir Demokrasi University

Organizing Committee

Assoc. Prof. Dr. Oğuz Diker	Çanakkale Onsekiz Mart University
Assoc. Prof. Dr. Aslı Güneş Gölbe	İzmir Demokrasi University
Assoc. Prof. Dr. Cenk Murat Koçoğlu	Karabuk University
Assoc. Prof. Fatih Türkmen	Karabuk University
Assoc. Prof. Murat Aksu	Çanakkale Onsekiz Mart University
Assoc. Prof. Nurettin Ayaz	Karabuk University
Assoc. Prof. Taşkın Deniz	Karabuk University
Assist. Prof. Dr. Başar Sevindik	İzmir Demokrasi University
Assist. Prof. Dr. Bilge Çavuşgil Köse	Çanakkale Onsekiz Mart University
Assist. Prof. Dr. Canan Zehra Çavuş	Çanakkale Onsekiz Mart University
Assist. Prof. Dr. Elif Gözler Çamur	İzmir Demokrasi University
Assist. Prof. Dr. Erdem Temeloğlu	Çanakkale Onsekiz Mart University
Assist. Prof. Dr. Fahri Dağı	Karabuk University
Assist. Prof. Dr. Neslihan Doygun	İzmir Demokrasi University
Assist. Prof. Dr. Sema Çarıkçı	İzmir Demokrasi University
Assist. Prof. Dr. Yurdanur Yumuk	Karabuk University
Dr. Çilem Yavşan	Çanakkale Onsekiz Mart University
Lect. Çağla Ercanlı	İzmir Kavram Vocational School

Organizing Committee

Lect. Nazlı Ece Geyik	İzmir Kavram Vocational School
Lect. Nilay Özcan Uslu	İzmir Kavram Vocational School
Lect. Umut Devrim Tunca	İzmir Kavram Vocational School
Lect. Özgecan Zafer Kurt	İzmir Kavram Vocational School
Lect. Öznur Tanrıver	Çanakkale Onsekiz Mart University
Lect. Pelin Aykutlar	İzmir Kavram Vocational School
Res. Assist. Ayşe Nur Uslu	Karabük University

Scientific Committee

Prof. Dr. Berrin Akgün	Balıkesir University
Prof. Dr. Bedriye Asımgil	İzmir Demokrasi University
Prof. Dr. Begüm Sertyeşilişik	İzmir Demokrasi University
Prof. Dr. Deniz Güner	Dokuz Eylül University
Prof. Dr. Dilşen İnce Erdoğan	Aydın Adnan Menderes University
Prof. Dr. Faruk Alaeddinoğlu	Van Yüzüncü Yıl University
Prof. Dr. Gaye Birol	İzmir Demokrasi University
Prof. Dr. Kurtuluş Karamustafa	Kayseri University
Prof. Dr. Muharrem Tuna	Hacı Bayram Veli University
Prof. Dr. Mustafa Boz	Çanakkale Onsekiz Mart University
Prof. Dr. Rainer M. Czichon	Uşak University
Prof. Dr. Suat Çabuk	Namık Kemal University
Prof. Dr. Voonchin Phua	Gettysburg College, Usa
Prof. Dr. Yüksel Ekinici	University of Portsmouth – UK
Assoc. Prof. Dr. Abdurrahman Mohamed	Antalya Bilim University
Assoc. Prof. Dr. Ali Tolga Özden	Çanakkale Onsekiz Mart University
Assoc. Prof. Dr. Arzu Başaran	Çanakkale Onsekiz Mart University
Assoc. Prof. Dr. Aslı Güneş Gölbe	Çanakkale Onsekiz Mart University
Assoc. Prof. Dr. Aydoğan Aydoğdu	Kastamonu University
Assoc. Prof. Dr. Ayşe Esra Cengiz	Çanakkale Onsekiz Mart University
Assoc. Prof. Dr. Bekir Eşitti	Çanakkale Onsekiz Mart University
Assoc. Prof. Dr. Betül Bakır	Balıkesir University
Assoc. Prof. Dr. Cenk Murat Koçoğlu	Karabük University
Assoc. Prof. Dr. Çiğdem Kaptan Ayhan	Çanakkale Onsekiz Mart University
Assoc. Prof. Dr. Eka Devidze	European University – Georgia
Assoc. Prof. Dr. Erol Duran	Çanakkale Onsekiz Mart University
Assoc. Prof. Dr. Esra Bölükbaşı Ertürk	Karabük University
Assoc. Prof. Dr. Fatih Türkmen	Karabük University
Assoc. Prof. Dr. Gizem Erdoğan	İzmir Demokrasi University
Assoc. Prof. Dr. Hikmet Eldek Güner	İzmir Demokrasi University
Assoc. Prof. Dr. Hüseyin Avni Kırmacı	Karabük University
Assoc. Prof. Dr. Mehmet Nuri Yıldırım	Karabük University
Assoc. Prof. Dr. Nadiya Dekhtyar	Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics – Ukraine
Assoc. Prof. Dr. Nurdan Erdoğan	İzmir Demokrasi University

Scientific Committee

Assoc. Prof. Dr. Nurettin Ayaz	Karabuk University
Assoc. Prof. Dr. Oğuz Diker	Çanakkale Onsekiz Mart University
Assoc. Prof. Dr. Okan Yılmaz	Çanakkale Onsekiz Mart University
Assoc. Prof. Dr. Önder Deniz	Uşak University
Assoc. Prof. Dr. Sevgi Öztürk	Kastamonu University
Assoc. Prof. Dr. Taşkın Deniz	Karabuk University
Assoc. Prof. Dr. Yasin Dönmez	Karabuk University
Assoc. Prof. Dr. Zeynep Yeşim İlerisoy	Gazi University
Assoc. Prof. Dr. Zihni Turkan	Near East University
Assist. Prof. Dr. Aylin Çelik Turan	Çanakkale Onsekiz Mart University
Assist. Prof. Dr. Erdem Salcan	Çanakkale Onsekiz Mart University
Assist. Prof. Dr. Ewa Ferens	Warsaw University of Life Sciences – Poland
Assist. Prof. Dr. Fulya Özmen	Gazi University
Assist. Prof. Dr. Hatice Uçar	Balıkesir University
Assist. Prof. Dr. Nina Almasifar	Nina Almasifar
Assist. Prof. Dr. Serkan Palabıyık	Balıkesir University
Assist. Prof. Dr. Süheyla Birlik	Artvin Çoruh University
Assist. Prof. Dr. Yeliz Tülübaş Gökuç	Balıkesir University
Dr. İsa Uğur	Karabuk University

CONGRESS PROGRAM

1 st Day - 24.05.2021	
OPENING CEREMONY / AÇILIŞ	
10:00-11:00	
Room: Mimar Sinan	
Opening Remarks	
Prof. Dr. Nuray Türker Karabük University Congress Chair	
Prof. Dr. Hakan Doygun İzmir Demokrasi University Congress Chair	
Prof. Dr. Suat Uğur Vice Rector of Çanakkale Onsekiz Mart University	
Prof. Dr. Bedriye Tunçsiper Rector of İzmir Demokrasi University	
Prof. Dr. Derman Küçükaltan Principal of İzmir Kavram Vocational School	
Prof. Dr. Refik Polat Rector of Karabük University	
KEYNOTE SPEAKERS / DAVETLİ KONUŞMACILAR 11:30-13:30	
Room: Mimar Sinan	
Prof. Dr. Muharrem Tuna Moderator	
Prof. Dr. Prof. Dr. Rainer Maria Czichon From Culture to Tourism / Kültür'den Turizm'e	
Assoc. Prof. Dr. Özlem Karakul Holistic Conservation, Authenticity and Tourism in Historic Environments / Tarihi Çevrelerde Bütüncül Koruma, Özgünlük ve Turizm	
PARALLEL SESSIONS 14:30-15:30	
1st Session / 1. Oturum	
Room: İzmir	
Session Chair / Oturum Başkanı: Prof.Dr. Faruk Alaeddinoğlu, Van 100. Yıl University	
Session Attendant / Erişim Sorumlusu: Ecevit Sayılır	
Rabia Nur Bilekli, Süleyman Burçak Çıkıkcı TMKM49 - Turizm Etkisi Altındaki Tarihi Sokaklarda Koruma Çalışmaları: Kuşadası Örneği	
Prof.Dr. Öner Demirel, Assist. Prof. Dr. Mahire Özçalık, Assist. Prof. Dr. Meryem Bihter Bingül Bulut, Tuba Gizem Aydoğan TMKM40 - Ekolojik Planlama Kapsamında Doğa Temelli Turizme İlişkin Master Planlarının Değerlendirilmesi	
Dr. Umut Devrim Tunca, Prof. Dr. Eti Akyüz Levi TMKM18 - Kırsal Yerleşimlerin Korunmasında Çağdaş Yaklaşımlar ve Yeni Model Önerisi	
Ebru N. Ceylan TMKM24 - Kırsal Turizmde Hizmet Veren Öncü Bir Konaklama Tesisi: Yenice Vadi Doğal Yaşam Köyü	

PARALLEL SESSIONS 14:30-15:30	
2nd Session / 2. Oturum	
Room: Karabük	
Session Chair / Oturum Başkanı: Prof.Dr. Deniz Özkut, İzmir Kâtip Çelebi University	
Session Attendant / Erişim Sorumlusu: Özkan Süzer	
Derya Mert Kahraman	TMKM20 Bir Kültürel Miras Örneği Olarak Akşehir Evleri Cephe Düzeninde Ahşap Elemanlar
Assoc. Prof. Dr. Ülkü Özten	TMKM41 Mimarlık Turizmde Üçüncü bir Tür
İldem Özlem Çeliker, Assoc. Prof. Dr. Koray Güler	TMKM44 Kırsal Soylulaştırmanın Eşiğinde Olan Ayvacık-Büyükhüsün Tarihi Yerleşiminin Miras Değerleri
Dr. Hasan Sercan Sağlam	TMKM33 Ayvalık'ın Gayrimeskun Kesimlerinde Bulunan Kayıp Mimari Mirasın Yeniden Keşfi
2nd Day - 25.05.2021	
PARALLEL SESSIONS 10:00-11:00	
3rd Session / 3. Oturum	
Room: Çanakkale	
Session Chair / Oturum Başkanı: Assoc. Prof.Dr. Rahman Temizkan, Eskişehir Osmangazi University	
Session Attendant / Erişim Sorumlusu: Tolunay Baydın	
Assist. Prof. Dr. Ebru Harman Aslan, Dr. Ahmet Suvar Aslan	TMKM61 - Antakya Tarihi Kent Merkezinde Turizm Soylulaşması
Prof. Dr. Hakan Anay, Assoc. Prof. Dr. Ülkü Özten, Merve Ünal	TMKM51 - Mimari Turizmde Artırılmış Deneyimler: Alexandria Troas'ta Bir Örnek
Dr. Hasan Sercan Sağlam	TMKM34 - UNESCO Dünya Miras Listesi Bağlamında Ege Kıyılarındaki "Ceneviz Kaleleri" Mimarlık Tarihi Üzerine Metodolojik Bir Tartışma
Çilen Kurt Taşdelen, Prof. Dr. Hakan Anay	TMKM38 - Instagramlanabilir Mimari: Sosyal Medyanın (Turizm) Mimarlığına Etkileri Üzerine Notlar
4th Session / 4. Oturum	
Room: İzmir	
Session Chair / Oturum Başkanı: Assoc. Prof.Dr. Esra Bölükbaşı Ertürk, Karabük University	
Session Attendant / Erişim Sorumlusu: Ulvi Cenap Topçu	
Assoc. Prof.Dr. Mustafa Gürbüz Beydiz	TMKM56 - Avrupa'da Denizcilik Müzeciliği ve Türkiye'de Durum
Ahmet Ünver, Assoc. Prof.Dr. Duran Cankül	TMKM99 - Kültürel Mirasın Sergilenmesinde Tematik Müzecilik ve Gastronomi Müzelerinin Yeri
Dr. Ulvi Cenap Topçu	TMKM100 - İnternet Siteleri Üzerinden Müze Ziyareti: Çanakkale Troya Müzesi
Assist. Prof. Dr. Şaban Kargiglioğlu	TMKM57 - Kültürel Miras Kapsamında Tarihi Konakların Yenilenerek Mutfak Müzesi Bağlamında Kullanılması: Kahramanmaraş Dondurma Müzesi Örneği

2 nd Day - 25.05.2021	
PARALLEL SESSIONS 11:30-12:30	
5th Session / 5. Oturum Room: Karabük Session Chair / Oturum Başkanı: Assoc. Prof. Dr. Zihni Türkan, Yakın Doğu University Session Attendant / Erişim Sorumlusu: Hüseyin Fatih Zararsız	
Assoc. Prof.Dr. Cenk Murat Koçoğlu, Yeşim Onur TMKM79 - Ekomüze Odaklı Sürdürülebilir Destinasyon Olarak Bulak Köyü	
Assoc. Prof.Dr. Abdurrahman Dinç, Gülnihal Işıklı TMKM84 - Akseki Sarıhacılar Köyü'nün Ekoturizm Potansiyelinde Sürdürülebilirliği	
Assoc. Prof.Dr. Derya Elmalı Şen, Burcu Dost Baş TMKM15 - Kültürel Miras Yönetiminde Ekomüze Yaklaşımı: Türkiye Örneği	
Dr. Fatma Sezin Doğruer TMKM01 - Aydın'ın Karacasu İlçesinde Yöresel Mimari	
6th Session / 6. Oturum Room: Çanakkale Session Chair / Oturum Başkanı: Assoc. Prof.Dr. Abdurrahman Dinç, Necmettin Erbakan University Session Attendant / Erişim Sorumlusu: Emre Akmanoğlu	
Assoc. Prof.Dr. Abdurrahman Dinç, Serap Arı TMKM93 - Orman Köylerinin Ekoturizm Potansiyelinin İncelenmesi Karabük/Hacılarobası Örneği	
Assist. Prof. Dr. Meryem Bihter Bingül Bulut, Prof. Dr. Öner Demirel TMKM10 - Tarihi Çeşnigir Köprüsü ve Kanyon: Kültürel Ekosistem Hizmetlerinin Değerlendirilmesi	
Assist. Prof. Dr. Mahire Özçalık, Assist. Prof. Dr. Meryem Bihter Bingül Bulut, Tuba Gizem Aydoğan TMKM66 - Köprüköy (Kırıkkale)'ün Turistik Köy İşletmeleri Olarak Değerlendirilebilme Olanaklarının Araştırılması	
Dr. Umut Devrim Tunca, Prof. Dr. Eti Akyüz Levi TMKM19 - Kırsal mirasın korunması ve yerel turizm: Foça Kozbeyli örneği	
SESSION OF TOUR GUIDES / REHBERLER OTURUMU 13:00-14:00 Room: Cevat Şakir Kabaağaçlı Moderator: Suat Tural	
Suat Tural Moderatör	
N. Nebil Altınal Mimarî - Turizm İlişkisi	
Assoc. Prof. Dr. Rahman Temizkan Kültürel Miras - Turizm İlişkisi	
Aykut Değre Kuzey Ege Mimari ve Kültürel Değerleri	
İzzet Orhan Özdal Safranbolu'da Hamam Kültürü	

2 nd Day - 25.05.2021	
PARALLEL SESSIONS 14.30-15:30	
7th Session / 7. Oturum Room: İzmir Session Chair / Oturum Başkanı: Assoc. Prof. Dr. Hülya Yüceer, İzmir Technology University Session Attendant / Erişim Sorumlusu: Aysu Şahintepe	
Özlem Balcı Öztürk TMKM09 - Tarih Öncesi Çağlardan Bizans'a Latmos'ta Ana Tanrıça Kültürünün İzleri ve İnanç Turizmindeki Yeri	
Aysu Şahintepe, Assoc. Prof. Dr. Oğuz Diker, Adnan Çetinkaya TMKM98 - Antik Çağda Sağlık Turizm Destinasyonu Olarak Bergama Asklepionu	
Ahmet Vedat Koçal, Şilan Çelebioğlu TMKM89 - Türkiye'de Mekânın Turistik Manipülasyonu Olarak Yerel Tarih ve Çokkültürlülük Söylemi: Mardin Kılıt (Dereici) Köyü Örneği	
Tuba Bülbül Bahtiyar, Assoc. Prof. Dr. Gülşen Dışlı TMKM28 - Hagios Georgios Kilisesi Mevcut Durum Analizi	
8th Session / 8. Oturum Room: Çanakkale Session Chair / Oturum Başkanı: Assoc. Prof. Dr. Fatih Türkmen, Karabük University Session Attendant / Erişim Sorumlusu: İbrahim Yılmaz	
Assist. Prof. Dr. Seda Süer TMKM73 - Kültürel Mirasın Turizm Amaçlı Kullanımı: Bergama İlçesi Örneği	
Merve Yıldırım, Assist. Prof. Dr. Kansu Gençer TMKM76 - Afyonkarahisar İlinin Kültürel Miras Turizmi Açısından Değerlendirilmesi	
İdris Can Irız, Prof. Dr. Emine İpek Özbek TMKM03 - Arkeolojik Mirasın Çevre Kentlerle Entegrasyonunda Güçlü ve Zayıf Yönler	
Zeynep Hüseyini, Assist. Prof. Dr. Terane Burnak TMKM55 - Kültürel Mirasın Sürdürülebilir Kalkınması ve Tanıtılması için Mardin Kenti Örneğinde Web Haritası Tasarımı	
9th Session / 9. Oturum Room: Karabük Session Chair / Oturum Başkanı: Prof. Dr. Tülay Cengiz Taşlı, Çanakkale Onsekiz Mart University Session Attendant / Erişim Sorumlusu: Esra Caymaz	
Assist. Prof. Dr. Erdem Salcan TMKM26 - Troya Tarihi Milli Parkı Yerleşmelerinin Mimariye Bağlı Kültürel Peyzaj Öğelerinin Korunmasına Yönelik Bir Araştırma – Kalafat Köyü Örneği	
Dr. Nilay Özcan Uslu TMKM52 - Sürdürülebilir Kalkınma Ekseninde "Sasalı Biolab Projesi"	
Assist. Prof. Dr. Elif Tuğba Yalaz TMKM17 - İklim Değişikliğiyle Mücadelede Alternatif Yerleşim Alanları Olarak Yüzen Evlerin İncelenmesi	
Dr. İsa Uğur, Doç. Dr. Yasin Dönmez TMKM23 - Kültürel Miras Alanlarının Çekicilik Açısından Değerlendirilmesi: UNESCO Adayı Tarihi Birgi Şehri	

3rd Day - 26.05.2021	
PARALLEL SESSIONS 10:00-11:00	
10th Session / 10. Oturum Room: İzmir Session Chair / Oturum Başkanı: Prof. Dr. Öner Demirel, Kırıkkale University Session Attendant / Erişim Sorumlusu: Ayşe Nur Uslu	
Prof.Dr. Öner Demirel, Assist. Prof. Dr. Meryem Bihter Bingöl Bulut, Assist. Prof. Dr. Mahire Özçalık, Tuba Gizem Aydoğan TMKM12 - Ülkesel Ölçekte Kalkınma Odaklı Plan Sistematiği ve Pratikleri Temelinde Ekoturizmin Stratejik Yönetimi	
Assist. Prof. Dr. Asuman Aysu TMKM04 - Adana Kent Merkezindeki Tarihi ve Kültürel Peyzaj Öğelerinin Değerlendirilmesi	
Assist. Prof. Dr. Sebahat Sinem Özyurt Ökten TMKM64 - Sakin Şehir (Cittaslow) Hareketinde Kültürel Miras Öğelerinin Etkisi	
Assist. Prof. Dr. Gülçinay Başdoğan Deniz, Assist. Prof. Dr. Yelda Mert TMKM50 - Kültürel Mirası Korunması Olgusunu İskenderun Lisesi Üzerinden Tartışmak	
11th Session / 11. Oturum Room: Karabük Session Chair / Oturum Başkanı: Assoc. Prof. Dr. Murat AKSU, Çanakkale Onsekiz Mart University Session Attendant / Erişim Sorumlusu: Aysu Şahintep	
Assist. Prof. Dr. Eren Erkalıç TMKM83 - Belediye Web Sayfalarında Turizmin Yeri: İzmir İli İlçe Belediyeleri Üzerine Bir İnceleme	
Şeyma Nur Üzüm, Assist. Prof. Dr. Erdem Temeloğlu TMKM90 - Tüketicilerin Restoran Seçim Ölçütleri Üzerine Bibliyografik Bir Değerlendirme	
Assoc. Prof. Dr. Duran Cankül, Mert Ünal TMKM101 - Türkiye'de Turizm ve Gastronomi Alanında Menü ile İlgili Araştırmaların Bibliyometrik Analizi	
Assoc. Prof. Dr. Reşat Arıca, Nagehan Sönmez Gök TMKM96 - Akıllı Teknolojilerin Çevre Koruma Amaçlı Kullanımı: Eskişehir'de Faaliyet Gösteren Turizm İşletmeleri Üzerine Nitel Bir Araştırma	
PARALLEL SESSIONS 11:30-12:30	
12th Session / 12. Oturum Room: Çanakkale Session Chair / Oturum Başkanı: Assoc. Prof. Dr. Cenk Murat Koçoğlu, Karabük University	
Dr. Gülşah Çelik Başok, Yaprak Berna Süphanoğlu TMKM32 - Geleneksel Bitlis Konutlarının Kültür Turizmi Açısından Değerlendirilmesi	
Funda Çatalbaş, Prof. Dr. Sibel Ecemiş Kılıç TMKM31 - Planlama Perspektifinde Uluslararası Sözleşmelerde Kültür Turizmi ve Koruma İlişkisi	
Nurefşan Arı, Assoc. Prof. Dr. Sevgi Görmüş Cengiz TMKM31 - Geleneksel Mimaride Kültür Aktarımı ve Mahremiyet Kavramının Mimariye Yansımaları: Malatya Örneği	
Çağla Ercanlı TMKM43 - Kentsel Kıyı Alanlarındaki Mimarlık ve Kültürel Miras Öğelerinin Taşkın Riskine Karşı Korunması: İzmir Konak Meydanı Örneği	

3 rd Day - 26.05.2021	
PARALLEL SESSIONS 11:30-12:30	
12th Session / 12. Oturum	
Room: Çanakkale	
Session Chair / Oturum Başkanı: Assoc. Prof. Dr. Cenk Murat Koçoğlu, Karabük University	
Dr. Gülşah Çelik Başok, Yaprak Berna Süphanoglu	
TMKM32 - Geleneksel Bitlis Konutlarının Kültür Turizmi Açısından Değerlendirilmesi	
Funda Çatalbaş, Prof. Dr. Sibel Ecemiş Kılıç	
TMKM31 - Planlama Perspektifinde Uluslararası Sözleşmelerde Kültür Turizmi ve Koruma İlişkisi	
Nurefşan Arı, Assoc. Prof. Dr. Sevgi Görmüş Cengiz	
TMKM11 - Geleneksel Mimaride Kültür Aktarımı ve Mahremiyet Kavramının Mimariye Yansımaları: Malatya Örneği	
Çağla Ercanlı	
TMKM43 - Kentsel Kırı Alanlarındaki Mimarlık ve Kültürel Miras Öğelerinin Taşkın Riskine Karşı Korunması: İzmir Konak Meydanı Örneği	
13th Session / 13. Oturum	
Room: İzmir	
Session Chair / Oturum Başkanı: Prof. Dr. Selma Meydan Uygur, Ankara HBV University	
Session Attendant / Erişim Sorumlusu: Yurdanur Yumuk	
Assist. Prof. Dr. Hatice Sarı Gök	
TMKM88 - Scopus Veri Tabanında Kültürel Miras Turizmi ile İlgili Yayınların Bibliyometrik Analizi	
Cansel Aydın, Dr. Elif Gündüz	
TMKM21 - Coğrafi İşaretler ve Kırsal Kalkınma Bağlamında Turizm: Aydın Örneği	
Assoc. Prof. Dr. Cenk Murat Koçoğlu, Nazlı Sipahi	
TMKM72 - Destinasyon Çekicilik Unsurları Kapsamında Mimari Yapıların Değerlendirilmesi: Ege Bölgesi	
Ecevit Sayılır, Assoc. Prof. Dr. Murat Aksu	
TMKM80 - Çanakkale Turizm Paydaşlarının Destinasyon Pazarlaması Bağlamında Bölge Kültürel Miras Turizmine Bakış Açıları	
PARALLEL SESSIONS 13:00-14:00	
14th Session / 14. Oturum	
Room: Karabük	
Session Chair / Oturum Başkanı: Assoc. Prof. Dr. Saadet Pınar Temizkan, Eskişehir Osmangazi University	
Session Attendant / Erişim Sorumlusu: Öznur Tanrıver	
Öznur Tanrıver	
TMKM92 - Sözlü Kültür Bağlamında Ege'nin Kültürel Bellek Örneği: Homeros	
Emine Köseoğlu	
TMKM42 - Edebiyat Turizmi Bağlamında İzmir'deki Yazar ve Şair Evleri	
Dr. Ayşe Bölükbaşı	
TMKM06 - Osmanlı Mimarisinde Patronaj İlişkileri: XVI. Yüzyılda İstanbul'da Tekke İnşasında Kadınların Rolü	
Assoc. Prof. Dr. A. Esra Bölükbaşı Ertürk, Osman Ziyaettin Yağcı	
TMKM63- Milli Mimari Üslubu Örneklerinin Mimari Turizme Katkıları Bağlamında, İzmir Milli Kütüphane Caddesi ve Konya Mevlâna Caddesi'nin İncelenmesi	

3 rd Day - 26.05.2021	
PARALLEL SESSIONS 13:00-14:00	
15th Session / 15. Oturum Room: Çanakkale Session Chair / Oturum Başkanı: Prof. Dr. Ali Yaylı, Ankara HBV University Session Attendant / Erişim Sorumlusu: Esra Caymaz	
Dania Abdelaziz, Şeniz Çıkış TMKM22- Kırsal alanlarda dağınık Oteller ve Sürdürülebilir Turizm-Urla şehir merkezi ve Bademler Köyü örneği, Türkiye	
Büşra Öztaş, Assoc. Prof. Dr. Sibel Polat TMKM59- Kongre Otelleri Standartları ve Tasarım Kriterleri Üzerine Bir Araştırma	
Assist. Prof. Dr. Aylin Özodabaş, Dr. Moustafa Kioutsouk Moustafa TMKM08- Mudanya Tarihi Evlerinin Yeniden Yapım Çalışmalarının İncelenmesi	
Assist. Prof. Dr. Defne Akdeniz TMKM81- Turizm Endüstrisinde Biyofilik Tasarımlar: Doğa ile Bütünleşik Yapıların Turistik Deneyime Etkisine Dair Kavramsal Bir Çalışma	
16th Session / 16. Oturum Room: İzmir Session Chair / Oturum Başkanı: Assoc. Prof. Dr. Mehmet Çetin, Kastamonu University Session Attendant / Erişim Sorumlusu: Ayşe Nur Uslu	
Assist. Prof. Dr. Huriye Simten Sütüncü TMKM36 - Bafa Gölü ve Çevresinin Peyzaj Biyografisi Yaklaşımıyla Değerlendirilmesi	
Engin Aktürk, Merve Akdağ Öner TMKM39 - İstanbul'un Kültürel Peyzajı ve Sürdürülebilir Bisiklet Turizmi Potansiyeli	
Assist. Prof. Dr. Huriye Simten Sütüncü TMKM37 - Kutsal Mekânlar ve Kutsal Peyzajlar: Beşparmak Dağları ve Bafa Gölü Peyzajına Biyografik Bir Bakış	
Pembe Duran, Assoc. Prof. Dr. Aslı Güneş Gölbey TMKM65 - Kültürel Miraslardan Levanten Bahçelerinin Peyzaj Mimarlığı Açısından İrdelenmesi	
17th Session / 17. Oturum Room: Karabük Session Chair / Oturum Başkanı: Assoc. Prof. Dr. Sevgi Öztürk, Kastamonu University Session Attendant / Erişim Sorumlusu: Tolunay Baydın	
Assist. Prof. Dr. Gözde Kuzu Dinçbaş TMKM70- Tarihi Yapıların Restorasyon Sonrası Kullanımı ve Kültürel Turizme Kazandırılması: Kuşadası Örneği	
Dr. Merve Özkaynak TMKM62 - Tarihi Çevrede Yeni Yapı Tasarım Kriterleri Bağlamında Akarsu Kıyısı Kimliğinin Değerlendirilmesi: Amasya Yeşilırmak Nehir Kıyısı Örneği	
Fatih Mazlum, Seda Mazlum, Assoc. Prof. Dr. Ş. Ebru Okuyucu TMKM71 - Kültürel Miras Niteliğindeki Ayazini Metropolisi'nin Tanıtımına Yönelik Mimari Ölçekte Yapılan Çalışmalar	
Assist. Prof. Dr. Esra Aksoy, Ömer Koyuncu TMKM60 - Geleneksel Karacasu Evlerine Ait Ahşap Kapıların Analizi	

3 rd Day - 26.05.2021	
PARALLEL SESSIONS 14.30-15:30	
18th Session / 18. Oturum Room: Çanakkale Session Chair / Oturum Başkanı: Prof. Dr. Derman Küçükaltan, İzmir Kavram Vocational School Session Attendant / Erişim Sorumlusu: Yurdanur Yumuk	
Onur Hazal Yeğenağa, Assoc. Prof. Dr. Selin Yıldız TMKM45 - Yaratıcı Kentlerde Kamusal Sanatın Önemi: İstiklal Caddesi, İstanbul	
Dr. Süleyman Saz TMKM46 - Kent Belleği ve Turizmin Buluşması: Tire Kutu Han	
Pelin Aykutlar, Onur Özden, Gizem Şahin TMKM87 - Kent Pazarlamasının Bir Unsuru Olarak Kültürel Miras: İzmir Örneği	
Bengisu Şen, Prof. Dr. Rengin Zengel TMKM14 - Palimpsest Kimlik Üzerinden Bir Kentsel Alan Okuması: Alsancak Liman Arkası Bölgesi	
19th Session / 19. Oturum Room: İzmir Session Chair / Oturum Başkanı: Prof. Dr. Nuray Türker, Karabük University Session Attendant / Erişim Sorumlusu: Ecevit Sayılır	
Assist. Prof. Dr. Lale Yılmaz TMKM102 - UNESCO Dünya Miras Geçici Listesi'nde Ege Bölgesi Ceneviz Kaleleri	
Dr. Fatma Sezin Doğruer TMKM30 - Ege Bölgesi Geleneksel Konut Dokusu ve Müze olarak İşlevlendirilen Örnekler	
Dr. Fatma Kürüm Varolğüneş TMKM29 - Sürdürülebilirlik Bağlamında Yerel Konut Mimarisi: Çanakkale/Gökçeada Örneği	
Canan Nalça Kıssaboylu TMKM07 - Şenköy Geleneksel Kırsal Yerleşimi Kimliğinin Korunması ve Kültürel Turizm Potansiyeli	
20th Session / 20. Oturum Room: Çanakkale Session Chair / Oturum Başkanı: Assoc. Prof. Dr. Oğuz Diker, Çanakkale Onsekiz Mart University	
Alihan Tuncer, Assist. Prof. Dr. Abdullah Badem TMKM77 - Yöresel Bir Tatlı Olan Ankara Höşmerimi ve Genel Özellikleri Hakkında Nitel Bir Çalışma	
Oğuzhan Dülğaroğlu, Prof. Dr. Cevdet Avcıkurt TMKM78 - Gastronomi Temalı Rekreatif Etkinliklerin Sosyal Medya Üzerinden İmaj Analizi: Ayvalık Uluslararası Zeytin Hasat Festivali Örneği	
Assist. Prof. Dr. F. Kübra Aylan TMKM85 - Kültürel Rekreasyon Faaliyetlerinin Destinasyon Pazarlaması Açısından İncelenmesi: Konya İli Örneği	
Assist. Prof. Dr. Bilge Çavuşgil Köse TMKM54 - Müze Mimarisi ve Ziyaretçi Deneyimi: Troya Müzesi Örneği	

3 rd Day - 26.05.2021	
CLOSING SESSION / KAPANIŞ OTURUMU	16:00-17:00
Room: Safranbolu	
İbrahim Canbulat Genius Loci: Safranbolu'nun Ruhu Bir Küçük Anadolu Şehrini Baş Aşağı Okumak	
Prof. Dr. Nuray Türker Congress Chair	
Prof. Dr. Hakan Doygun Congress Chair	

CONTENT

COMMITTEES	i
CONGRESS PROGRAM	v
CONTENT	xv
KEYNOTE SPEAKERS	1
From Culture to Tourism	2
Holistic Conservation, Authenticity and Tourism in Historic Environments	3
Genius Loci: The Spirit of Safranbolu, Reading a Small Anatolian City Upside Down.....	5
PRESENTED PAPERS	7
Vernacular Architecture in Karacasu, Aydın	8
Strengths and Weaknesses in Integration of Archeological Heritage with Surrounding Cities	9
Patronage Relations in Ottoman Architecture the Role of Women in Construction of Tekkes in İstanbul in the Sixteenth Century.....	12
The Conservation of the Identity of Şenköy Traditional Rural Settlement and its Cultural Tourism Potential	14
Investigation of Reconstruction Works of Historical Houses in Mudanya.....	16
Traces of the Mother Goddess Cult in Latmos from Prehistoric Ages to Byzantium and its Place in Religious Tourism	17
Historical Çeşnigir Bridge And Canyon: Evaluation Of Cultural Ecosystem Services.....	18
Cultural Transfer in Traditional Architecture and Reflections of The Concept of Privacy to Architecture: The Case of Malatya	19
An Urban Area Reading on Palimpsest Identity: The Backyard Region of Alsancak Port	21
Ecomuseum Approach in Cultural Heritage Management: Case Study of Turkey	23
An Investigation of Floating Houses as Alternative Settlement Areas in Struggling Climate Change	25
Conservation of Rural Heritage and Local Tourism: Case of Foça, Kozbeyli	29
Wooden Elements in the Facade Layout of Akşehir Houses as an Example of Cultural Heritage	31
Tourism in the Context of Geographical Indications and Rural Development: The Case of Aydın.	32
Diffused Hotels and Sustainable Tourism in Rural Areas – Case of Urla, Turkey	34
Evaluation of Tangible Cultural Heritage Sites as Touristic Attraction: The Case of Birgi	36
A Pioneering Accommodation Facility Serving in Rural Tourism: Yenice Vadi Natural Life Village	38
A Study for Conservation of Architectural - Cultural Landscape Assets in the Rural Settlements of the National Historical Park of Troy – The Village of Kalafat	40
Hagios Georgios Church Condition Survey and Preventive Conservation Suggestions	41
Vernacular Housing Architecture in the Context of Sustainability: Example of Imbros (Gökçeada)	43

Traditional Residential Architecture in Aegean Region and the Samples Functioning as Museums	45
The Relationship of Cultural Tourism and Conservation in International Conventions in the Planning Perspective	46
Rediscovery of the Lost Architectural Heritage in the Uninhabited Parts of Ayvalık	50
Sacred Places and Sacred Landscapes: A Biographical Approach to Landscapes of Beşparmak Mountains, and Lake Bafa	52
Instagrammable Architectures: Notes on the Influence of Social Media on (Tourism) Architecture	54
A Methodological Discussion on the Architectural History of the Aegean "Genoese Castles" for the Unesco World Heritage List	57
Istanbul's Cultural Landscapes and Potential of Sustainable Cycling Tourism	59
Building Past Landscapes for the Future: Landscape Biography of a Wetland	61
Evaluations of Master Plans for Nature-Based Tourism within the Scope of Ecological Planning ..	63
A Third Type in Architecture Tourism.....	65
Houses of Writers and Poets in İzmir in the Context of Literary Tourism	66
Conservation of Architecture and Cultural Heritage Elements in Urban Coastal Areas against Flood Risk: The Case of İzmir Konak Square.....	67
Heritage Values of Ayvacık-Büyükhüsün Historic Settlement Which is on the Verge of Rural Gentrification	69
The Meeting of Urban Memory and Tourism: Tire Kutu Khan	73
Conservation Studies on Historical Streets under Effects of Tourism: Case of Kuşadası	75
Discussion of The Cultural Heritage Conservation Phenomenon Through İskenderun High School	77
"Sasalı Biolab Project" on the Axis of Sustainable Development	82
Museum Architecture and Visitor Experience: The Example of Troy Museum	84
Web Map Design in the Case of Mardin City for the Sustainable Development and Promotion of Cultural Heritage	85
Maritime Museology in Europe And The Status in Turkey	87
Renovated Historical Mansions in the Scope of Cultural Heritage and Their Usage in the Context of Kitchen Museum: The Case of Kahramanmaraş Ice Cream Museum.....	89
A Research on Convention Hotel Standards and Design Criteria	91
An Analysis of Wooden Doors of Traditional Karacasu Houses	93
Tourism Gentrification in Historical City Center of Antakya	94
Evaluation of Riverfront Identity of Amasya Historical Core	96
Investigation of Konya Mevlana Street in the Context of the Contribution of the National Architectural Style Examples to Architectural Tourism	98
The Effect of Cultural Heritage Elements on the Cittaslow Movement	99
Levantine Gardens From Cultural Heritage in Terms of Landscape Architecture	100

KöprükÖy (Kırkkale) as Touristic Village Enterprises Investigation of Possibilities for Evaluation	102
Restored Historical Buildings and the Benefit They Supply to Culture Tourism: Example of Kuşadası.....	104
Architectural Works Aimed at Promoting the Ayazını Metropolis, Which is a Cultural Heritage .	106
Examination of Tripadvisor Reviews of İzmir's Architectural Buildings as a Destination Attraction Factor	108
Utilization of Cultural Heritage for Tourism Purposes: The Case of Bergama County.....	110
Evaluation of Afyonkarahisar Province in Terms of Cultural Heritage Tourism	112
A Qualitative Study on a Traditional Dessert: Ankara Höşmerimi and its General Properties	113
Image Analysis of Gastronomy-Themed Events within the Scope of Cultural Heritage: The Case of Ayvalık International Olive Harvest Festival.....	115
Bulak Village as a Sustainable Destination Focused on Ecomuseums	117
Çanakkale Tourism Stakeholders' Perspectives on Cultural Heritage Tourism of the Region in the Context of Destination Marketing	119
Biophilic Designs in Tourism Industry.....	121
Place of Tourism on Municipal Web Pages: An Investigation on District Municipalities in İzmir Province.....	123
Ecotourism Potential of Akseki Sarıhacılar Village Sustainability	124
Examination of Cultural Recreation Activities in Terms of Destination Marketing: The Case of Konya Province	126
Cultural Heritage as an Element of Urban Marketing: The Case of İzmir	127
Bibliometric Analysis of Publications Related to Cultural Heritage Tourism in Scopus Database	129
The Discourse of Local History and Multiculturalism as Touristic Manipulation of Space in Turkey: The Case of Mardin Kılıt (Dereçi) Village	130
A Bibliographic Assessment of Consumers' Restaurant Selection Criteria	133
The Example of Cultural Memory of the Aegean in the Context of Oral Culture: Homeros	135
Investigation of the Ecotourism Potential of Forest Villages Karabük/Hacılarobası Example.....	137
Use of Smart Technologies for Environmental Protection: A Qualitative Research on Tourism Businesses in Eskişehir	139
Asklepion in Pergamon as Ancient Health Tourism Destination.....	141
Thematic Museology and Gastronomy Museums	142
Visiting The Museum Via Web Pages: The Troy Museum in Çanakkale.....	143
Genoese Castles of Aegean Region Unesco World Heritage Tentative List	145
BEST PAPERS	147

KEYNOTE SPEAKERS

From Culture to Tourism

Kültür'den Turizm'e

Prof. Dr. Rainer Maria Czichon

Uşak University, Department of Archaeology, Turkey

rainer.czichon@usak.edu.tr

Abstract

On the UNESCO's World Heritage Tentative List of Turkey 78 sites are mentioned. Further-more countless archaeological and ethnographical remains exist between the Aegean and Eastern Anatolia, the Black Sea and the Mediterranean Sea, which have a great potential for the national and international tourism. But there is a rocky path from the discovery of an archaeological site or architectural monument to its touristic use. First of all an archaeological investigation or excavation according to modern scientific standards is needed. In a second step a save protection and/or a restoration of the site/of the monument is necessary and even a reconstruction may be discussed. Then a touristic concept, which takes social, cultural, historical or artistic aspects into account and which is appropriate for different age groups of tourists, has to be developed. In the presentation various archaeological and ethnographical examples (e.g. Çatalhöyük, Yeşilova, Boğazköy, Oymaağaç Höyük, Glennleiten Open Air Museum, Industrial Museums a.o. will be used to explain the above mentioned points.

Özet

UNESCO Dünya Miras Geçici Listesinde Türkiye'den 78 varlık yer alıyor. Bununla birlikte sayısız arkeolojik ve etnografik kalıntılar, Ege'den Doğu Anadolu Bölgesi'ne, Karadeniz'den Akdeniz'e uzanan bir coğrafyada yayılmıştır. Bu durum ulusal ve uluslararası turizm için büyük bir potansiyeldir. Fakat bir kültürel anıtın keşfinden turistik amaçla yararlanılmasına kadar uzayan yol oldukça meşakkatlidir. Bilimsel standartlara uygun titizlikle çalışan kazı veya yüzey araştırmalarıyla detaylı belgelemenin ardından bölgenin koruma kuruluşuyla beraber bir koruma/sağlamlaştırma ve/veya restorasyon ve -uygun görünürse- bir rekonstrüksiyon yapılmaktadır. Sonraki adımda kültürel anıtın sosyokültürel, tarihsel, sanatsal anlamları çeşitli etkinliklerle (baskılı, dijital, sözel, deneysel vd.) farklı yaş gruplarından turistler için hazırlanmaktadır. Bildiride Çatalhöyük, Yeşilova, Boğazköy, Oymaağaç Höyük, Glennleiten Çiftlik Müzesi, Zanaat Atölye Müzeleri gibi örneklerle yukarıda bahsedilen süreçler anlatılacaktır.

Holistic Conservation, Authenticity and Tourism in Historic Environments

Tarihi Çevrelerde Bütüncül Koruma, Özgünlük ve Turizm

Assoc. Prof. Dr. Özlem Karakul

Tangible Cultural Heritage Committee of UNESCO National Commission of Turkey &
Selcuk University, Faculty of Fine Arts
karakul@selcuk.edu.tr

Abstract

Tourism leads to significant changes in the lifestyle and value systems of local people by creating new cultural, technological and economic interactions in historical environments. Most of the residents give up the application of some cultural practices they maintain in the tradition, preferring to engage in tourism-related activities, which they see as a new source of income. This situation causes problems in protecting and maintaining cultural practices and expressions as well as physical environments. As a result, while tourism provides the awareness of the local people to protect the physical environment and structures, on the other hand, it causes changes and interruptions in lifestyle, value systems and the implementation of local cultural practices. In order to ensure the correct management and sustainability of tourism, it is important to develop holistic conservation approaches of intangible and intangible cultural heritage, and to document and protect the buildings and environments, together with the cultural practices and expressions they contain, taking into account their authenticity and integrity.

Tourism is seen by local governments and residents as an opportunity to create economic resources for the conservation of cultural heritage in historical environments. However, if not managed properly, tourism accelerates the process of change in historical environments, leading to conservation problems affecting tangible and intangible cultural heritage in different ways. Conservation problems emerged with the change process accelerated by tourism can be described as that arise with the transformation process accelerated by tourism, (1) the change of users and the problem of restoration and new construction, (2) the emergence of unused building, space and architectural elements, (3) the protection of external appearance and physical features gaining priority and subordinating the intangible cultural heritage, (4) increasing the weight of the tangible in the conservation consciousness increasing with the effect of tourism, (5) the tangible conservation understanding that rises with the emergence of the original context demand defined through physical characteristics, and (6) the increase in conservation approaches that detach the intangible cultural heritage from the tangible, with the application of cultural practices being detached from the original contexts. This study aims to present a theoretical framework for the relationship between tourism, holistic conservation and authenticity in historical environments and to discuss the different examples of historical environments.

Özet

Turizm, tarihi çevrelerde yeni kültürel, teknolojik ve ekonomik etkileşimler oluşturarak, yerel halkın yaşam tarzı ve değer sistemlerinde önemli değişikliklere yol açmaktadır. Yaşayanların çoğu, yeni bir geçim kaynağı olarak gördükleri turizmle ilgili faaliyetlerle uğraşmayı tercih ederek, gelenek içinde sürdürdükleri bazı kültürel pratiklerin uygulamasından vazgeçmektedirler. Bu durum, fiziki çevrelerin yanı sıra kültürel pratik ve anlatımların korunması ve sürdürülmesinde de sorunlara neden olmaktadır. Sonuç olarak turizm, bir taraftan yerel halkın fiziki çevre ve yapıları koruma bilincinin gelişmesini

sağlarken, diğer yandan, yaşam tarzı, değer sistemleri, yerel kültürel pratiklerin uygulanmasında değişikliklere ve kopuşlara yol açmaktadır. Turizmin doğru yönetimi ve sürdürülebilirliğinin sağlanması için somut ve somut olmayan kültürel mirasın bütüncül koruma yaklaşımlarının geliştirilmesi, bu kapsamda, yapıların ve çevrelerin, içerdikleri kültürel pratik ve anlatımlarla birlikte, özgünlük ve bütünlükleri dikkate alınarak belgelenmesi ve korunması önem taşımaktadır.

Turizm, yerel yönetimler ve yaşayanlar tarafından tarihi çevrelerde kültürel mirasın korunması için ekonomik kaynak yaratan bir fırsat olarak görülmektedir. Fakat, doğru yönetilmediğinde, turizm tarihi çevrelerde değişim sürecini hızlandırarak, somut ve somut olmayan kültürel mirası farklı biçimlerde etkileyen koruma sorunlarına yol açmaktadır. Turizmin hızlandırdığı değişim süreciyle birlikte ortaya çıkan koruma sorunları, yeni işlev ihtiyacıyla birlikte ortaya çıkan (1) kullanıcıların değişimi ve restorasyon ve yeni yapılaşma sorunu, (2) kullanılmayan yapı, mekan ve mimari elemanların ortaya çıkması, (3) dış görünüm ve fiziki özelliklerin korunmasının öncelik kazanması ve somut olmayan kültürel mirasın ikincil hale gelmesi, (4) turizmin etkisiyle artan koruma bilincinde somut olanın ağırlığının artması, (5) fiziki özellikler üzerinden tanımlanan özgün bağlam talebinin ortaya çıkmasıyla birlikte yükselen somutu koruma anlayışı, ve (6) kültürel pratiklerin özgün bağlamlarından koparılacak uygulanmasıyla birlikte, somut olmayan kültürel mirası somuttan koparan koruma anlayışlarının artışı olarak tanımlanabilir. Bu çalışma, tarihi çevrelerde, turizm, bütüncül koruma ve özgünlük ilişkisine yönelik bir kuramsal çerçeve ortaya koyarak, farklı tarihi çevre örnekleri üzerinden tartışmayı amaçlamaktadır.

Genius Loci: The Spirit of Safranbolu, Reading a Small Anatolian City Upside Down

Genius Loci: Safranbolu'nun Ruhu, Bir Küçük Anadolu Şehrini Baş Aşağı Okumak

İbrahim Canbulat,

Yüksek Mimar

ibrahim@canbulat.com.tr

Özet

Şehrin hemen yanı başında bulunan Büyük Göztepe Tümülüsü, Safranbolu'nun Orta Frig Dönemi'ni (M.Ö. 9. yüzyılın sonu ile 8. yüzyılın başlarına) işaret etmektedir. Bugün Safranbolu'nun Roma, Bizans dönemlerinde varlığı bilinen Dadibra Şehri olup olmadığı tartışmalı bir konu olsa da Büyük Göztepe Tümülüsü'nün yerleşmiş olduğu platoda uzanan nekropoliste bulunan çifte sütunlar Bizans Dönemi'ne aittir. Süreçte Selçuklularca 1196 yılında ele geçirilen Zalifre her koşulda Bizans-Selçuklu geçmişi açık bir şekilde kanıtlamaktadır. Bugün Safranbolu olarak isimlendirilen yerleşmenin en az 2800 yıllık bir geçmişi sahip olduğu kesindir.

Tarıma dayalı ekonomiye sahip, bölgenin idari merkezi ve pazar yeri olan Safranbolu 19. Yüzyılda merkantilist örüntüye dayalı olarak çalışan tabakhaneler, dokumacılar ve deri işleyen zanaatlar yanında Batı Anadolu Bölgesi kervan yolları ağı üzerinde lojistik merkez olmakla zengin bir Küçük Anadolu Şehri olarak gelişmiştir. Sonuçta, elde edilen ekonomik ve kültürel varlık hayranlıkla izlediğimiz kentsel dokuyu yaratmıştır. Yalnızca ekonomik zenginliğinin getirdiği fiziki dokusu değil, kentsel öğelerin büyük bir özenle yerleşmiş bulunduğu plato ve onu şekillendiren suların yarattığı kanyonlarla uyumu da Safranbolu'yu eşsiz kılmaktadır. Zaman içinde ortaya çıkan eşsiz morfolojisi, yalnızca işlevsel değil ontolojik değerleri açısından da şehrin yetkin bir Genius Loci'ye sahip olduğunu hissettirmektedir.

1920'lerde ekonomik potansiyelini tümüyle kaybeden Safranbolu ardından hem parasal hem de sosyal sermayesinden olacaktır. İkinci Dünya Savaşı yıllarında dibe vuran Safranbolu, Karabük'te kurulan ve Türkiye'nin ilk ağır sanayi yatırımı Karabük Demir ve Çelik İşletmeleri ile yepyeni işlevler kazanırken, aynı zamanda onu değiştirecek önemli etkimelere de maruz kalacaktır. Safranbolu artık Karabük'ün konut bölgesi olmuştur. Sonuçta, şehir tarihi merkezi olan Çarşı da yeni yerleşmelerin ortaya çıkmaya başladığı Misakımilli semtine taşınacaktır.

1970lerde, bir yandan bugün çok değer verdiğimiz koruma bilinci oluşurken, Karabük ve ona bağlı olarak gelişen yeni yerleşmelere bağlantılanma adına Çarşı'nın tüm ulaşım örüntüsü değiştirilecek, güneyinden geçen Gerede – Kastamonu kervan yollarına göre yüzyıllar içinde gelişmiş kentsel morfoloji baş aşağı edilecek, tarihi kente kuzeyindeki platodan motorlu trafiğe elverişli bir giriş verilecektir. Bununla da yetinilmeyecek kamusal alan olarak yalnızca cami avluları bulunan Küçük Osmanlı Şehri'ne istimlaklerle bir meydan açılacak ve (yeni) bir yüz yaratılmaya çalışılacaktır. 1970lerde şehirlinin boşalttığı evlere gelip yerleşen köy kökenli işçi aileleri artık Çarşı'yı "Çukur" olarak tanımlamaktadırlar. Safranbolu, 1994'te UNESCO Dünya Miras Listesi'ne kaydedilirken en önemli koruma alanı olan tarihi merkez "Çukur" olarak zikredilecektir. 1990larda turizmle tanışan Safranbolu'da 2000li yıllara gelindiğinde artık Çarşı, motorlu trafik baskısı altında bir tarihi-turistik

yerleşme haline dönüşecek, çok sayıda konak, otel olarak işlevlendirilecek ve bunlara bağlı olarak yerleşik nüfusunun yarısını kaybedecektir.

Çalışmada ilk olarak Roma kervan yolundan girişle üç tepeli Safranbolu Şehri'nin Genius Loci'sine ulaşılmaya çalışılmış, sonrasında ise geçen 50 yıl içinde yapılan müdahalelerle Şehrin Ruhu'nun nasıl yaralanmakta olduğu örnekler üzerinden tartışılmaktadır.

PRESENTED PAPERS

Vernacular Architecture in Karacasu, Aydın

Aydın'ın Karacasu İlçesinde Yöresel Mimari

Dr. Fatma Sezin Doğruer

Turkish Ministry of Culture and Tourism.

sezin.dogrueer@ktb.gov.tr

Abstract

The aim of the proceeding is to introduce the architectural and social characteristics of the traditional dwellings in Karacasu. Karacasu has a vernacular architecture, which dates back to the end of the 18th century and the 19th century; and is preserved until now. The architectural and social investigation of the traditional dwellings of Karacasu is based on studying the dwellings as residential and social units. The spatial and social characteristics of the stated cases from the historical domestic context of Karacasu are defined and discussed in reference to the existing conditions; and the changes and alterations that took place according to the functional necessities. These dwellings had social, functional and spatial changes as a result of the changing conditions and the requirements of modern life.

Keywords: Karacasu, vernacular architecture, traditional dwelling

Özet

Bildirinin amacı, geleneksel Karacasu konutlarının mimari ve sosyal özelliklerini tanıtmaktır. Karacasu, 18.yüzyıl sonu ve 19. yüzyıla tarihlenen ve günümüze kadar varlığını korumuş bir yöresel mimariye sahiptir. Karacasu konutlarının mimari ve sosyal yönlerden irdelenmesi, konutların mimari ve sosyal birimler olarak çalışılmasına dayanır. Karacasu'nun tarihi konut dokusu içinden gösterilecek örneklerdeki mekansal ve sosyal özellikler tanımlanmakta, günümüz koşulları ve işlevsel gereksinimler üzerine gelişen değişiklikler bağlamında tartışılmaktadır. Modern yaşamın gereksinimleri ve değişen koşulların sonucu olarak bu konutlar sosyal, fonksiyonel ve mekansal değişikliklere uğramıştır.

Anahtar kelimeler: Karacasu, yöresel mimari, geleneksel konut

Strengths and Weaknesses in Integration of Archeological Heritage with Surrounding Cities

Arkeolojik Mirasın Çevre Kentlerle Entegrasyonunda Güçlü ve Zayıf Yönler

İdris Can Irza

Dokuz Eylül University, Faculty of Architecture, Turkey
idrisiriz@sakarya.edu.tr

Prof. Dr. Emine İpek Özbek

Dokuz Eylül University, Faculty of Architecture, Turkey
ipek.sonmez@deu.edu.tr

Abstract

Archaeological heritage is a non-renewable resource that creates value for its own environment and all humanity. It is truly valuable for its environment and the relationship it establishes with it. Integration of the archaeological heritage has an important role, both for protecting the heritage and for the settlement where it is located. The concept of integration is versatile. For archaeological heritage, integration implies both its integrity within itself and its environment. Integrating archaeological heritage into a city has many strengths and weaknesses, which can be differentiated by the unique characteristics of heritage and its environment. Heritage areas can provide benefits in terms of creating a sense of place, contributing to conservation, contributing to urban diversity and visuality, economic development, education, and creating new destination points for tourism. However, integration also has the potential to cause physical or social damage to heritage sites and surrounding cities. The various and sensitive heritage elements can be damaged because of the intense visit demand resulting from the integration. In addition, some activities to be held in the area may damage the identity of the areas and surrounding settlements. For this reason, it should not be forgotten that the events to be organized are held in a place open for protection, activities appropriate to the local identity should be organized, and necessary measures should be taken to prevent damage to the tissue in the area. This study focuses on integrating the archaeological heritage with the surrounding cities, and we discuss the strengths and weaknesses frequently observed in integrating the archaeological heritage into the city through world examples.

Keywords: Archeological Heritage, Urban Integration, in Situ Preservation

Özet

Arkeolojik miras bulunduğu çevre ve tüm insanlık için değer oluşturan, geçmişe ve geleceğe ışık tutma potansiyeline sahip yenilenemez kaynaktır. Tek başına sahip olduğu değerini yanı sıra gerçek anlamda çevresi ve onunla kurduğu ilişkiyle değerlidir. Arkeolojik mirasın entegrasyonu hem mirasın korunması hem de bulunduğu yerleşim yeri için önemli role sahiptir. Entegrasyon kavramı ise çok yönlü bir terimdir. Arkeolojik mirasın entegrasyonu hem kendi içindeki bütünlüğünü hem de çevresiyle bütünlüğünü ifade etmektedir. Arkeolojik mirasın kente entegrasyonunda pek çok güçlü ve zayıf özellik oluşabilmektedir. Ayrıca arkeolojik mirasın ve bulunduğu çevrenin kendine özgü özellikleri de farklılaşabilmektedir. Genel olarak tarihi miras alanları yer duygusu oluşturma, korumaya katkı, kentsel çeşitliliğe ve görselliğe katkı, ekonomik gelişim, eğitim ve bilime katkı, turizm için yeni destinasyon noktaları oluşturma gibi pek çok açıdan kent, kentli ve miras alanları açısından fayda

sağlayabilmektedir. Bütün bu olumlu etkilere karşın entegrasyon miras alanlarına ve çevre kentlere fiziksel ya da sosyal açıdan zarar verme olasılığına da sahiptir. Bazı arkeolojik mirasların sahip oldukları çeşitli ve hassas miras öğeleri entegrasyon sonucunda oluşun yoğun ziyaret talebine bağlı olarak zarar görebilmektedir. Ayrıca alanda arkeolojik miras alanlarında gerçekleştirilen bazı etkinlikler de söz konusu çevrelerin kimliğine ve çevre yerleşim yerlerine zarar verebilmektedir. Bu yüzden düzenlenecek olan etkinliklerin koruma amaçlı kullanıma açılan bir yerde düzenlendiği unutulmamalı, yerel kimliğe uygun etkinlikler düzenlenmeli ve alandaki dokunun zarar görmemesi için gerekli önlemler alınmalıdır. Bu çalışmada arkeolojik mirasın çevre kentlerle entegrasyonu üzerinde durularak literatür araştırması sonucu arkeolojik mirasın kente entegrasyonunda sıklıkla görülen güçlü ve zayıf yönler dünya örnekleri üzerinden tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Arkeolojik Miras, Kentsel entegrasyon, Yerde Koruma

Evaluation of Historical And Cultural Landscape Elements in Adana City Center

Adana Kent Merkezindeki Tarihi ve Kültürel Peyzaj Öğelerinin Değerlendirilmesi

Assist. Prof. Dr. Asuman Aysu
İskenderun Technical University,
Faculty of Architecture, Turkey
asuman.aysu@iste.edu.tr

Abstract

Cultural heritage items has a great importance for the tourism potential of the city. Adana has hosted important buildings from different historical periods in the city center. Many of these buildings, which have historical and cultural values, have been moved to the present day and some of them are important structures under protection. Protection of these structures is an important element for sustainable development in the center of the city in terms of tourism potential. In the research, the cultural landscape values of Adana city center; It is aimed to determine the regions worth preserving such as historical and archaeological resources, site areas and their connections with each other. In this context, the cultural landscape elements in the city center were determined as points in the Geographical Information Systems environment and the relations of these points with each other were determined. Tourism routes have been created for these regions, which are also affected by social life, to contribute to the urban identity in terms of cultural landscape. As a result, it is aimed that these regions, which have important values in terms of cultural resources, add an identity to the city and create important points in terms of tourism. Thus, attention will be drawn to the evaluation of the cultural heritage values of the region under the pressure of urban development in this perspective.

Keywords: Adana, Cultural Landscape, Tourism Destinations

Özet

Kültürel miras öğeleri kentlerin turizm potansiyelleri açısından büyük bir öneme sahiptir. Adana, kent merkezinde farklı tarihsel dönemlere ait önemli yapılara ev sahipliği yapmıştır. Tarihi ve kültürel değerlere sahip bu yapıların birçoğu günümüze kadar taşınmış ve bir kısmı da koruma altına alınmış önemli yapılardır. Bu yapıların korunması turizm potansiyeli açısından kent merkezinin sürdürülebilir gelişimi için önemli bir unsurdur. Araştırma da, Adana kent merkezinin sahip olduğu kültürel peyzaj değerleri; tarihi ve arkeolojik kaynaklar, sit alanları gibi korumaya değer bölgelerin ve bunların birbirleri ile bağlantısının belirlenmesi amaçlanmıştır. Bu kapsamda kent merkezinde yer alan kültürel peyzaj öğeleri Coğrafi Bilgi Sistemleri ortamında noktasal olarak belirlenmiş ve bu noktaların birbirleri ile ilişkileri belirlenmiştir. Sosyal yaşamın da etkisi altında kalan bu bölgelerin kültürel peyzaj açısından kent kimliğine katkı sağlaması için turizm rotaları oluşturulmuştur. Sonuç olarak, kültürel kaynak açısından önemli değerlere sahip bu bölgelerin kente bir kimlik katması, turizm açısından önemli noktalar oluşturması amaçlanmıştır. Böylece kentsel gelişim baskısı altında olan bölgenin kültürel miras değerlerinin de bu perspektifte değerlendirilmesine dikkat çekilecektir

Anahtar Kelimeler: Adana, Kültürel Peyzaj, Turizm Noktaları

Patronage Relations in Ottoman Architecture the Role of Women in Construction of Tekkes in İstanbul in the Sixteenth Century

Osmanlı Mimarisinde Patronaj İlişkileri: XVI. Yüzyılda İstanbul'da Tekke İnşasında Kadınların Rolü

Dr. Ayşe Bölükbaşı

Bilecik Şeyh Edebali University,
Faculty of Fine Arts and Design, Turkey
ayse.bolukbasi@bilecik.edu.tr

Abstract

Since the Ottoman State has a patrimonial system, the architectural patronage of patrons was shaped according to whether they belong to the dynasty, their closeness to the ruler, their position among state administrators, etc. These factors were also effective in the architectural patronage of women. This is the case for Istanbul in the sixteenth century. Among the women who patronized architectural activities, there were many sultan's mothers, daughters, sisters and vizier wives. There were also women from the ruling class among those who built a lodge during this period. This paper will examine the political, social, economic and religious benefits of building a dervish lodge for women, or conversely, how these issues affect women's patronage in architecture. The dervish lodges built by the aforementioned people displayed their power in the patrimonial state system. In addition, it showed that they were the patron and followers of that order to which these dervish lodges were dedicated to. In the paper, the issue of patronage will be discussed in the context of how the close contacts of the patron and the sheikh of dervish lodge shape the spatial characteristics and institutional functioning of these sufi convents. In addition, issues such as the relations of the lodge buildings with other structures around them and the properties that have been devoted, and their location in the city will be discussed. While discussing the institutional functioning of the dervish lodge, the focus will be on how the patron appointed the officers such as sheikh, mütevellî (waqf administrator), nâzır (supervisor, superintendent) and, on what criteria it is based on, and on what basis the wages allocated to the officials are determined, whether there are any family members or people who have close relations with the patron among the waqf officers or beneficiaries.

Keywords: Architectural patronage, women patrons, religious buildings, dervish lodge, charity.

Özet

Osmanlı Devleti patrimonyal bir sisteme sahip olduğundan, bânilerin mimari alandaki patronajı (hamiliği), hükümdara yakınlıklarına, hanedana mensup olup olmamalarına, devlet idarecileri arasındaki konumlarına vb. göre şekilleniyordu. Söz konusu faktörler kadın bânilerin mimari alandaki patronajında da etkili olmuştu. Nitekim XVI. yüzyıl İstanbul'u için de bu durum geçerlidir. Mimari faaliyetleri himaye eden kadın arasında çok sayıda padişah annesi, kızı, kız kardeşi ve vezir eşi mevcuttur. Bu dönemde tekke inşa ettiren bâniler arasında da yönetici sınıfa mensup kadınlar vardır. Bu tebliğde tekke inşa ettirmenin bânî kadınlara sağladığı siyasi, sosyal, ekonomik ve dini faydaların neler olduğu ya da tersi bir şekilde bu hususların kadınların mimari alandaki hâmililiğini nasıl etkilediği konusu irdelenecektir. Bahsedilen bânilerin inşa ettirdiği tekke yapıları onların patrimonyal devlet sistemi içindeki gücünü sergilerdi. Ayrıca bu tekkeleri hangi tarikata tahsis etmişlerse o tarikatın hamisi ve müntesibi olduklarını da gösteriyordu. Tebliğde patronaj meselesi, tekke bânisi ile tekke şeyhinin

yakın temaslarının tekkenin mekânsal özelliklerini ve kurumsal olarak işleyişini nasıl şekillendirdiği bağlamında ele alınacaktır. Ayrıca tekke binalarının etraflarında bulunan diğer yapılarla ve vakfedilen mülklerle ilişkileri; şehir içerisindeki konumları gibi hususlara da temas edilecektir. Tekkenin kurumsal işleyişi ele alınırken ise bâninin şeyh, müteveli, nazır gibi görevlileri nasıl tayin ettiği, bunu yaparken hangi kıstasları esas aldığı, söz konusu görevlilere tahsis edilen ücretlerin neye göre belirlendiğine, vakıf görevlileri arasında veya vakıf gelirlerinden istifade edenler içinde bâninin aile fertlerinden veya onunla yakınlıkta bulunan kimselerin bulunup bulunmadığına odaklanılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Mimari patronaj, kadın bâniler, dini yapılar, tekke, hayırseverlik

The Conservation of the Identity of Şenköy Traditional Rural Settlement and its Cultural Tourism Potential

Şenköy Geleneksel Kırsal Yerleşimi Kimliğinin Korunması ve Kültürel Turizm Potansiyeli

Res. Asst. Canan Nalça Kıssaboylua

Yıldız Technical University, Faculty of Architecture, Turkey

canannalca@gmail.com

Abstract

Şenköy is a town in Hatay Province which is at the southernmost of Turkey and located at a transition point between Syria and Anatolia. Although its establishment dates back to the mid-Paleolithic period, it came to the fore after the campaign of Yavuz Sultan Selim in 1516. Today, it is a rural settlement with 31 registered buildings that date back to the Ottoman period, mainly Ahmet Kuseyri Mosque and Tomb. Şenköy loses its vernacular architectural identity due to reasons such as rural-urban migration, the preference for modern materials and construction techniques, and the economic difficulties of maintenance and restoration of historical buildings. Many buildings and urban elements that bear the traces of local identity are invisible in their current state and are not registered. Although being one of the rare areas with residential properties of the Syria and Mesopotamia region and where rural life is maintained, it is not a touristically visible settlement. No academic studies are discussing how to protect the losing local identity. In the current situation, the Kuseyri Mosque and Tomb restoration and the rehabilitation and facade conservation works of some streets have been carried out. Despite this, it is thought that these studies are not sufficient and more holistic and participatory studies should be carried out to protect and make local identity visible. The purpose of this study is to examine the traditional settlement fabric and architectural characteristics of Şenköy, to offer suggestions for the conservation in a way that does not lose its social identity and to discuss its cultural tourism potential. For this purpose, the case study method was used, and within this method, techniques of observing and documenting physical traces, interpretation of current map and literature data were used.

Keywords: Vernacular Architecture, Şenköy, Local identity, Conservation, Cultural Tourism

Özet

Şenköy, Türkiye'nin en güneyinde Suriye ile Anadolu arasında bir geçiş noktasında bulunan Hatay'ın Yayladağı ilçesine bağlı bir beldedir. Kuruluşu ortapaleolitik döneme kadar uzanmasına rağmen Yavuz Sultan Selim'in 1516'da çıktığı seferden sonra öne çıkmıştır. Günümüzde, Ahmet Kuseyri Cami ve Türbesi başta olmak üzere Osmanlı döneminden kalan 31 adet tescilli yapının bulunduğu kırsal bir yerleşimdir. Şenköy, yerel mimari kimliğini kırsaldan kente göç, modern malzeme ve yapım tekniklerinin tercih edilmesi ve tarihi yapıların bakım onarım ve restorasyonunun ekonomik zorluğu gibi sebeplerle yavaş yavaş yitirmektedir. Tescilli olmamasına rağmen yerel kimliğin izlerini barındıran pek çok yapı ve kentsel iz mevcut haliyle görünmez bir vaziyettedir. Suriye ve Mezopotamya bölgesi konut özelliklerini barındıran aynı zamanda kırsal yaşamın sürdürüldüğü ender alanlardan biri olmasına rağmen turistik açıdan tercih edilen bir yerleşim değildir. Yitirmekte olduğu yerel kimliğinin nasıl korunması gerektiğini tartışan akademik çalışmalar yoktur. Mevcut durumda, Kuseyri Cami ve Türbesi restorasyonu ve bazı sokakların sağlıklılaştırma ve cephe ıslahı çalışmaları yapılmıştır. Buna

rağmen bu çalışmaların yeterli olmadığı, yerel kimliğin korunması ve görünür kılınması için daha bütüncül ve katılımcı çalışmaların yürütülmesi gerektiği düşünülmektedir. Bu çalışmanın amacı Şenköy'ün geleneksel yerleşim dokusu ve mimarisini incelemek, bu dokunun sosyal çevre özelliklerini yitirmeyecek şekilde korunması için öneriler sunmak ve turizm potansiyelini tartışmaktır. Bu amaçla alan çalışması yöntemi kullanılmış, bu yöntem dahilinde fiziksel izlerin gözlenmesi ve belgelenmesi, güncel harita ve literatür verilerinin yorumlanması tekniklerinden faydalanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yöresel Mimari, Şenköy, Yerel Kimlik, Koruma, Kültür Turizmi

Investigation of Reconstruction Works of Historical Houses in Mudanya

Mudanya Tarihi Evlerinin Yeniden Yapım Çalışmalarının İncelenmesi

Dr. Aylin Özodabaş

Bilecik Seyh Edebali University, Faculty of Civil Engineering, Turkey
aylin.ozodabas@bilecik.edu.tr

Dr. Moustafa Kioutsouk Moustafa

Bilecik Seyh Edebali University, Faculty of Civil Engineering, Turkey
omustafakucukm@gmail.com

Abstract

Mudanya is a district of Bursa and the old city texture is a protected area. Mudanya is a tourist town in terms of its coastline and historical structure. In this study, the houses in the parcels numbered 9–10–11–12 were examined. These parcels are located on block number 1158. Due to the dangerous nature of the demolished buildings, their surveys were drawn and their surveys were approved by the Bursa Conservation Board. The structures in parcels 9 and 10 which are not currently available are registered. There are no buildings in parcels 11 and 12. Due to the structural deterioration and loss of functional structure in these registered buildings, the usage was abandoned first and then it started to collapse. The reconstruction project in the traditional construction technique in parcels 9 and 10 and the new reinforced concrete structure project in parcels 11 and 12 was prepared according to the construction conditions given in the Conservation Board Plan and practiced.

Keywords: Restoration, architecture, reconstruction, traditional buildings, historical texture

Özet

Mudanya Bursa'nın bir ilçesidir ve eski şehir dokusu sit alanıdır. Mudanya, kıyı şeridi ve tarihi yapısı itibarıyla turistik bir kasabadır. Bu çalışmada 9–10–11–12 numaralı parsellerdeki evler incelenmiştir. Bu parseller 1158 ada üzerinde yer almaktadır. Yıkılan binaların tehlikeli olması nedeniyle etütleri yapılmış ve etütleri Bursa Koruma Kurulu tarafından onaylanmıştır. 9 ve 10 nolu parsellerde hali hazırda mevcut olmayan yapılar tescillidir. 11 ve 12 parsellerde bina bulunmamaktadır. Tescilli bu binalarda yapısal bozulma ve işlevsel yapının yitirilmesi nedeniyle önce kullanımı terk edilmiş, sonra yıkılmaya başlamıştır. 9 ve 10 no'lu parsellerde geleneksel yapım tekniğinde rekonstrüksiyon projesi ayrıca 11 ve 12 no'lu parsellerde ise betonarme yapı projesi, Koruma Kurulu Planında verilen yapım şartlarına göre hazırlanmış ve uygulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Restorasyon, mimari, yeniden yapılanma, geleneksel binalar, tarihi doku

Traces of the Mother Goddess Cult in Latmos from Prehistoric Ages to Byzantium and its Place in Religious Tourism

Tarih Öncesi Çağlardan Bizans'a Latmos'ta Ana Tanrıça Kültünün İzleri ve İnanç Turizmindeki Yeri

Özlem Balcı Öztürk

Kocaeli University, Faculty of Architecture and Design, Turkey
ozlem.balci@kocaeli.edu.tr

Abstract

Latmos Mountain has been an important center of belief in the Karia region since the Prehistoric Ages. In this region, the Weather and Mountain God cult had continued from Prehistoric to the- Medieval Age. The place of the Mother Goddess, who is believed to live on mountains or high hills, is the summit of Mount Latmos, known as Tekerlekdağ. In Ancient Ages, this cult was replaced by the epithet "Akraios" and left to the Greek Mountain God Zeus. Numerous caves in Latmos became shelters for pilgrims expelled from Sinai and South Arabia in the 7th century A.D. Pilgrims continued the sacredness attributed to Tekerdağ in this Medieval Age and prayed for rain at the summit. Although the traces of the cult still survive today, it constitutes an important cultural accumulation for religious tourism. Cave pictures and figurines with depictions of gods from the Prehistoric Ages, temple attributed to Zeus in the Ancient Age, and monasteries used by pilgrims in the Medieval Age have survived until today as the architectural ruins of a regional belief. It is important to trace this cult in historical continuity and to reveal its potential in the context of religious tourism. Within the scope of the study, it is aimed to trace the Mother Goddess cult in the region, to be taken as a whole, and to bring the tourism potential to light in this context.

Keywords: Mother Goddess Cult, Weather God, Mountain God, Latmos, Religious Tourism

Özet

Latmos Dağı, tarih öncesi çağlardan itibaren Karia bölgesindeki önemli bir inanç merkezi olmuştur. Bu bölgede Hava ve Dağ Tanrısı kültü tarih öncesinden Orta Çağ'a kadar süregelmiştir. Dağların veya yüksek tepelerin üzerinde yaşadığına inanılan Ana Tanrıça'nın Latmos Dağı'ndaki yeri zirve noktası olan Tekerlekdağ'dır. Antik Çağ'da bu kült yerini "Akraios" epitetini alarak Yunanlıların Dağ Tanrısı Zeus'a bırakmıştır. Latmos'daki sayısız mağara, M.S. 7. yüzyılda Sinai ve Güney Arabistan'dan kovulan hacılara sığınak olmuştur. Hacılar, Tekerlekdağ'a atfedilen kutsallığı Orta Çağ'da da devam ettirmiştir ve zirvede yağmur duasına çıkmışlardır. Kültün izleri bugün hala ayakta kalmakla beraber inanç turizmi için önemli bir kültürel birikim oluşturmaktadır. Tarih öncesi çağlardan kalma tanrı betimlerini içeren mağara resimleri ve figürinler, Antik Çağ'da Zeus'a atfedilen tapınak ile Orta Çağ'da hacıların kullandığı manastırlar bölgeye has bir inancın mimari kalıntıları olarak günümüze ulaşmıştır. Tarihsel süreklilik içinde bu kültürün izinin sürülmesi ve inanç turizmi bağlamında potansiyelinin ortaya çıkarılması önem taşımaktadır. Çalışma kapsamında bölgedeki Ana Tanrıça kültürünün izleri sürülmeye, bir bütün olarak ele alınmaya ve bu bağlamda turizm potansiyeli gün ışığına çıkarılmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ana Tanrıça Kültü, Hava Tanrısı, Dağ Tanrısı, Latmos, İnanç Turizmi

Historical Çeşnigir Bridge And Canyon: Evaluation Of Cultural Ecosystem Services

Tarihi Çeşnigir Köprüsü ve Kanyon: Kültürel Ekosistem Hizmetlerinin Değerlendirilmesi

Dr. Bihter Bingöl Bulut

Kırkkale University, Faculty of Fine Arts
Department of Landscape Architecture, Turkey
mbbingul@kku.edu.tr

Dr. Öner Demirel

Kırkkale University, Faculty of Fine Arts
Department of Landscape Architecture, Turkey
demirel@kku.edu.tr

Abstract

Ecosystem services (ES) have been developed to demonstrate and measure the direct or indirect benefits people receive from ecosystems. According to the Millennium Ecosystem Assessment report, Ecosystem Services grouped in 4 main category: provisioning, regulating, cultural and supporting services. Provisioning services and cultural services are services that people benefit directly, regulating services and supporting services indirectly. In the study, cultural ecosystem services (cultural diversity, spiritual and religious values, knowledge systems, educational values, inspiration, aesthetic values, social relations, sense of place, cultural heritage values, recreation and ecotourism) provided by Historical Çeşnigir Bridge and Canyon, locatedn in between Karakeçili and Köprüküy in the city of Kırkkale, were evaluated. The findings may help in making decisions on recreation and tourism planning and management based on cultural ecosystem services.

Keywords: Cultural Ecosystem Services, Cultural Heritage, Recreation and Tourism, Çeşnigir

Özet

Ekosistem hizmetleri (ES), insanların ekosistemlerden aldığı doğrudan veya dolaylı faydaları ortaya koymak ve ölçmek için geliştirilmiştir. Faydalanılan hizmetler Milenyum Ekosistem Değerlendirmesi raporuna göre; kaynak sağlayan, düzenleyen, kültürel ve destekleyen hizmetler olmak üzere 4 ana grup olarak değerlendirilmektedir. Kaynak sağlayan ve kültürel hizmetler insanların doğrudan, düzenleyen ve destekleyen hizmetler ise dolaylı olarak faydalandığı hizmetlerdir. Çalışmada Kırkkale kentinde Karakeçili ile Köprüküy arasında Kızılırmak üzerinde yapılmış tarihi bir köprü Çeşnigir Köprüsü ve Kanyonu'nun sağladığı kültürel ekosistem hizmetleri (kültürel çeşitlilik, manevi ve dini değerler, bilgi sistemleri, eğitim değerleri, ilham, estetik değerler, sosyal ilişkiler, yer duygusu, kültürel miras değerleri, rekreasyon ve eko-turizm) değerlendirilmiştir. Elde edilen bulguların kültürel ekosistem hizmetlerine dayalı rekreasyon ve turizm planlanması ve yönetimi konularında karar vermede yardımcı olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kültürel Ekosistem Hizmetleri, Kültürel Miras, Rekreasyon ve Turizm, Çeşnigir

Cultural Transfer in Traditional Architecture and Reflections of The Concept of Privacy to Architecture: The Case of Malatya

Geleneksel Mimaride Kültür Aktarımı ve Mahremiyet Kavramının Mimariye Yansımaları: Malatya Örneği

Nurefşan Arı

Inonu University, Faculty of Fine Arts and Design
Department of Landscape Architecture, Turkey
nurefsanarii@gmail.com

Dr. Sevgi Görmüş Cengiz

Inonu University, Faculty of Fine Arts and Design
Department of Landscape Architecture, Turkey
sevgi.cengiz@inonu.edu.tr

Abstract

Culture is a concept that is effective in the formation of social relations, social and physical environment from the first known civilizations, material and spiritual values that are effective in the development of societies and in the transfer of these values. In this sense, traditional dwellings have an important value in reflecting the culture they live in and in understanding how cultural values are effective on the building and the environment. Traditional buildings serve as a tangible resource to understand the memory of the past and the reflections of its social, economic and physical changes on architecture. The effects of the cultures and beliefs of different geographies also shape traditional dwellings in Anatolia. This effect has affected many processes from the spatial organization of the buildings to the relations they establish with the street and the city.

Privacy, religious beliefs, values, images, family structure, individual and social relationships, life habits are cultural factors that are effective in the formation of traditional architecture. Especially the concept of privacy, which is effective in organizing even the smallest unit in traditional buildings, is an issue that needs to be addressed in order to understand these houses. Privacy is built in homes by cultural structure. Therefore, it differs from place to place and from culture to culture. The concept of privacy does not contain barriers, it contains borders. The boundaries (linear) separate the personal from the public, mine from yours, ours from others. These boundaries can be concrete concepts (walls, fences) as well as abstract concepts. Traditional dwellings in Malatya also have a diverse geography and a role in understanding the culture of the city. Privacy is a phenomenon that determines household relations and social relations in Malatya traditional houses. It also determines the social structuring and organization between spaces in everyday relationships. In this study, the concept of privacy, which is effective in the formation of traditional houses in Malatya, and the role of traditional structures in the transfer of culture will be discussed.

Keywords: Traditional Architecture, Architectural Culture, Concept of Privacy, Malatya Traditional Architecture

Özet

Kültür, bilinen ilk uygarlıklardan günümüze kadar süre gelen toplumsal ilişkilerin, sosyal ve fiziksel çevrenin oluşumunda, toplumların gelişiminde etkili olan maddi ve manevi değerlerde ve bu değerlerin aktarımında etkili olan bir kavramdır. Geleneksel konutlar bu anlamda içinde bulunduğu kültürü yansıtmada ve kültürel değerlerin yapı ve çevre üzerinde ne kadar etkili olduğunu anlamada önemli bir değere sahiptir. Geleneksel yapılar geçmişin hafızasını, sosyal, ekonomik ve fiziksel değişimlerinin mimari üzerindeki yansımalarını anlamak için somut bir kaynak görevi görmektedirler. Anadolu'da ki geleneksel konutlar da farklı coğrafyaların kültürlerinin ve inançlarının etkileri ile şekillenmiştir. Bu etki yapıların mekânsal organizasyonundan sokak ve kent ile kurduğu ilişkilere kadar birçok süreci etkilemiştir.

Mahremiyet, dini inançlar, değerler, imgeler, aile yapısı, bireysel ve toplumsal ilişkiler, yaşam alışkanlıkları geleneksel mimarinin oluşumunda etkili olan kültürel faktörlerdir. Özellikle geleneksel yapılardaki en küçük birim olan odanın dahi organize edilmesinde etkili olan mahremiyet kavramı bu konutları anlamak için üzerinde durulması gereken bir konu olarak karşımıza çıkmaktadır. Mahremiyet evlerde kültürel yapı tarafından inşa edilir. Dolayısıyla yerden yere ve kültürden kültüre farklılık gösterir. Mahremiyet kavramı bariyer içermez, sınır içerir. Sınırlar (lineer) kişisel olanla kamusal olanı, benim olanı seninkinden, bizinkileri diğerlerinininkinden ayırır. Bu sınırlar somut kavramlar (duvarlar, çitler) olabildiği gibi soyut kavramlar da olabilir. Malatya'daki geleneksel konutlar da bulunduğu coğrafya içinde çeşitlik arz eden ve şehrin kültürünü anlamada görev alan bir değere sahiptir. Mahremiyet Malatya geleneksel konutlarında hane halkı ilişkisini ve sosyal ilişkilerini belirleyen bir olgudur. Gündelik ilişkilerde sosyal yapılanmayı ve mekânlar arasındaki organizasyonun da belirleyicisidir. Bu çalışma ile Malatya'daki geleneksel konutların oluşumunda etkili olan mahremiyet kavramı ve kültürün aktarımında geleneksel yapıların rolü tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Geleneksel Mimari, Mimari Kültür, Mahremiyet Kavramı, Malatya Geleneksel Mimarisi

An Urban Area Reading on Palimpsest Identity: The Backyard Region of Alsancak Port

Palimpsest Kimlik Üzerinden Bir Kentsel Alan Okuması: Alsancak Liman Arkası Bölgesi

Bengisu Şen

Dokuz Eylül University,
The Graduate School of Natural and Applied Sciences,
Department of Architecture, Turkey
senbengisu@icloud.com

Dr. Rengin Zengel

Dokuz Eylül University, Faculty of Architecture, Turkey
rengin.zengel@deu.edu.tr

Abstract

Urban areas carries the traces of interventions they have been exposed to in cultural, social, political, economic and spatial dimensions during the urbanization processes. The traces accumulated in the city by overlapping in different temporal and spatial planes cause stratification and turn the urban space into a palimpsest. The urban layers which sometimes weave the heterogeneous structure of the city like a web and become an extension of it by including into the urban whole; sometimes disconnect from the whole as a result of rapid transformations, hiding identity elements and making the urban context discontinuous. Therefore, the city, which is reorganized like a living organism with each single layer that is attached to or separated from the urban texture, becomes a dynamic articulation space. While the complex and multi-component articulation situation gives the city a palimpsest identity; it also reshapes the memory elements and future scenarios of the city each time. Considered as a multi-layered urban area within the scope of the study, The Backyard Region of Alsancak Port has a privileged position in the historical memory of Izmir with its old and new urban texture overlapping by time and layers articulated on each other. However, the central role to be undertaken on a metropolitan scale and urban transformation policies driven by economic dynamics have caused region to lose its original function over time and become an idle and collapsed place where urban identity destruction was experienced. In this study, the complex urban relations, social dynamics, memory and culture codes of the region will be read through the palimpsest identity; thus, the ongoing spatial and social transformations in the region will be deciphered by tracing the hidden, ambiguous and unrecognizable layers of the region as well as the visible, audible and perceptible layers.

Keywords: Palimpsest, Urban Identity, Urban Memory, The Backyard Region of Alsancak Port

Özet

Kentsel alanlar kentleşme süreçleri esnasında kültürel, sosyal, politik, ekonomik ve mekânsal boyutta maruz kaldığı müdahalelerin izlerini bünyelerinde taşır. Farklı zamansal ve mekânsal düzlemlerde çıkışarak kentte biriken bu izler katmanlaşmaya yol açarak kent mekânını bir palimpseste çevirir. Kimi zaman kentsel bütüne dahil olarak kentin heterojen yapısını bir ağ gibi ören ve uzantısı haline gelen katmanlar; kimi zaman yaşanan hızlı dönüşümler sonucunda bütünden koparak kimlik öğelerini gizler

ve kent bağlamını süreksizleştirir. Dolayısıyla kentsel dokuya eklenilen veya dokudan ayrılan her tekil katmanla tıpkı yaşayan bir organizma gibi yeniden örgütlenen kent, dinamik bir artikülasyon mekanı haline gelir. Yaşanan karmaşık ve çok bileşenli artiküle olma hali kente palimpsest bir kimlik kazandırırken; kentin bellek unsurlarını ve gelecek senaryolarını ise her defasında yeniden şekillendirir. Çalışma kapsamında çok katmanlı bir kentsel alan olarak değerlendirilen İzmir Alsancak Liman Arkası Bölgesi, zaman içerisinde iç içe geçerek çıkan eski ve yeni kent dokusu ve birbiri üzerine eklenilerek örülen katmanları ile İzmir kentinin tarihsel belleğinde ayrıcalıklı bir konuma sahiptir. Fakat metropol ölçekte yüklenmek istenen merkezi rol ve ekonomik dinamiklerin yönlendirdiği kentsel dönüşüm politikaları bölgenin zamanla özgün işlevini yitirerek kentsel kimlik yıkımının yaşandığı, atıl ve çöküntü bir hal almasına neden olmuştur. Bu çalışmada Alsancak Liman arkası bölgesinin barındırdığı girift kentsel ilişkiler, toplumsal dinamikler, bellek ve kültürüne dair kodlar palimpsest kimlik üzerinden okunacak; bu sayede bölgenin görünür, duyulur, algılanır katmanlarının yanı sıra örtük, muğlak ve idrak edilemeyen katmanlarının da izi sürülerek bölgede süregelen mekânsal ve toplumsal dönüşümler deşifre edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Palimpsest, Kentsel Kimlik, Kentsel Bellek, Alsancak Liman Arkası Bölgesi

Ecomuseum Approach in Cultural Heritage Management: Case Study of Turkey

Kültürel Miras Yönetiminde Ekomüze Yaklaşımı: Türkiye Örneği

Dr. Derya Elmalı Şen

Karadeniz Technical University,
Department of Architecture, Turkey
d_elmali@ktu.edu.tr

Burcu Dost Baş

Karadeniz Technical University,
Department of Architecture, Turkey
burcudostbas@gmail.com

Abstract

The concept of cultural heritage, which started to be discussed in tangible dimensions at the beginning of the 20th century, has started to take place in international documents by including the concept of intangible cultural heritage after the globalization of cities. Cultural heritage is defined as the whole of the legacy that the individuals who make up the society have accumulated, developed and passed on to the next generations. Preserving and sustaining cultural values is extremely important for the continuation of cultural accumulation. Ecomuseums are critical to ensuring this continuity. Ecomuseum is a dynamic and community-based type of museum created for the preservation, interpretation, development and management of the cultural and natural heritage of local communities. Unlike the traditional museum concept, ecomuseums are an alternative type of tourism that is intertwined with the local community, has the opportunity to 'learn by living' and give people the opportunity to experience the culture of the local community.

With the change in tourism trends in recent years, tourists are in search of a sustainable living environment. In this period, ecomuseums come to the fore with new opportunities. The concept of eco-museum is confused with the definitions of different terms such as eco-village, eco-collective, eco-awareness, and eco-farm. To avoid this confusion, this study focuses on the concept of the ecomuseum and its practices. In Turkey, there are two ecomuseums entered the international literature in this context. These are Bolu Hüsamettindere Village Ecomuseum which is first eco-museum in Turkey and Zavot (Boğatepe) Ecomuseum which is a village of Kars. Zavot village, which was founded by the Russian community Malakans in the 1870s, stands out with the production of gruyere and cheddar cheese, while Hüsamettindere village stands out with its traditional architecture. Within the scope of the study, it is aimed to introduce the ecomuseums as well as to analyze their cultural heritage, establishment, operation, participation, support and activities. Thus, by demonstrating the similarities and differences of practices that adopt the concept of ecomuseum in cultural heritage management, it is expected to be a guide for similar initiatives.

Keywords: Eco-museum, Cultural Heritage, Rural tourism, Zavot (Boğatepe) Village, Hüsamettindere Village.

Özet

20. yüzyılın başlarında somut boyutuyla ele alınmaya başlanan kültürel miras kavramı, kentlerin küreselleşmesiyle beraber somut olmayan kültürel miras kavramını da içine alarak uluslararası belgelerde yer almaya başlamıştır. Kültürel miras, toplumu oluşturan bireylerin insanlık tarihi boyunca biriktirdiği, geliştirdiği ve sonraki nesillere aktararak günümüze kadar getirdiği zenginlikler bütünü olarak tanımlanmıştır. Kültürel değerlerin korunması ve yaşatılması, kültürel birikimin devamlılığının sağlanması için son derece önemlidir. Bu devamlılığın sağlanması için ekomüzeler kritik önem arz etmektedir. Ekomüze, yerel toplulukların sahip olduğu kültürel ve doğal mirasın korunması, yorumlanması, geliştirilmesi ve yönetilmesi için oluşturulan dinamik ve toplum temelli bir müze türüdür. Geleneksel müze kavramından farklı olarak ekomüzeler, yerel toplumla iç içe olan; 'yaşayarak öğrenme' olanağı bulunan ve yerel toplumun kültürünü deneyimleme fırsatı veren alternatif bir turizm çeşididir.

Son yıllarda turizm eğilimlerinin değişmesiyle birlikte turistler sürdürülebilir bir yaşam ortamının arayışı içindedirler. Bu noktada yeni fırsatlar sunmasıyla ekomüzeler, gündeme gelmektedir. Ekomüze kavramı ekoköy, eko kolektif, eko farkındalık, eko çiftlik gibi farklı isimlerle kavram ve tanım olarak karışmaktadır. Bu karmaşayı gidermek üzere çalışma, ekomüze kavramı ve uygulamalarına odaklanmaktadır. Türkiye genelinde bu çerçevede uluslararası literatüre girmiş iki adet ekomüze bulunmaktadır. Bunlar; Türkiye'nin ilk ekomüzesi olan ve Bolu Mudurnu'da bulunan Hüsamettindere Köyü Ekomüzesi ile Kars'ın bir köyü olan Zavot (Boğatepe) Ekomüzesidir. 1870li yıllarda bir Rus topluluğu olan Malakanlar tarafından kurulan Zavot köyü, gravyer ve kaşar peyniri üretimi ile Hüsamettindere köyü ise geleneksel mimarisi ile öne çıkmaktadır. Çalışma kapsamında ekomüzelerin tanıtılmasının yanı sıra sahip oldukları kültürel miras, kuruluş, işletme, katılım, destek ve faaliyetleri bakımından analiz edilmesi amaçlanmıştır. Böylelikle kültürel miras yönetiminde ekomüze yaklaşımını benimseyen uygulamaların benzerlik ve farklılıkları ortaya konarak benzer girişimler için yol gösterici olması hedeflenmektedir.

Anahtar kelimeler: Ekomüze, Kültürel Miras, Kırsal turizm, Zavot (Boğatepe) köyü, Hüsamettindere köyü

An Investigation of Floating Houses as Alternative Settlement Areas in Struggling Climate Change

İklim Değişikliğiyle Mücadelede Alternatif Yerleşim Alanları Olarak Yüzen Evlerin İncelenmesi

Dr. Elif Tuğba Yalaz

Necmettin Erbakan University,

Faculty of Fine Arts and Architecture, Turkey

etyalaz@erbakan.edu.tr

Abstract

Human beings have generally settled near water sources, because of their moderate climatic conditions and to meet the drinking water needs. It is observable that most of the mega cities in the world are located close to the coastline. The population growth in these cities causes their spread and the need for new settlement/residential areas. Because of the global climate change in recent years, increase in temperature is observable throughout the world, which causes many other problems. With the rise in water levels, it is predicted that there will be a great decrease in agricultural and settlement areas, especially close to the coastline. With the population increase and rise in water levels, one of the biggest problems that human beings will face is sheltering. It is of great importance for the users to maintain psychologically and socially a comfortable life while struggling with climate change, as well as sheltering problems. In this context, together with the concept of settlement on water, floating houses come into prominence as an alternative settlement to the sheltering problem and provide protection against the anticipated flood disasters. Floating houses, which can be designed in various ways according to their relationship with water, have been used in different countries for years. Especially in recent years, while they have been preferred as a new settlement area with the rise of water level in Netherlands, they are also used as remarkable buildings in trade and tourism sectors, such as hotel and pavilion buildings. In addition to their resilient character against water, floating houses have also other important contributions to the use of renewable energy sources such as wave and solar energy, relocation, sustainability, lightness, and sociability. In this context, floating houses/floating buildings, which are important in terms of architecture and sustainability, are investigated within the scope of the study.

Keywords: Floating Houses, Floating Buildings, Extraordinary Buildings, Climate Change, Sustainable Architecture

Özet

İnsanoğlu, ılımlı iklim koşullarına sahip olması ve içme suyu gereksiniminin karşılanması amacıyla genellikle su kaynaklarının kenarına yerleşmiştir. Dünyada birçok büyük kentin kıyıya yakın bölgede konumlandığı görülmektedir. Bu kentlerde meydana gelen nüfus artışı, kentlerin yayılmasına ve yeni yerleşim alanı ihtiyacının doğmasına neden olmaktadır. Son yıllarda yaşanan küresel iklim değişikliğiyle birlikte dünya genelinde sıcaklık artışı gözlenirken bu durum birçok sorunu da beraberinde getirmektedir. Su seviyelerinde yaşanan artışla birlikte özellikle kıyıya yakın tarım ve yerleşim alanlarında büyük oranda azalma meydana geleceği öngörülmektedir. Nüfus artışı ve su seviyelerindeki yükselmeye birlikte insanoğlunun karşılaşacağı en büyük sorunlardan biri de barınmadır. İklim değişikliğiyle mücadele ederken barınma sorununun yanı sıra, kullanıcıların psikolojik ve sosyal olarak

konforlu bir yaşam sürdürebilmesi de büyük önem taşımaktadır. Bu bağlamda su üzerinde yerleşme kavramıyla birlikte yüzen evler barınma sorununa alternatif bir yerleşim oluşturmaları ve yaşanması öngörülen sel felaketlerine karşı koruma sağlamasıyla ön plana çıkmaktadır. Suyla olan ilişkilerine göre çeşitli şekillerde tasarlanabilen yüzen evler yıllardır farklı ülkelerde uygulanmaktadır. Özellikle son yıllarda Hollanda'da su seviyesindeki artışla birlikte yeni yerleşim alanı olarak tercih edilirken, ticaret ve turizm sektörleri açısından da otel, pavyon gibi dikkat çekici yapılar olarak kullanılmaktadır. Suyun etkilerine karşı dayanıklı olmasının yanı sıra yüzen evlerin dalga ve güneş enerjisi gibi yenilenebilir enerji kaynaklarını kullanabilmesi, yeniden konumlandırılabilmesi, sürdürülebilirlik, hafiflik ve sosyallik gibi diğer önemli katkıları da mevcuttur. Bu bağlamda çalışma kapsamında mimari ve sürdürülebilirlik açısından önemli olan yüzen evler/yapılar incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yüzen/Yüzer Evler, Yüzen Yapılar, Sıradışı Binalar, İklim Değişikliği, Sürdürülebilir Mimari

Contemporary Approaches on Conservation of Rural Settlements: Proposal of a New Model

Kırsal Yerleşimlerin Korunmasında Çağdaş Yaklaşımlar ve Yeni Model Önerisi*

Dr. Umut Devrim Tunca

İzmir Kavram Vocational School of Higher Education, Turkey

umut.genc@kavram.edu.tr

Prof. Dr. Eti Akyüz Levi

İzmir Dokuz Eylül University, Turkey

eti.akyuz@gmail.com

Abstract

Contemporary approaches on conservation of rural settlements including both tangible and intangible heritage values, has started to progress by the mid-20th century. Holistic conservation of a settlement has been first acknowledged in Venice Charter (1964) which is considered as a milestone on the subject. In the following years, concepts such as cultural heritage, cultural landscape and intangible heritage has improved different aspects on conservation of rural areas. Today, as rural environments are under numerous threats due to agricultural policies and urbanization, rural development strategies and projects are being developed worldwide continuously. The aim of the study is to scrutinize both national and international approaches depending on the problems of conservation of rural settlements, and to develop an applicable new conservation model. Within this scope, the effects of the global changes in economic, social and cultural structure on rural settlements are put forward and the positive / negative sides of current applications and decision-making mechanism are evaluated. In addition to literature review on upper scale problems, local problems of settlements are examined by site works and observations with case studies located in rural Izmir. Depending on the results of these research, conservation approaches which propose adaptation to current necessities and protection of original values and context without freezing them in time, are developed in the study. In conclusion, a conservation model is presented, which is projected to provide applicable and sustainable system for rural settlements, appreciating all local heritage values, indigenous assets and the spirit of place.

Keywords: Rural Heritage, Rural Conservation, Spirit of Place, Sustainable Conservation, Conservation Model, Contemporary Approaches

Özet

Kırsal yerleşimlerin barındırdıkları somut ve somut olmayan miras değerleri ile korunmasına yönelik çağdaş yaklaşımlar 20. yüzyılın ortalarından başlayarak gelişim göstermiştir. 1964 tarihli Venedik Tüzüğü ile yerleşim ölçeğinde bütüncül korumanın uluslararası düzeyde kabul görmesi bu bağlamda dönüm noktası olarak görülmektedir. İlerleyen yıllarda kültürel miras, kültürel peyzaj ve somut olmayan kültürel miras gibi kavramların gündeme gelmesiyle kırsal alanlardaki koruma çalışmalarına da farklı perspektiflerden bakılmıştır. Günümüzde gerek tarım politikaları gerekse yoğun kentleşme gibi etkenlerle tehdit altında olan kırsal mirasın korunması için kırsal kalkınma stratejileri geliştirilmekte ve projeler üretilmektedir. Çalışmanın amacı, uluslararası ve ulusal düzeyde yapılan çalışmaları ve uygulamaları, kırsal alanlardaki koruma sorunları üzerinden irdelemek ve bu doğrultuda uygulanabilir bir kırsal koruma modeli geliştirmektir. Bu kapsamda, küresel ölçekteki demografik, ekonomik, sosyal ve

kültürel değişimin kırsal alanlardaki yansımaları ortaya konularak, karar mekanizmaları ile güncel uygulamaların olumlu ve olumsuz yönleri değerlendirilmektedir. Literatür araştırmasıyla derlenen üst ölçekli sorunlarla birlikte, İzmir ili içinde yerinde yapılan inceleme ve gözlemlere dayanan yerel ölçekteki sorunlar da ele alınmaktadır. Yapılan tespitler doğrultusunda, kırsal mimarinin dondurarak değil, özgün değerlerini ve bağlamını koruyarak, güncel gerekliliklere uyarlanıp yaşatılarak korunması yönünde öneriler geliştirilmektedir. Kırsal yerleşimlerin miras değerlerinin taşıdıkları 'yere özgü' niteliklerinin ve 'yerin ruhu'nun korunmasını sağlayacak, bununla birlikte tüm kırsal yerleşimlerde uygulanabilir ve sürdürülebilir olması öngörülen bir koruma modeli önerisi sunulmaktadır.

Anahtar kelimeler: Kırsal Miras, Kırsal Koruma, Yerin Ruhu, Sürdürülebilir Koruma, Koruma Modeli, Çağdaş Yaklaşımlar

*Bu çalışma, İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Restorasyon Ana Bilim Dalı'nda tamamlanmış olan 'Kırsal Yerleşimlerin Koruma Sorunsalının İrdelenmesi ve Model Geliştirilmesi' başlıklı doktora tezinden üretilmiştir.

Conservation of Rural Heritage and Local Tourism: Case of Foça, Kozbeyli

Kırsal Mirasın Korunması ve Yerel Turizm: Foça Kozbeyli Örneği*

Dr. Umut Devrim Tunca

İzmir Kavram Vocational School of Higher Education, Turkey

umut.genc@kavram.edu.tr

Dr. Eti Akyüz Levi

İzmir Dokuz Eylül University, Turkey

eti.akyuz@gmail.com

Abstract

Rural heritage sites are cultural landscapes that require holistic conservation of natural environment, agricultural lands, vernacular buildings and social values. The development and change of economic, social and cultural parameters, growing urbanization within technology and communication age, cause several changes in rural environments. Besides, vernacular settlements which still has traditional social life have become centers of attraction for daily trips, vacations or secondary houses to people that want to move away from big cities. All these changes cause multifaceted problems for conservation of rural settlements. The aim of the study is to question the effectiveness of existing applications on sustainable and holistic conservation of rural settlements, depending on legislations; and to scrutinize the positive and negative effects of local tourism. For this purpose, İzmir Foça Kozbeyli has been chosen as the case study area, as it's registered as conservation site and also effected by local tourism for the last several years. The settlement has become a popular touristic site, due to its location, natural environment, landscape, protected vernacular houses and places serving local food. The settlement is registered as conservation site since 2003, and includes 51 registered buildings most of which are traditional houses. In this research, the changes in the village, beginning from the mentioned year till today are put forward. The functional and structural conditions, deteriorations and interventions are determined and compared to previous analyses to identify the level of change. In addition, information about the commercial units serving local tourism are gathered and analyzed regarding their location, function and relation with historical environment. These data are scrutinized according to heritage values, problems and potentials of the settlement, and evaluated in context of utilizing local tourism as an efficient tool for rural heritage conservation.

Keywords: Rural heritage, Rural Conservation, Cultural Landscape, Local Tourism, Kozbeyli.

Özet

Kırsal miras alanları, doğal çevre, tarım alanları, geleneksel konut dokusu ve sosyal unsurlarıyla birlikte bütüncül olarak korunması gerekli kültürel peyzaj niteliği taşımaktadır. İçinde bulunulan teknoloji ve iletişim çağında, gelişen ve değişen ekonomik, sosyal ve kültürel parametreler ile yoğun ve hızlı kentleşme gibi etkenler kırsal alanlarda da değişime yol açmaktadır. Öte yandan, geleneksel dokusunu koruyan ve yerel yaşam biçimlerini sürdüren yerleşimler, kent yaşamının olumsuzluklarından uzaklaşmak isteyenler için günübirlik ziyaret, tatil ya da ikincil konut düşüncesiyle cazibe merkezleri durumuna gelmiştir. Tüm bu etkenler kırsal mirasın korunmasında çok yönlü sorunlara sebep olmaktadır. Çalışmanın amacı, kırsal yerleşimlerde ilgili mevzuata bağlı olarak gerçekleştirilen koruma onarım çalışmalarının ne ölçüde sürdürülebilir ve bütüncül koruma niteliğinde olduğunu sorgulamak

ve yerel turizmin koruma faaliyetlerine olumlu ve olumsuz etkilerini irdelemektir. Bu doğrultuda, koruma altına alınmış ve yerel turizmin de etkisiyle son yıllarda değişim içinde olan İzmir ili, Foça ilçesi, Kozbeyli Mahallesi çalışma alanı olarak seçilmiştir. Yerleşim, konumu, doğal çevresi, manzarası, korunmuş dokusu ve yerel ürünlerin satıldığı yeme-içme mekânları ile son yıllarda kentli nüfusun ilgi odağı olmuştur. Mahalle, 2003 yılından beri kentsel sit alanı statüsünde olup, çoğunluğu konut dokusunu oluşturan 51 adet tescilli taşınmaz içermektedir. Çalışma kapsamında, koruma altına alındığı tarihten günümüze dek yerleşimde görülen değişimler ortaya konulmaktadır. Bu doğrultuda, tescilli yapıların süreç içindeki işlevsel ve yapısal değişimi ile korunmuşluk durumu belirlenerek, geçmişteki verilerle karşılaştırılmıştır. Yanı sıra, yerel turizme hizmet veren işletmelere yönelik bilgiler derlenerek, konum, işlev, tarihi çevreyle olan ilişkileri bağlamında incelenmiştir. Elde edilen veriler, alanın miras değerleri, yerleşimdeki sorunlar ve potansiyelleri açısından irdelenerek, yerel turizmin kırsal koruma çalışmalarında etkin bir araç olarak kullanılması bağlamında değerlendirilmektedir.

Anahtar kelimeler: Kırsal Miras, Kırsal Koruma, Kültürel Peyzaj, Yerel Turizm, Kozbeyli

* Bu çalışma, İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Restorasyon Ana Bilim Dalı'nda tamamlanmış olan 'Kırsal Yerleşimlerin Koruma Sorunsalının İrdelenmesi ve Model Geliştirilmesi' başlıklı doktora tezinden üretilmiştir.

Wooden Elements in the Facade Layout of Akşehir Houses as an Example of Cultural Heritage

Bir Kültürel Miras Örneği Olarak Akşehir Evleri Cephe Düzeninde Ahşap Elemanlar

Derya Mert Kahraman

Master Architect, Umay Architecture, Ankara, Turkey

derya.mert.mim@gmail.com

Abstract

Akşehir is one of the important Anatolian cities that contribute to cultural tourism with its deep-rooted history and socially built environment. The examples of civil architecture in the city are also the most important local cultural assets that contain the traces of different periods. Being at the intersection of Mediterranean, Aegean and Central Anatolian historical destinations has also had an impact on the architectural formation of traditional Akşehir Houses. Akşehir's traditional housing pattern contains many distinctive characteristics as well as the determinants of its period and region. When this interaction and the accumulation that emerged in the architectural understanding over time were combined with the social situations of the local people such as life practices and value judgments, characteristic facade formations in the traditional texture emerged. It is seen that wooden materials are frequently used for the formation of the facade, as well as building elements such as stone and adobe. While it plays an important role in structural statics, wood types are encountered as an ornamental element. The uses of wood are interesting for the region and the city, as it reflects the local architectural style. In this sense, the reflections of wood usage on the facade in Akşehir Houses were examined in this study.

Keywords: Akşehir Houses, Facade Formation, Use of Wood, Local Architecture

Özet

Akşehir, köklü bir tarih ve sosyal yapılı çevresi ile kültür turizmine katkı sağlayan önemli Anadolu şehirlerinden biridir. Şehirdeki sivil mimarlık örnekleri de yaşanan farklı dönemlerin izlerini barındıran en önemli yöresel kültür varlıklarıdır. Akdeniz, Ege ve İç Anadolu tarihi destinasyonlarının kesiştiği noktada bulunması geleneksel Akşehir Evleri'nin mimari biçimlenişine de etkide bulunmuştur. Akşehir geleneksel konut dokusu pek çok kendine özgü karakteristik özellik yanında döneminin ve bölgesinin belirleyici unsurlarını da barındırmaktadır. Bu etkileşim ve zamanla mimari anlayışta ortaya çıkan birikim, yerel halkın yaşam pratikleri, değer yargıları gibi sosyal durumlarıyla birleştirildiğinde geleneksel dokuda karakteristik cephe biçimlenişleri ortaya çıkmıştır. Cephe biçimlenişi için taş, kerpiç gibi yapı elemanları yanında ahşap malzemenin sıklıkla kullanıldığı görülmektedir. Strüktürel açıdan yapı statiklerinde önemli rol oynarken bir süsleme elemanı olarak da ahşabın çeşitlerine rastlanmaktadır. Ahşabın kullanımları bölge ve şehir açısından yöresel mimari tarzı yansıtmaları yönüyle ilgi çekici olmaktadır. Bu anlamda çalışma içerisinde Akşehir Evleri'nde ahşap kullanımının bulunduğu bölge itibariyle cepheye yansımaları incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Akşehir Evleri, Cephe Biçimlenişi, Ahşap Kullanımı, Yöresel Mimari

Tourism in the Context of Geographical Indications and Rural Development: The Case of Aydın

Coğrafi İşaretler ve Kırsal Kalkınma Bağlamında Turizm: Aydın Örneği

Cansel Aydın

Masters Student, Konya Technical University,
Faculty of Architecture and Design, Turkey
208231001011@ktun.edu.tr

Dr. Elif Gündüz

Konya Technical University,
Faculty of Architecture and Design, Turkey
egunduz@ktun.edu.tr

Abstract

In the last fifty years, as socio-economic and technological developments have started to progress in the world, significant changes have started to occur in the perception of tourism. Rural tourism also draws attention as a type of tourism that has become widespread in the world. In the recent pandemic process, people's orientation towards rural areas has accelerated this trend. The desire to get away from busy and crowded places has made rural areas important points of attraction. Rural areas attract attention with their cultural and traditional values instead of sea, sand, sun tourism. This cultural and traditional lifestyle, which develops depending on the diversity of rural agricultural production, adds originality to many areas of life, from clothing to eating and drinking. Local product potentials support regional and rural development. Products with geographical indication registration have a great role in branding, strengthening the image of the region and strengthening regional tourism. In this context, the use of geographical indications in tourism is an important tool for rural development. The reputation and quality of the products registered with geographical indications arouses curiosity about their production methods and culture, and contributes to the revival of tourism by attracting consumers to the region. Thus, tourism in the regional / local area is supported and economic advantages are provided to the region.

Rural development that has been correctly designed within a holistic planning approach; It is possible with the proper and correct use of tools such as tourism. Our country has an extremely wide range of local products. Aydın province is one of the provinces with high tourism potential, which has hosted many different civilizations and allows different tourism activities with its rural and coastal areas. However, it cannot provide the expected and sufficient return from tourism. In this study, the concepts related to rural areas, geographical indications and tourism were defined and their relationship with development was tried to be revealed from the perspective of planning. In this direction, a literature review was made by using various written sources such as thesis, article, book, etc. related to the subject and the field. Besides the literature review; It contributed to the study by conducting on-site detection studies for the rural area of Aydın province, oral interviews with the local people and interviews with the relevant public institutions.. Within the scope of the data obtained after the research, various suggestions and strategies have been developed regarding the use of geographical indications in rural development-oriented tourism planning.

Keywords: Rural Areas, Rural Tourism, Geographical Indications, Development, Aydın

Özet

Son elli yıllık dönemde dünyada sosyo ekonomik ve teknolojik gelişimler ilerlemeye başladıkça turizm algısında da önemli değişiklikler yaşanmaya başlamıştır. Kırsal turizm de son zamanlarda dünyada yaygınlaşan bir turizm çeşidi olarak dikkat çekmektedir. Yakın zamanda yaşanan pandemi sürecinde insanların kırsal alanlara olan yönelimi bu eğilimi hızlandırmıştır. Yoğun ve kalabalık yerlerden uzaklaşma isteği kırsal alanları önemli çekim noktaları haline getirmiştir. Kırsal alanlar, deniz kum güneş turizmi yerine kültürel ve geleneksel değerleri ile dikkat çekmektedir. Kırsal tarımsal üretim çeşitliliğine bağlı gelişen bu kültürel ve geleneksel yaşam biçimi giyim kuşamdan yeme-içmeye kadar hayatın pek çok alanına özgünlük katmaktadır. Yöresel ürün potansiyelleri bölgesel ve kırsal kalkınmayı desteklemektedir. Coğrafyaya özgü coğrafi işaret tescili alan ürünlerin, markalaşmada, bölge imajını güçlendirmekte ve bölgesel turizmin güçlenmesini sağlamadaki rolü çok fazladır. Bu kapsamda da coğrafi işaretlerin turizmde kullanılması, kırsal kalkınma için önemli bir araçtır. Coğrafi işaretlerle tescillenen ürünlerin ünü ve kalitesi, üretim şekilleri ve kültürü hakkında merak uyandırmakta, tüketicileri bölgeye çekmesiyle turizmin canlanmasına katkı sağlamaktadır. Böylece bölgesel/yerel alanda turizm desteklenmekte ve bölgeye ekonomik avantajlar sağlanmaktadır.

Bütüncül planlama yaklaşımı içinde doğru kurgulanmış kırsal kalkınma; turizm gibi araçların yerinde ve doğru kullanılmasıyla mümkün olabilmektedir. Ülkemiz yöresel ürünler açısından son derece geniş yelpazeye sahiptir. Aydın ili de pek çok farklı medeniyete ev sahipliği yapmış olması ve sahip olduğu kırsal ve kıyusal alanlarla farklı turizm faaliyetlerinin yapılmasına olanak sağlayan turizm potansiyeli yüksek illerden biridir. Ancak turizmden beklenen ve yeterli getiriyi sağlayamamaktadır. Bu çalışmada kırsal alanlar, coğrafi işaretler ve turizm ile ilgili kavramlar tanımlanarak planlama perspektifinden, kalkınma ile ilişkisi ortaya konulmaya çalışılmıştır. Bu doğrultuda konu ve alanla ilgili çeşitli tez, makale, kitap, gibi yazılı kaynaklardan yararlanılarak literatür taraması yapılmıştır. Literatür taramasının yanında; Aydın ili kırsal alanı çalışma alanına yönelik yerinde tespit çalışmaları, yerel halk ile yapılan sözlü görüşmeler ve ilgili kamu kurumları ile yapılan çalışmalar hakkında görüşmeler yapılarak çalışmaya katkı sağlamıştır. Yapılan araştırma sonrasında edilen veriler kapsamın da kırsal kalkınma odaklı turizm planlamasında coğrafi işaretlerin kullanımına ilişkin çeşitli öneri ve stratejiler geliştirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kırsal Alanlar, Kırsal Turizm, Coğrafi İşaretler, Kalkınma, Aydın

Diffused Hotels and Sustainable Tourism in Rural Areas – Case of Urla, Turkey

Kırsal Alanlarda Dağınık Oteller ve Sürdürülebilir Turizm-Urla örneği, Türkiye

Dania Abdelaziza

Izmir Institute of Technology Faculty of Architecture, Turkey
archdania.aziz@gmail.com

Prof. Dr. Şeniz Çıkış

Izmir Institute of Technology Faculty of Architecture, Turkey
senizcikis@iyte.edu.tr

Abstract

The agricultural sector in rural areas went through transformations resulted from globalization and new agricultural technologies. The decline in traditional farming activities changed the rural economy, shifting into non-farming activities. Rural tourism is a sustainable development tool that addresses this complex socio-economic challenge containing a desire to conserve traditional rural life and the factors that supported this demand. This research underlines the importance of Diffused hotel or Albergo Diffuso in applying rural tourism, protecting the natural environment, supporting local communities' economic and the local culture concerning sustainability dimensions. This research tries to answer; how can we foster the hidden potentials within rural areas in countries like Turkey in biological, geological, and cultural heritage? How can we extend the tourism season in rural areas? Can diffuse hotel as a concept emphasize tourism sustainability in rural areas? The research aims to propose a model for rural development, check the adaptability of Diffused Hotel concept in a specific case and investigate possible effects of Diffused Hotels into urban space. The research produced generalizable knowledge about Diffused Hotels' concept to fulfil the research aims and reviewed available literature. From that point, the research compares the different types of hotels and tourists to assess their differences. The research looked at the Diffused Hotel from a sustainable tourism lens and tried to use the Diffused Hotels to implement sustainable tourism in rural areas. The research suggests Urla as a study area that was selected due to specific criteria. In the study areas, locals generally work seasonally. By enhancing the quality of services in private accommodation facilities, the diffused hotel can help locals generate jobs throughout the year. This research also aims to maximize tourism sustainability in rural areas by combining the diffused hotel concept with products production. The research conducted a survey to assess the tourists' perception of diffused hotels. The diffused hotel in Urla can emphasize the place's culture, and uniqueness, and will allow Urla to become a "hotel" with a variety of services and a network of activities. The benefits of combining product production would be maximized. As a result, improving the quality of touristic lodging facilities and maximizing tourism sustainability in rural areas are priorities. The diffused hotel, as a tourist, will be a new authentic experience and generate new value based on the incorporation of tourist supply.

Keywords: albergo diffuso, rural area, agricultural product, historical centres

Özet

Kırsal alanlarda göç, küreselleşme, yeni gelişen tarım teknolojileri gibi pek çok etken nedeni ile büyük bir değişim süreci yaşamaktadır. Tarımsal faaliyetlerdeki düşüş kırsalda yaşayanların tarım dışı ekonomik faaliyetlere yönelimine neden olmaktadır. Bu tür yönelimlerden biri olan kırsal turizm ise bu karmaşık sosyo-ekonomik denklemin bir parçası olarak geleneksel kır yaşamını koruyan ve yaşatan sürdürülebilir bir araç olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu araştırma Dağınık Otel veya Albergo Diffuso

kavramının kırsal turizm alanına uygulanmasına odaklanır. Dağınık Otel yerel toplulukların, ekonominin ve kültürün sürdürülebilirlik çerçevesinde korunmasında önemli bir kavramdır. Bu araştırma öncelikle Türkiye gibi ülkelerde kırsal alanların sahip oldukları biyolojik, jeolojik ve kültürel miras potansiyellerini koruma ve geliştirme açısından bir örnek çalışma sunmaktadır. Yaygın Otel konseptinin sürdürülebilirliğini tartışmaktadır ve kırsal kalkınma için bir model önermektedir. Ayrıca Dağınık Otel konseptinin belirli bir örneğe uygulanmasını ve kentsel mekana olası etkilerini araştırmayı amaçlamaktadır. Araştırma amaçlarını yerine getirebilmek için öncelikle dağınık otel kavramı ele alınmış, mevcut literatürü aktarılmıştır. Ayrıca çeşitli konaklama ve turist tipleri sınıflandırılmıştır. Sürdürülebilir turizm perspektifinden ele alınan Dağınık Otel konseptinin kırsal kalkınmaya etkileri değerlendirilmiştir. Çalışmada örnek alan olarak Urla Merkez Bölgesi seçilmiştir. Yaygın Otel konseptinin bölgeye uyarlanması ile daha çok geçici ve mevsimlik işlerde çalışan yerel halkın iş edinmesi ve kaliteli turizm hizmetleri sunabilmeleri hedeflenmiştir. Ayrıca önerilen program ile kırsalda üretilen tarımsal ürünlerin değerlendirilerek Yaygın Otel konseptini desteklemesi düşünülmüş ve böylece sürdürülebilir turizmi daha da etkin hale getirmek amaçlanmıştır. Ayrıca araştırma kapsamında turistlerin dağınık otel algısını değerlendirmek için bir anket yapılmıştır. Sonuç olarak Dağınık Otel konseptinin Urla'ya uyarlanması ile mekan ve kültürün sürekliliğinin sağlanması hedeflenmiş, yalnızca etkinlikler, hizmet ağları ve tarımsal üretim ile birlikte bir kalkınma projesi geliştirilmiştir. Öte yandan bir diğer öncelik ise turistik konaklama tesislerinin kalitesinin iyileştirilmesi ve kırsal alanlarda turizmin sürdürülebilirliğinin en üst düzeye çıkarılması olmuştur.

Anahtar kelimeler: albergo diffuso, kırsal alan, tarımsal ürün, tarihi merkezler

Evaluation of Tangible Cultural Heritage Sites as Touristic Attraction: The Case of Birgi

Somut Kültürel Miras Alanlarının Turistik Çekicilik Açısından Değerlendirilmesi:
Birgi Örneği

Dr. İsa Uğur

Safranbolu Cemil Meriç Vocational and
Technical Anatolian High School, Turkey
isaugur78@hotmail.com

Assoc. Prof. Dr. Yasin Dönmez

Karabük University, Faculty of Fine Arts, Turkey
yasindonmez@karabuk.edu.tr

Abstract

Birgi, which is a candidate for UNESCO's World Heritage List, is one of the ancient settlements that have preserved its unique traditional architectural texture until today. The natural architectural remains found in Birgi are proof that it has been home to various civilizations for centuries. There are more than 100 historical buildings officially registered by the Ministry of Culture and Tourism. Today, there are historical mansions, inns, baths, mosques, mausoleums, madrasas and fountains that reflect the architectural and cultural characteristics of the Anatolian Principalities of the 18th century and the period of the Ottoman Empire. In the study, the current architectural and cultural values that highlight the historical settlement of Birgi were emphasized and the pre-protocol applications to be registered with UNESCO World heritage status by 2021 require focusing on tourism potential. According to the results of the study, Birgi, whose historical texture and structure has not been damaged much, is a historical settlement of international importance. In this context, Birgi which is home to many civilizations, will increase its recognition and brand value with its touristic attractions with a rich and diverse tangible cultural heritage, and thus more visitors will come to the city and thus the regional economy will be strengthened with tourism. Thus, it will be possible to lay the groundwork for the historical settlement of Birgi to come to a better place in terms of sustainable tourism and to contribute to the importance of keeping the cultural heritage alive that can be entrusted to future generations.

Keywords: Tangible Cultural Heritage, Touristic Attraction, Historical City of Birgi.

Özet

UNESCO'nun Dünya Mirası Listesi'ne aday olan Birgi, kendine has geleneksel mimari dokusunu günümüze kadar koruyabilmiş nadir antik yerleşim yerlerinden biridir. Birgi'de bulunun doğal mimari kalıntılar bu eski kentin yüzyıllar boyunca çeşitli medeniyetlere ev sahipliği yaptığının kanıtıdır. Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından resmi olarak tescil edilmiş 100'ün üzerinde tarihi yapı bulunmaktadır. Günümüzde 18 yy. ve sonraki yüzyıllara ait Anadolu Beylikleri ve Osmanlı İmparatorluğu döneminin mimari ve somut kültürel özelliklerini yansıtan tarihi konakları, han, hamam, cami, türbe, medrese ve çeşmeler bulunmaktadır. Çalışmada Birgi tarihi yerleşimini öne çıkaran somut kültürel miras öğeleri üzerinde durulmuş ve bu alanın 2021 yılında UNESCO Dünya miras statüsüyle tescillemek için ön protokol başvurularının yapılmış olması turizm potansiyeline odaklanmayı gerektirmektedir. Çalışmanın sonucuna göre, tarihi dokusu ve yapısı çok fazla bozulmamış olan Birgi uluslararası

düzeyde öneme sahip tarihsel bir yerleşim yeridir. Buna göre, birçok medeniyete ev sahipliği yapan Birgi, zengin ve çeşitli somut kültürel mirasa sahip turistik çekicilikleri ile tanınırlığı ve marka değerinin artırarak kentte daha çok ziyaretçi gelmesi ve dolayısıyla bölge ekonomisinin turizmle güçlendirilmesi sağlanacaktır. Böylelikle Birgi tarihi yerleşimin sürdürülebilir turizm açısından daha iyi bir yere gelmesine zemin hazırlanabilir ve gelecek nesillere emanet edilebilecek kültürel mirasın yaşatılması için gereken önemin verilmesine katkı sağlanabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Somut Kültürel Miras, Turistik Çekicilik, Birgi Tarihi Şehri.

A Pioneering Accommodation Facility Serving in Rural Tourism: Yenice Vadi Natural Life Village

Kırsal Turizmde Hizmet Veren Öncü Bir Konaklama Tesisi: Yenice Vadi Doğal Yaşam Köyü

Ebru. N. Ceylan

Endarch Architecture, Muğla, Turkey

ebru.n.ceylan@gmail.com

Abstract

The Southern Aegean Region, with all its natural and historical features, with its tourism experience based on past years is an irreplaceable tourism destination in Turkey and the world. Muğla province, located in this region, has high potential in terms of rural tourism with its proximity to natural water resources, sea and plateaus, natural wonders, historical texture and agricultural areas, and the power to integrate with other tourism types. But this potential cannot be utilized sufficiently. The livelihood of the region, where the subject of the study "Yenice Vadi Natural Life Village" is located, is predominantly based on agriculture and animal husbandry. This eco-village concept boutique hotel, contributes to the dissemination and development of natural life tourism, which is becoming more and more involved in alternative tourism dynamism in the world. The facility is in an environmentally conscious effort to blend tourism, nature and local flavors. It contributes to increase income generating activities for farmer families in rural areas. During its construction in 2018, it has benefited from the grant support of the Ministry of Agriculture within the framework of the "Agricultural Development-Based Economic Investments Program" with the target of rural development. It receives ancestral seed support from Muğla Metropolitan Municipality for ecological agriculture activities. With this study, it is aimed to shed light on the investors who will construct and operate accommodation facilities in rural areas with a sustainable and environmentalist approach in both structural and tourism activities. In the method of the research, within the scope of the case study, "Yenice Vadi Natural Life Village" was examined and questions were asked about the environmentally sensitive structural features of its facilities and rural tourism activities in accordance with the local conditions within the in-depth interview technique, one of the qualitative research methods. According to the findings obtained; it has been revealed that rural tourism is maintained in a way that contributes to the economic and social development of the local people by keeping environmental awareness in the region and spreading the tourism season to 12 months.

Keywords: Rural Tourism, Rural Accommodation Facility, Eco-village, Yenice Vadi Natural Life Village

Özet

Güney Ege Bölgesi, Akdeniz Bölgesi'nden Ege Bölgesi'ne de bir köprü görevi görmektedir. Tüm doğal ve tarihi özellikleri, geçmiş yıllara dayanan turizm tecrübesi sayesinde Türkiye'nin ve dünyanın vazgeçilmez bir turizm destinasyonudur. Güney Ege Bölgesi'nde yer alan Muğla ili, doğal su kaynaklarına, denize, yaylalara yakınlığı, doğal harikaları, tarihi dokusu ve tarım alanları ile kırsal turizm açısından yüksek potansiyele ve diğer turizm türleri ile entegre olabilme gücüne sahip olmasına karşın bu potansiyel yeterince değerlendirilememektedir. Çalışmaya konu olan 'Yenice Vadi Doğal

Yaşam Köyü' nün yer aldığı bölgenin geçim kaynağı ağırlıklı olarak tarım ve hayvancılığa dayalıdır. 'Eko-köy' konseptli butik otel niteliğindeki kırsal konaklama tesisi ile, dünyada alternatif turizm hareketliliği içinde her geçen gün daha fazla yer alan doğal yaşam turizminin, bölgesel kalkınma hedefleri kapsamında yaygınlaştırılması ve geliştirilmesine katkı sağlanmaktadır. Doğal çevreye uyumlu konaklama üniteleri ile 12 ay hizmet veren tesis, çevreye duyarlı bir şekilde, turist ile tarımı, doğayı ve yöresel lezzetleri harmanlama çabaları içerisinde. Bölgede önemli potansiyeli olan geleneksel deniz-kum-güneş turizminin çeşitlendirilmesine, kırsal alanda yer alan çiftçi ailelerine gelir getirici faaliyetlerin arttırılmasına katkıda bulunmaktadır. 2018 yılındaki inşası sırasında Tarım Bakanlığı'nın kırsal kalkınma hedefli 'Tarıma Dayalı Ekonomik Yatırımların Desteklenmesi Programı' çerçevesinde hibe desteğinden faydalanmıştır. Muğla Büyükşehir Belediyesi' nden atalık tohum desteği almaktadır. Bu çalışma ile, sözkonusu tesisin hem yapısal hem de turizm faaliyetlerinde sürdürülebilir ve çevreci yaklaşımlarıyla, kırsal bölgelerde turizm konaklama tesisi yapacak olan yatırımcılara ışık tutması amaçlanmıştır. Araştırmanın yönteminde örnek olay çalışması kapsamında kırsal turizm tesisi olan 'Yenice Vadi Doğal Yaşam Köyü' incelenmiş ve nitel araştırma yöntemlerinden derinlemesine mülakat tekniği ile işletme yöneticilerine tesislerinin çevreye duyarlı yapısal özellikleri, yöre şartlarına uygun kırsal turizm faaliyetlerine yönelik sorular yöneltilmiştir. Elde edilen bulgulara göre; kırsal turizmin bölgede çevre duyarlılığını ön planda tutarak, yerel halkın ekonomik ve sosyal gelişimine katkı sağlayacak şekilde sürdürüldüğü ortaya çıkmıştır. Bununla birlikte kırsal turizm; bölgede 4-5 aya sıkışmış turizm sezonunu 12 aya yayabilmek için ideal yöntem olarak görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kırsal Turizm, Kırsal Konaklama Tesisi, Eko-köy, Yenice Vadi Doğal Yaşam Köyü.

A Study for Conservation of Architectural - Cultural Landscape Assets in the Rural Settlements of the National Historical Park of Troy – The Village of Kalafat

Troya Tarihi Milli Parkı Yerleşmelerinin Mimariye Bağlı Kültürel Peyzaj Öğelerinin Korunmasına Yönelik Bir Araştırma – Kalafat Köyü Örneği

Dr. Erdem Salcan

Çanakkale Onsekiz Mart University,
Faculty of Architecture and Design, Turkey
erdemsalcan@comu.edu.tr

Abstract

The Historical National Park of Troy is located at the Northwestern side of Turkey and in the province of Çanakkale. Today, 7 rural settlements are located entirely or partially in the national park area. The village of Kalafat as one of these rural settlements has a great importance in the national park area due to its location and cultural landscape elements. In this study a fieldwork is carried for determining the architectural cultural landscape elements by using architectural conservation methods. These cultural landscape elements are grouped as traditional dwellings, educational buildings, water buildings, agricultural structures and spolia elements. In the consequent chapters of the study, details of an architectural conservation approach and proposals are determined for the association of these cultural landscape elements with the cultural tourism activities those foreseen to be carried in the national park area

Keywords: Kalafat Village, Cultural Landscape, Rural Settlement, The Historical National Park of Troy, Conservation.

Özet

Troya Tarihi Milli Parkı; Türkiye'nin kuzeybatısında ve Çanakkale İli sınırları içinde yer almaktadır. Troya Tarihi Milli Parkı günümüzde, 7 farklı kırsal yerleşmeye kısmen ya da bütünüyle ev sahipliği yapmaktadır. Bu yerleşmeler arasında yer alan Kalafat Köyü, gerek Troia Örenyeri ile olan konumsal ilişkisi gerekse sahip olduğu mimariye bağlı kültürel peyzaj öğeleri ile öne çıkmaktadır. Çalışma kapsamında, Kalafat Köyü'nün sahip olduğu bu zengin kültürel peyzaj öğesi çeşitliliği mimari belgeleme yöntemleri aracılığıyla kayıt altına alınmıştır. Saptanan bu kültürel peyzaj öğeleri; geleneksel konutlar, eğitim yapıları, su yapıları, tarımsal yapılar, devşirme ve taşınmış öğeler başlıkları altında ele alınmış ve detaylı açıklamalara yer verilmiştir. İlerleyen bölümlerde ise, ortaya konulan bu kırsal mimari miras çeşitliliğinin korunarak, gelecekte Milli Park sahası içinde yürütülmesi öngörülen turizm faaliyetlerine kazandırılması bağlamında çeşitli koruma ve planlama önerileri getirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kalafat Köyü, Kültürel Peyzaj, Kırsal Yerleşme, Troya Tarihi Milli Parkı, Koruma.

Hagios Georgios Church Condition Survey and Preventive Conservation Suggestions

Hagios Georgios Kilisesi Mevcut Durum Analizi ve Önleyici Koruma Önerileri

Tuba Bülbül Bahtiyar

Necmettin Erbakan University, Faculty of Fine Arts, Turkey
tuba.bulbulbahtiyar@ogr.erbakan.edu.tr

Dr. Gülşen Dişli

Necmettin Erbakan University, Faculty of Fine Arts, Turkey
disli001@umn.edu

Abstract

The aim of this research is to conduct condition survey of Hagios Georgios Church dated to the late 19th early 20th century located in Bilecik, Osmaniye, according to UNI EN 16096 (2012) Standard on "Conservation of Cultural Property- Condition Survey and Report of Built Cultural Heritage" published by European Standardization Committee. The survey, restitution and restoration projects of the building were prepared in 2007. In this context, the types of deterioration in that period were determined and restoration recommendations were developed. In addition, there are studies conducted in the context of the history of the building, art history and architecture. Yet different from the aforementioned literature, with this research, the current, regular and systematic condition survey of the building and the cultural properties exhibited in the courtyard was conducted with the UNI EN 16096 standard, and preventative conservation priorities were determined before the future restoration works. Besides, within the scope of preventive conservation works, it was aimed to support the contribution of the building to tourism by developing a visitor action plan. Condition survey on built cultural heritage, serving as a base for preventive conservation, maintenance, emergency repairs, and detailed planning studies, is at the same time an important risk management tool. In the context of the research, literature and archival survey, as well as in-situ field investigation methods have been applied. The condition classes of each architectural element in the building have been determined and the urgency risk class of the building components that need to be intervened in urgent, short, medium or long term has been determined, the main causes of the deterioration have been investigated. As a result, of this case study, possible intervention measures have been developed considering the types and reasons for deteriorations in case study historic masonry building, or further intervention and diagnostics have been discussed. It is important for the sustainability of cultural heritage historic masonry building to determine the suitable conservation measures by well-understanding of original building techniques and types of damages in the building, whose top cover, gynekaion (women's section) and floor covering have not reached today. Thus, it will be possible to make damage assessment for the similar cultural properties.

Keywords: Bilecik, Condition Survey, Hagios Georgios Church, UNI EN 16096

Özet

Bu araştırmanın amacı, Bilecik İli, Osmaniye ilçesinde yer alan bir 19. yüzyıl sonu-20. yüzyıl başı eseri olan Hagios Georgios Kilisesi'nin, 2012 tarihli Avrupa Standardizasyon Komitesi tarafından yayımlanan UNI EN 16096- "Kültür Varlıklarının Korunması – Mimari Mirasın Durum Tespiti ve

Raporlanması” başlıklı uluslararası standart doğrultusunda mevcut durum tespitinin yapılmasıdır. Yapının 2007 yılında rölöve, restitüsyon ve restorasyon projeleri hazırlanmıştır. Bu kapsamda o dönemdeki bozulma türleri belirlenmiş ve esaslı koruma önerileri geliştirilmiştir. Ayrıca yapının tarihçesi, sanat tarihi ve mimarisi bağlamında yapılan çalışmalar da mevcuttur. Bahse konu literatürden farklı olarak bu araştırma ile UNI EN 16096 standardı ile yapının ve avlusunda sergilenen kültür varlıklarının güncel, düzenli ve sistematik durum analizi yapılmış ve esaslı onarım öncesi önleyici koruma öncelikleri belirlenmiştir. Yine, önleyici koruma çalışmaları kapsamında ziyaretçi eylem planı geliştirilerek yapının turizme katkısının desteklenmesi amaçlanmıştır. Önleyici koruma, bakım, acil onarım ve ileri planlama çalışmaları için bir temel niteliğinde olan kültür varlıklarında mevcut durum analizi, aynı zamanda önemli bir risk yönetim aracıdır. Araştırma kapsamında literatür ve arşivo taraması ve yapıyı yerinde gözlemleme yöntemleri kullanılmıştır. Yapıdaki her bir mimari öğenin durum sınıfları belirlenmiş ve acil, kısa, orta ya da uzun vadede müdahale edilmesi gereken yapı öğelerinin risk öncelik durumu tespit edilmiş, bozulmaların başlıca nedenleri araştırılmıştır. Bu örneklemenin sonucunda, bahse konu tarihsel yığma yapıda bozulma nedenleri ve türleri dikkate alınarak olası müdahale önerileri geliştirilmiş veya ileri tetkik ve teşhis ihtiyacı tartışılmıştır. Üst örtüsü, gynekaion (kadınlar bölümü) ve zemin döşemesi günümüze ulaşamayan yapıda, özgün yapım teknikleri ve bozulma türlerinin doğru kavranarak, uygun müdahale önceliklerinin belirlenmesi, korunması gerekli kültür varlığı olan tarihi yığma yapının sürdürülmesinde önemlidir. Böylece benzer kültür varlıkları için hasar durumlarının değerlendirilmesi mümkün olabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Bilecik, Hagios Georgios Kilisesi, Mevcut Durum Analizi, UNI EN 16096

Vernacular Housing Architecture in the Context of Sustainability: Example of Imbros (Gökçeada)

Sürdürülebilirlik Bağlamında Yerel Konut Mimarisi: Çanakkale/Gökçeada Örneği

Dr. Fatma Kürüm Varolgüneş

Bingöl University, Faculty of Architecture, Turkey

fkvarolgunes@bingol.edu.tr

Abstract

Vernacular architecture, based on local knowledge and experience, maintains environmental balances by trying to achieve harmony between nature and buildings. Therefore, the transfer of the values that constitute the essence of local architecture to architectural designs by interpreting them in today's conditions with developing technology is the basis of sustainability. The reason for the suitability of local architecture for sustainability is that it establishes both the universal relations of settlement and the environment, as well as the natural design process that arises from the human experience of time and space, with simple but meaningful systematic relations. The fact that the building designs in local architecture are shaped in accordance with the physical environment data including location, topography, climate, landscape, prevailing wind, etc. with a local identity reveals the importance of researching and guiding new buildings in the context of sustainable building design. Therefore, it is very important to learn sustainable design criteria from local architectural elements and adapt them to new buildings.

With this approach, Gökçeada, whose natural and cultural values have not yet been discovered, has been chosen as a research area. In addition to having the usual characteristics of a coastal city in Gökçeada, organic agriculture and animal husbandry are among the most important economic activities of the island. There are olive groves and vineyards on the mountain slopes. Optimal land use stands out in traditional residential architecture. In traditional housing on the island, the carbon footprint appears to be very low. In order for Gökçeada, whose natural wealth has emerged with the title "Cittaslow", to maintain this feature for a long time, the necessary measures should be taken in advance. While Gökçeada's local identity values are promoted on a global scale, attention has been drawn to its preservation as a cultural heritage. The results obtained in the study are expected to be an example for other rural destinations that are similar to Gökçeada.

Keywords: Sustainability, Vernacular architecture, Rural tourism, Cittaslow, Imbros (Gökçeada).

Özet

Yerel bilgi ve deneyimlere dayanan vernaküler mimari, doğa ve binalar arasındaki uyumu sağlamaya çalışarak çevresel dengeleri korumaktadır. Bu nedenle yerel mimarinin özünü oluşturan değerlerin, gelişen teknoloji ile günümüz koşullarında yorumlanıp mimari tasarımlara aktarılması sürdürülebilirliğin temelini oluşturur. Yerel mimarlığın sürdürülebilirliğe uygunluğunun nedeni, hem yerleşim ve çevrenin evrensel ilişkilerini, hem de insanın zaman-mekân deneyimiyle ortaya çıkan doğal tasarım sürecini, basit ama anlamlı sistematik ilişkilerle kurmasıdır. Yerel mimaride yapı tasarımlarının, yöreye özgü kimliğe sahip bir şekilde, konum, topoğrafya, iklim, manzara, hakim rüzgar vb. içeren fiziksel çevre verilerine uygun biçimlendirilmiş olması sürdürülebilir yapı tasarımı bağlamında araştırılmaları ve yeni yapılara rehber olmalarının önemini ortaya koymaktadır. Bu nedenle

yerel mimarilerden sürdürülebilir tasarım kriterlerini öğrenip yeni yapılara adapte etmek çok önemli bir konudur.

Bu bilinçle doğal ve kültürel değerleri henüz keşfedilmemiş Gökçeada araştırma bölgesi olarak tercih edilmiştir. Gökçeada bir kıyı kenti olmasına rağmen organik tarım ve hayvancılık aktif bir şekilde yapılmaktadır. Dağ yamaçlarında zeytinlikler ve üzüm bağları bulunmaktadır. Geleneksel konut mimarisi incelendiğinde optimal arazi kullanımı tespit edilmiştir. Adada bulunan geleneksel konutlarda karbon ayak izinin çok az olduğu gözlemlenmiştir. "Cittaslow" unvanıyla doğal zenginliği ortaya çıkan Gökçeada'nın bu özelliğini uzun süre koruması için gerekli önlemlerin şimdiden alınması gerekmektedir. Gökçeada'nın yere özgü kimlik değerlerinin küresel ölçekte tanıtılmasıyla birlikte kültürel miras olarak korunmasına dikkat çekilmiştir. Çalışmada elde edilen sonuçların Gökçeada ile benzerlik gösteren diğer kırsal destinasyonlar için de örnek olması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilirlik, Yerel mimari, Kırsal turizm, Cittaslow, Gökçeada

Traditional Residential Architecture in Aegean Region and the Samples Functioning as Museums

Ege Bölgesi Geleneksel Konut Dokusu ve Müze Olarak İşlevlendirilen Örnekler

Dr. Fatma Sezin DOĞRUER

Turkish Ministry of Culture and Tourism

Sezin.dogrue@ktb.gov.tr

Abstract

Traditional residential architecture has a rich diversity in our country, compared to monumental buildings, as a result of architectural features, geographical differences and changing needs. There are many traditional houses with different characteristics in rural and urban settlements of Anatolia. The Aegean Region is a cultural mosaic that attracts the attention of civilizations due to its fertile soil, geographical features, and ease of transportation. In the coastal and inland parts of the region, different samples are seen in terms of traditional residential architecture. Within the scope of efforts to bring new functions to historical residences for tourism, functions such as museum, cultural center, hotel, hostel, cafe, restaurant and tourism office are given to these buildings. In the paper, following the information about the traditional residential architecture in the Aegean Region, traditional houses in the region that are used as museums affiliated to the Ministry of Culture and Tourism are introduced in terms of their architectural features, museum types and artifacts. The subject is handled with a method specific to tourism intersection, aiming to contribute to the literature.

Keywords: Aegean Region, traditional dwelling, museum, adaptive reuse

Özet

Geleneksel konut mimarisi, anıtsal yapılara kıyasla, mimari özellikleri, coğrafi şartlarla açığa çıkan farklılaşmalar ve değişen ihtiyaçlar sonucunda ülkemizde zengin bir çeşitlilik barındırmaktadır. Anadolu'nun kırsal ve kentsel yerleşimlerinde farklı özelliklere sahip ve çok sayıda geleneksel konut bulunmaktadır. Ege Bölgesi verimli toprakları, coğrafi özellikleri, ulaşım kolaylığı gibi nedenlerle medeniyetlerin ilgisini çeken bir kültür mozaiğidir. Bölgenin kıyı ve iç kesimlerinde, geleneksel konut mimarisi bakımından da farklı örnekler görülmektedir. Tarihi konutlara turizm amaçlı yeni işlev kazandırılması çalışmaları kapsamında bu yapılara müze, kültür merkezi, otel, pansiyon, kafe, restoran ve turizm ofisi gibi işlevler verilmektedir. Bildiride, Ege Bölgesi'ndeki geleneksel konut dokusu hakkındaki bilgilendirmelerin ardından, bölgede Kültür ve Turizm Bakanlığı'na bağlı müze olarak kullanılan geleneksel konutlar mimari özellikleri, müze türleri ve sergilenen eserler bakımından tanıtılmıştır. Konu, turizm ara kesiti özelinde önerilen bir yöntemle ele alınmış olup literatüre katkı sağlanması amaçlanmıştır.

Anahtar kelimeler: Ege Bölgesi, geleneksel konut, müze, yeniden işlevlendirme

The Relationship of Cultural Tourism and Conservation in International Conventions in the Planning Perspective

Planlama Perspektifinde Uluslararası Sözleşmelerde Kültür Turizmi ve Koruma İlişkisi

Funda Çatalbaş

Dokuz Eylül University, Institute of Science, Turkey

funda.catalbas@gmail.com

Prof. Dr. Sibel Ecemiş Kılıç

Dokuz Eylül University, Faculty of Architecture, Turkey

sibel.ecemis@deu.edu.tr

Abstract

There is a need for an integrated management model in planning in terms of the healthy construction of the dynamic relationship between cultural heritage and cultural tourism and the continuity of cultural heritage. International organizations such as UNESCO, ICOMOS, Council of Europe, ICCROM determined international agenda of conservation and cultural tourism through the international conference they organize and produced as a result of these the international conventions, declaration, charters or recommendations since their establishment; it has been effective and guiding on the world heritage by introducing principles, standards, recommendations and approaches in these areas. In the study, these decisions are examined with the method of content analysis, and a guiding conceptual framework that can melt culture and tourism in the same pot and bring urban actors together at the common goals is presented. With this conceptual framework, components that need to be addressed and evaluated in upper-scale plans can be defined. Thus, it is aimed to deal with all aspect of the protection of cultural heritage and the sustainable development of cultural tourism and ensure the harmony and integration between the strategic and spatial plan decisions.

Keywords: Cultural Heritage, Cultural Tourism, Conservation, City Planning, Integrated Planning, International Conventions.

Özet

Kültürel miras ile kültür turizmi arasındaki dinamik ilişkinin sağlıklı kurgulanabilmesi ve kültürel mirasın sürekliliği açısından planlamada bütünleşik bir yönetim modeline ihtiyaç vardır. UNESCO, ICOMOS, Avrupa Konseyi, ICCROM gibi uluslararası oluşumlar kuruluşlarından itibaren, düzenledikleri uluslararası toplantılar ve bunların sonucunda üretilen uluslararası sözleşmeler, tüzükler, yönergeler ya da tavsiye kararları aracılığıyla, korumanın ve kültür turizminin uluslararası gündemini belirlemiş; bu alanlarla ilgili ilkeler, standartlar, tavsiyeler ve yaklaşımlar ortaya koyarak dünya mirası üzerinde etkin ve yönlendirici olmuştur. Çalışmada, bu kararlar içerik analizi yöntemi ile incelenerek, kültür ve turizmi aynı potada eritebilecek ve kentsel aktörleri aynı masada buluşturabilecek yol gösterici nitelikte kavramsal bir çerçeve ortaya konulmaktadır. Bu kavramsal çerçeve üst ölçekli planlarda ele alınması ve değerlendirilmesi gereken bileşenlerin tanımlanmasını sağlayacaktır. Böylece kültürel mirasın korunması ve kültür turizminin sürdürülebilir gelişimine ilişkin konunun tüm

boyutları ile ele alınması ve stratejik ve mekânsal plan kararları arasındaki uyum ve bütünleşmenin sağlanması amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: *Kültürel Miras, Kültür Turizmi, Koruma, Şehir Planlama, Bütüncül Planlama, Uluslararası Sözleşmeler.*

Evaluation of Traditional Bitlis Houses in Terms of Cultural Tourism

Geleneksel Bitlis Konutlarının Kültür Turizmi Açısından Değerlendirilmesi

Dr. Gülşah Çelik Başoka

Çankaya University, Faculty of Architecture, Turkey
gulsahcelik@cankaya.edu.tr

Yaprak Berna Süphanoglu

Çankaya University, Faculty of Architecture, Turkey
yaprak.suphanoglu@hotmail.com

Abstract

The city of Bitlis, which has a history of about 3 thousand years, has prepared the ground for the formation of Traditional Bitlis Houses due to its different topographic structure. This difference, together with its cultural and architectural richness, play an important role in determining the identity of the city. It is possible to see the traces of different cultures and civilizations even today in the city, which has hosted different civilizations throughout history. In Bitlis, which carries thousands of centuries of cultural heritage to the present day, while some of the houses are taken under protection, most of them are still waiting to be discovered and brought into cultural tourism. Within certain periods, changes occurred in the city scale in the context of historical events. The re-unearthing of rich architectural literature will play an important role in regaining the lost momentum of the city. It will be an inevitable result that the city, which has rich examples of historical buildings and residences, will contribute to the city and also to the region in tourism to bring these buildings to cultural tourism. Due to the scarcity of accommodation and social areas, the guests visiting the region prefer districts instead of the city center, which is a problem that can be brought under control with suggestions that can be presented in the context of culture, architecture and tourism. In this context, the opening of historical traditional houses in Bitlis with new functions determined in line with the conservation criteria and in line with the needs and demands of the people of the region will enable the city to gain its original identity by changing the understanding of being only a compulsory axis. The results that emerge by emphasizing and revealing this traditional identity within the city will allow acceleration of social-economic and cultural developments in the region and significant changes in the tourism scale.

Keywords: Bitlis, Traditional Houses, Re-functioning, Cultural Tourism.

Özet

Yaklaşık 3 bin yıllık bir geçmişe sahip Bitlis kenti, farklı topografik yapısı nedeniyle Geleneksel Bitlis Evlerinin oluşmasına zemin hazırlamıştır. Söz konusu farklılık, kültürel ve mimari zenginliği ile beraber kent kimliğinin belirlenmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Tarih boyunca farklı medeniyetlere ev sahipliği yapan kentte, farklı kültür ve medeniyetlerin izlerini bugün bile görmek mümkündür. Binlerce asırlık kültürel mirası günümüze taşıyan Bitlis'te, konutların bir kısmı koruma altına alınırken büyük bir bölümü hala keşfedilmeyi ve kültür turizmine kazandırılmayı beklemektedir. Belirli dönemler içerisinde tarihsel olaylar bağlamında kent ölçeğinde değişimler meydana gelmiştir. Zengin mimari literatürünün yeniden kullanım kapsamında koordine edilmesi, kentin kaybettiği iromesini kazanmasını sağlayacak en önemli faktörlerden biridir. Tarihi yapıların ve konutların zengin örneklerine sahip kentin, söz konusu yapıları kültür turizmine kazandırması kente ve aynı zamanda

bölgeye turizm açısından katkı sağlayacak olması kaçınılmaz bir sonuç olacaktır. Konaklama ve sosyal alanların azlığı nedeniyle bölgeyi ziyaret eden konukların kent merkezi yerine ilçeleri tercih etmesi kültür, mimarlık ve turizm bağlamında sunulabilir önerilerle kontrol altına alınması mümkün olan problemlerdir. Bu bağlamda Bitlis'te bulunan tarihi geleneksel konutların, koruma ve onarım kriterleri kapsamında ve bölge halkının ihtiyaç ve talepleri doğrultusunda belirlenen yeni fonksiyonlarla kullanıma açılması kentin sadece mecburi bir aks olma anlayışını değiştirerek özgün kimliğini kazanmasını sağlayacaktır. Kentin, bünyesinde mevcut olan bu geleneksel kimliğin vurgulanması ve yeniden gün yüzüne çıkarılması ile ortaya çıkan sonuçlar bölgede sosyal-ekonomik ve kültürel gelişmelerin hızlanmasına ve turizm skalasında önemli ölçüde değişimlere imkân sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Bitlis, Geleneksel Konut, Yeniden İşlevlendirme, Kültür Turizmi.

Rediscovery of the Lost Architectural Heritage in the Uninhabited Parts of Ayvalık

Ayvalık'ın Gayrimeskun Kesimlerinde Bulunan Kayıp Mimari Mirasın Yeniden Keşfi

Dr. Hasan Sercan Sağlam

Koç University,

Research Center for Anatolian Civilizations (ANAMED), Turkey

saglam.h.sercan@gmail.com

Abstract

The archaeological and architectural heritage play an active role in cultural tourism by creating quality destinations. The economic and touristic value of the heritage also contributes to its own preservation process in many ways. Correspondingly, besides the existing cultural inventory, the architectural heritage that has been forgotten over time by falling into abandonment and has not yet handled by the literature, has a very important potential for new destinations, which can be displayed through rediscovery. In order to utilize this potential, it is necessary to discover and identify lost buildings through field surveys. In this scientific process with an interdisciplinary framework, architectural heritage studies come to the fore. Having a reputation with its characteristic built environment from the 19th-20th centuries, Ayvalık is one of the most important cultural tourism destinations of the Aegean Region. However, the cultural heritage inventory for the areas within its district boundaries is largely missing especially for rural sections. The perception of monuments in the Ayvalık countryside is predominantly shaped only by monasteries in the literature. Nevertheless, in the rural areas and islands, there are many and different types of monuments, which have been abandoned as a result of the population exchange in 1923, and have fallen into neglect over time. This study aims to display their rediscovery methodology and to elaborate them in terms of architectural history. Within the study's scope, one monastery, fifteen chapels, fifteen windmills, two lighthouses, two salt pans and fishponds, and terraces on six former agriculture and husbandry islands in the Ayvalık countryside were discovered and documented for the first time. They were also examined and the architectural inventory has been enriched for further cultural heritage studies. The 19th-20th century monuments that the study handles will undoubtedly constitute new cultural tourism destinations, which is predicted to contribute to their preservation process.

Keywords: Ayvalık, Cunda Island, Architectural Heritage, Architectural History, Landscape Archaeology

Özet

Arkeolojik ve mimari miras, nitelikli destinasyonlar teşkil etmek suretiyle kültür turizmi bağlamında etkin rol oynamaktadır. Somut kültür varlıklarının taşıdığı ekonomik ve turistik değer, bu eserlerin yaşatılarak korunması sürecine de birçok yönden katkı sağlamaktadır. Bu doğrultuda mevcut kültür envanteri yanında terk edilerek zamanla unutulmuş ve literatürde de henüz yer almayan mimari miras, yeniden keşfedilmesi yoluyla ortaya konabilecek yeni destinasyonlar açısından oldukça önemli potansiyele sahiptir. Bu potansiyelin değerlendirilebilmesi içinse ilk etapta, özgün saha çalışmaları yoluyla kayıp yapıların keşfedilerek tanımlanması gereklidir ki disiplinler arası bilimsel çerçeveye sahip bu süreçte de mimari miras çalışmaları ön plana çıkmaktadır. 19-20. yüzyıllara tarihlenen karakteristik yapılaşmış çevresiyle üne sahip Ayvalık, Ege Bölgesi'nin önemli kültür turizmi destinasyonlarından.

Buna karşın Ayvalık ilçe sınırları içerisinde, özellikle de yerleşim merkezlerinin dışındaki bölgelerin kültür mirası envanteri büyük oranda eksiktir. Ayvalık kırsalındaki anıt eser algısı literatürde ağırlıklı olarak yalnızca manastırlar üzerinden şekillenmiştir. Halbuki Ayvalık'ın kırsal kesiminde ve adalarında, 1923 tarihli nüfus mübadelesi sonucu terk edildiği üzere zamanla atıl duruma düşerek harap olmuş çok sayıda ve farklı türlerde nitelikli yapı bulunmaktadır. Bu çalışma, bahis konusu kültür mirasının yeniden keşif sürecini metodolojik açıdan ortaya koymayı ve ilgili yapıların mimarlık tarihi yönünden araştırılmasını hedeflemektedir. Çalışma çerçevesinde, yapı ölçeğinde ilk keşif ve belgelemesi gerçekleştirilmiş bir manastır, on beş şapel, on beş yel değirmeni, iki deniz feneri, iki tuzla ve dalyan ile altı adet eski tarım ve hayvancılık adasında bulunan teraslar incelenerek daha ileri düzey kültürel miras çalışmaları için Ayvalık kırsalının mimari envanteri zenginleştirilmiştir. Çalışmanın kapsamındaki 19-20. yüzyıl eserleri, korunmaları sürecinde aktif rol oynayacağı öngörülen kültür turizmi için de kuşkusuz yeni destinasyonlar teşkil edecektir.

Anahtar Kelimeler: Ayvalık, Cunda Adası, Mimari Miras, Mimarlık Tarihi, Peyzaj Arkeolojisi

Sacred Places and Sacred Landscapes: A Biographical Approach to Landscapes of Beşparmak Mountains, and Lake Bafa

Kutsal Mekânlar ve Kutsal Peyzajlar: Beşparmak Dağları ve Bafa Gölü Peyzajına
Biyografik Bir Bakış

Dr. Huriye Simten Sütünç

Siirt University, Faculty of Agriculture, Turkey

simten.sutunc@siirt.edu.tr

Abstract

Sacred places and landscapes are created and developed by human actions. Such landscapes are dynamic and complex landscapes where people connect with the past and re-enact sacred narratives. Although studies have shown that sacred landscapes have an effective role in strengthening social memory by combining the place where rituals take place and actions and in transferring this memory from generation to generation, it remains incomplete to explain how the perceived structure of the landscape is transformed by human actions. In this study, the sacred areas and landscape around Beşparmak Mountains and Bafa Lake, which have been preserving their sacredness for thousands of years, have been biographically examined. Sacred areas and landscapes created by anonymous actors in the region from the Prehistoric Period to the present have been determined using historical maps and documents belonging to the prehistoric, Hellenistic, Roman and Byzantine periods. How the anonymous actors who contributed to the transformation of the landscape in each period perceive the landscape with a landscape biography approach. It has been among the important results of the study that sacred landscapes are the result of common human activity and therefore culturally constructed. Another noteworthy result is that Lake Bafa and its surrounding sacred sites were found in BC. 3.-4.-AD. 12. It is the dominance of different religious beliefs periodically over the inhabitants of the region and it was used extensively between the 12th century. The landscape biography approach discussed in this study will constitute an effective example of how the landscape is integrated with natural and cultural elements, that the landscape affects people in the long term while the human transforms the landscape, and how this approach shapes the decisions to be taken in future planning and cultural heritage conservation studies.

Keywords: Landscape, Landscape Biography, Memory, Lake Bafa, Beşparmak Mountains, Cultural Heritage.

Özet

Kutsal mekânlar ve peyzajlar insan eylemleriyle yaratılır ve gelişir. Bu tür peyzajlar insanların geçmişle bağlantı kurdukları ve kutsal anlatıların yeniden canlandırıldığı dinamik ve karmaşık peyzajlardır. Yapılan çalışmalar, kutsal peyzajların, ritüellerin gerçekleştiği mekânı ve eylemleri birleştirerek sosyal hafızanın güçlendirilmesinde ve bu hafızanın nesilden nesile aktarılmasında etkili bir role sahip olduğunu göstermiş olsa da peyzajın algılanan yapısının insan eylemleriyle nasıl dönüştürüldüğünü açıklama konusunda eksik kalmıştır. Bu çalışmada, bin yıllardır kutsallığını koruyan Beşparmak Dağları ve Bafa Gölü çevresindeki kutsal alanların ve peyzajın biyografik açıdan incelenmesi yapılmıştır. Tarih Öncesi Dönem'den günümüze kadar geçen süre içerisinde bölgede isimsiz aktörler tarafından yaratılan kutsal alanlar ve peyzajlar, tarih öncesi, Hellenistik, Roma ve Bizans dönemlerine ait tarihsel haritalar ve belgeler kullanılarak belirlenmiştir. Her bir dönemde peyzajın dönüşmesine katkıda

bulunmuş isimsiz aktörlerin peyzajı nasıl algıladıkları peyzaj biyografisi yaklaşımıyla incelenmiştir. Kutsal peyzajların ortak insan faaliyetinin bir sonucu olduğu ve bu nedenle kültürel olarak inşa edildiği çalışmanın önemli sonuçları arasında yer almıştır. Dikkate değer bir başka sonuç ise Bafa Gölü ve çevresindeki kutsal mekânların M.Ö. 3.-4. yy-M.S. 12. yy arasında yoğun olarak kullanıldığı ve farklı dinsel inanışların dönemsel olarak bölgede yaşayanlar üzerindeki egemenliğidir. Bu çalışmada ele alınan peyzaj biyografisi yaklaşımı, peyzajın doğal ve kültürel elemanlarla bir bütün olduğunu, insanın peyzajı dönüştürürken peyzajın da insanı uzun dönemde etkilediğini ve bu yaklaşımın gelecekteki planlama ve kültürel miras koruma çalışmalarında alınacak kararları nasıl şekillendirdiği konusunda etkili bir örnek oluşturacaktır.

Anahtar Kelimeler: *Peyzaj, Peyzaj biyografisi, Bellek, Bafa Gölü, Beşparmak Dağları, Kültürel Miras.*

Instagrammable Architectures: Notes on the Influence of Social Media on (Tourism) Architecture

Instagramlanabilir Mimari: Sosyal Medyanın (Turizm) Mimarlığına Etkileri Üzerine
Notlar

Çilen Kurt Taşdelen

Eskişehir Osmangazi University,
Department of Architecture, Turkey
kurt.cilen@gmail.com

Dr. Hakan Anay

Eskişehir Osmangazi University,
Department of Architecture, Turkey
info@hakananay.com

Abstract

Information about the destination has always been important for people to plan their travels, not only for making their decisions at first place but also as a pre-judgmental basis for their experience. Recently, this phenomenon seems to be radically governed by so-called social media, which in turn seems to be changing the way individuals plan and “consume” travel. There are two, seemingly incompatible, conflicting, facets constituting an unprecedented ecology: First is the mindset of the people, especially new generation, became so-visually stimulated that they are ready to absorb and consume everything instantly and still hungry for more. So one has to be fed constantly by new and unprecedented imagery.

Second is the issue of “social credibility,” established upon issues such as “sharing,” “following,” “to be followed,” “liking,” and “to be liked,” so on so far. These are the “coin of the realm,” that make the individual to be accepted by the community and be a part of the world. Typically, this leads to a vicious cycle: people (have to) share the images of their experiences, others (have to) like and follow, do the same, and share on. This often creates a trend of mimicry behavior, where travelers visit same sites, do same things, and capture almost identical shots of the same site to be re-cycled back to that vicious cycle.

So the questions on the one hand would be “How visually appealing is it?,” “How ‘instagrammable’ is it?” on the other, “how popular is it?” “How sociable is it?” and alike. This is the point where our discussion on tourism and architecture are intertwined. One could easily see all of these questions could equally be applied to both “tourism” and “architecture,” both as a means of evaluation and a departure point for design criteria.

One could easily see how built environment, and architectural works are an important part of the above-portrayed ecology. Here in this study we would like to point out and discuss a number of issues coming out of this context. There are many facets we intend to consider: First is the visual aspects of an architectural work: Of course, in architecture, emphasis on the visual has always been a part of the game, and architects use to design buildings to be viewed and experienced in a certain way and it has been one of the aspects society judged and evaluated architecture, but here it is so foregrounded and singled out that it almost became its mere raison ‘d’etre. Second is about architectural program in its Modernist conception, a component that makes a building, a work of architecture. Once we believed that through utopian, progressive and philanthropic programs, architecture could fulfill its ultimate task, its raison ‘

d'être: to design a better environment, a better life, and a better world. It was recently reported that designing "instagrammable moments," started to become a standard part of architectural briefs, and it seems that architecture resigning from its above duties, seeks its refuge in the "spectacle," i.e. "instagrammability," now seems to be valued as one of the primary ideals architects are required to fulfill. Third is related with the publicity and what we call "Guggenheim effect." Guggenheim Bilbao was a "big" sensational project in every sense, and it was such a great success that the idea was propagated all around the world, recently declared (and proved) to be unsustainable and untenable. Say it its element of surprise, or its unprecedented architectural aspects, all are waned out, though it would seem to be an oxymoron, by the help of the environment created by the social media. Now, in this environment, infinite "micro-Bilbao Effects" are possible and that is all we are after. Is this amount to first time in Architectural history, an instance of democracy and equity, where all have right to contribute and all have chance to say something for architecture, or through architecture? Final is the standards of evaluation, or values which we take granted in the evaluation and judgment of architecture. Cases, especially if they were erected, use to become reference points for architecture. People not only tend to copy these, or take them as a departure point for new designs, but also adopt them to derive value standards to judge and evaluate other architectures. This is how it use to be. But, at this point one could guess how inhabitable an architectural environment would be in a climate where the set of values are merely derived out of architecture of the "spectacle." One remembers recent discussions on "global" (st)architecture transforming the world into one boring, "sameness" where no identity, no differences, no genuine novelty might exist.

What we are confronted with is not a benign, in-itself, phenomenon. It radically influences the way our environment was shaped, and how we view architecture and how we understand it. This particularly becomes more acute on the axis of architecture-tourism-social media relations and as far as architecture tourism is concerned. Apparently, it would be absurd even to attempt to answer these questions all at once and within the present limitations. But portraying the situation, questioning it, and taking steps towards this ultimate goal is the main intention here.

Keywords: Social Media, Architectural Culture, Tourism, Instagram, Architecture and Tourism

Özet

Seyahatlerini planlayan insanlar için gidecekleri yer ile ilgili bilgiler sadece karar verme aşamasında değil, aynı zamanda yaşayacakları deneyimler için ön bir yargı oluşturabilmeleri açısından da her zaman önemli olmuştur. Son zamanlarda bu fenomen, radikal bir şekilde, kişilerin seyahati planlama ve 'tüketme' şeklini değiştiren 'sosyal medya' tarafından yönlendiriliyor gibi görünmektedir. Daha önce benzeri görülmemiş bir ekolojiyi oluşturan, görünüşte birbiriyle uyumsuz ve çelişen iki yön söz konusudur: Birincisi, bireylerin, özellikle de yeni neslin, her şeyi anında yutmaya ve tüketmeye hazır, sürekli daha fazlası için açlık çeken, görsel olarak aşırı-uyarılmış zihin yapısıdır. Birey sürekli yeni ve benzersiz görsellerle beslenmeye ihtiyaç duyar.

İkincisi ise 'paylaşmak', 'takip etmek', 'takip edilmek', 'beğenmek' ve 'beğenilmek' üzerine kurulu 'sosyal kabul edilirlilik' konusudur. Bireyin toplum tarafından kabul edilmesinin ve dünyanın bir parçası olabilmesinin 'altın kuralları' bunlardır. Genellikle bu yaklaşım, insanların deneyimlerini paylaşma (zorunluluğu), diğerlerinin bu paylaşımları beğenme ve takip etme (zorunluluğu) davranışına dönüşen bir kısır döngüye sebep olur. Bu döngüdeki davranışlar genellikle bireylerin aynı alanları ziyaret ettikleri, aynı aktivitelerde bulundukları ve neredeyse aynı alanda birebir kareler çektikleri bir taklitçi davranış trendine girerek bu kısır döngüyü tekrarlar. Bir taraftan 'Ne kadar görsel olarak etkileyici?',

'Ne kadar Instagramlanabilir?' gibi sorular sorulurken diğer taraftan 'Ne kadar popüler?' 'Ne kadar sosyalleşebilir?' olunabileceği tartışılmaktadır. Bu noktada turizm ve mimarlık üzerine yaptığımız tartışma kesişmektedir. Sorulan sorular hem turizm hem de mimarlık için, değerlendirme ve tasarım çıkış noktaları olarak ele alınabilir.

Yukarıda betimlenen tablo için yapılı çevrenin ve mimarlık faaliyetlerinin önemi kolaylıkla görülebilmektedir. Bu çalışmada bu bağlamda ortaya çıkan birkaç konunun altını çizmek ve tartışmak istemekteyiz. Birincisi, bir mimari eserin görsel yönleridir: Mimaride tabi ki görsele yapılan vurgu her zaman oyunun bir parçası olagelmıştır ve mimarlar binalarını bugüne kadar belirli bir açıdan gözlemlenip deneyimlenmesi için tasarlamışlardır. Bu da toplum tarafından mimarlığın değerlendirilip eleştirildiği bir yön olmuştur. Ancak burada artık görselliğin mimarlığın "varoluş sebebiymişçesine" daha fazla öne çıkarıldığını ve belirtildiğini gözlemliyoruz. İkincisi, yapıyı, bir mimarlık eseri yapan birleşenlerden olan, Modernist kavramsallaştırmasıyla "mimari program" denen şeyle ilgilidir. Bir zamanlar ütöpik, ilerici ve insana yönelik programlar aracılığıyla mimarlığın nihai görevini, varoluş sebebini yerine getirebileceğine inandık: daha iyi bir çevre, daha iyi bir yaşam ve daha iyi bir dünya tasarlamak. Son zamanlarda 'instagramlanabilir anlar' tasarlamının mimari tasarım açımlarında bir standart haline geldiğini görmekteyiz. Görünüşe göre mimarlık yukarıda belirtilen görevlerinden feragat etmiş ve sığınağını 'görsel olanda' aramaktadır. 'Instagramlanabilirlik' günümüzde artık mimarların yerine getirmesi gereken birincil ideallerden biri olarak değerlendiriliyor gibi görünüyor. Üçüncü olarak şöhret ve 'Guggenheim etkisi' olarak adlandırdığımız etkiye değinmek istiyoruz. Guggenheim Bilbao her yönüyle 'büyük' sansasyon yaratan bir projeydi, ve o kadar büyük bir başarı elde etmişti ki tüm dünyaya taklit edildi. Ancak son zamanlarda sürdürülemez ve savunulamaz olduğu anlaşıldı ve dile getirilir oldu. Sosyal medyanın yarattığı ortam sayesinde, oksimoron gibi görünse de, sürpriz yaratma ve şaşırtıcı mimari niteliğinin etkisi azalmıştır. Şimdi yine aynı sosyal medya evreninde sonsuz 'mikro-Bilbao etkileri' peşindeyiz. Bu mimarlık tarihinde ilk defa herkesin katkıda bulabileceği, mimarlık hakkında veya mimarlık üzerinden söz sahibi olabileceği, demokratik ve eşitlikçi bir örnek midir?

Son olarak, değerlendirme standartları ve mimarinin değerlendirilmesi ve eleştirilmesinde kabullendiğimiz değerler konusunu ele almak istemekteyiz. Özellikle inşa edilmiş durumlarda mimarlık bir referans noktası haline gelmektedir. İnsanlar bu yapıları sadece kopyalama ve tasarımları için çıkış noktası olarak görmekle kalmayıp bunları diğer mimarlıkları değerlendirme ve eleştirme standartları olarak da görmektedirler. Bu en azından eskiden de böyle idi. Ancak bu noktada, değerler kümesinin yalnızca "görsellik üzerine kurulu" mimariden türetildiği bir iklimde mimari bir çevrenin ne kadar yaşanabilir olacağı tahmin edilebilir. Dünyayı hiçbir kimliğin, farklılığın, gerçek bir yeniliğin var olamayacağı tek bir sıkıcı, "aynılığa" dönüştüren "küresel" (yıldız) mimari üzerine yapılan güncel tartışmaları hatırlayabiliriz.

Karşılaştığımız şey, kendi içinde, iyi huylu bir fenomen değildir. Çevremizin şekillendirilme biçimini, mimariye nasıl baktığımızı ve onu nasıl anladığımızı kökten etkiler. Bu özellikle mimarlık-turizm-sosyal medya ilişkileri ekseninde ve mimarlık turizmi söz konusu olduğunda daha da keskinleşiyor. Görünüşe göre, bu sorulara aynı anda ve mevcut sınırlamalar dâhilinde cevap vermeye çalışmak gerçekçi olmaz. Ancak durumu resmetmek, sorgulamak ve bu nihai hedefe doğru adımlar atmak buradaki temel amaçtır.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Medya, Mimari Kültür, Turizm, Instagram, Mimarlık ve Turizm

A Methodological Discussion on the Architectural History of the Aegean "Genoese Castles" for the Unesco World Heritage List

UNESCO Dünya Miras Listesi Bağlamında Ege Kıyılarındaki "Ceneviz Kaleleri"
Mimarlık Tarihi Üzerine Metodolojik Bir Tartışma

Dr. Hasan Sercan Sağlam

Koç University,

Research Center for Anatolian Civilizations (ANAMED), Turkey

saglam.h.sercan@gmail.com

Abstract

Tangible cultural heritage constitutes an important part of thematic touristic destinations. In order to preserve the architectural heritage with an active use, cultural tourism offers an alternative function to abandoned monuments. Thus, the pragmatic relationship between architectural heritage and cultural tourism is indisputable. In this relationship, other than local and national efforts, the UNESCO World Heritage List as a prestigious international label accelerates the preservation process of the architectural heritage. It may also transform those monuments into globally recognized cultural tourism destinations. Firstly, knowing is the first step of preservation. In addition to physically preserving the architectural heritage and making necessary arrangements by declaring a tourism destination, a detailed scientific examination within the characteristic theme and a defined context has critical importance for a quality tourism product. Nevertheless, scientific research in architecture and related disciplines are sometimes neglected and lag behind other stages. By causing scientific confusion as well as weakening or even misinterpreting the cultural tourism brand value of the architectural heritage, the aforesaid deficiency may also hamper the UNESCO processes. With the submission of the UNESCO National Commission of Turkey, Foça, Çandarlı, Sinop, Amasra, Akçakoca and Yoros castles and Galata Tower were added to the Tentative List in 2013 as "Trading Posts and Fortifications on Genoese Trade Routes from the Mediterranean to the Black Sea." Çeşme and Güvercinada castles and Kuşadası city walls were added to this group in 2020. However, there are significant architectural history inconsistencies with regard to the chosen theme. In this paper, within a future UNESCO World Heritage List context and by examining the Aegean examples among the aforementioned fortifications, suggestions will be made in order to strengthen the thematic cultural heritage image through a methodological discussion on the "Genoese" architectural identity, which has not been adequately and scientifically displayed so far.

Keywords: Aegean Sea, Genoese, Castle, Architectural History, UNESCO

Özet

Tematik turistik destinasyonların önemli bir bölümünü somut kültür mirasları oluşturmaktadır. Mimari mirasın yaşatılarak korunması içinse kültürel turizm özellikle de asıl fonksiyonunu kaybetmiş yapı gruplarına çoğu zaman alternatif bir işlev sunmaktadır. Dolayısıyla mimari miras ve kültürel turizm arasındaki pragmatik ilişkinin varlığı tartışmasızdır. Bu ilişkide yerel ve ulusal ölçekte alınacak kararlar kadar UNESCO Dünya Miras Listesi gibi prestijli ve enternasyonal bir etiket, mimari mirasın korunması sürecini ivmelendirdiği gibi bahis konusu anıtların küresel tanınırlığa sahip birer kültürel turizm destinasyonuna dönüşmesine de şüphesiz olumlu yönde etki etmektedir. Öncelikle korumanın

ilk adımı, bilmektir. Mimari mirasın fiziksel olarak korunması ve bir turizm destinasyonu ilan edilerek gerekli düzenlemelerin yapılması yanında, belirleyici tematik çerçevede detaylıca irdelenip tanımlı bir kontekste oturtulması ve bu sayede nitelikli bir turizm ürününe dönüştürülmesi kritik öneme sahiptir. Buna rağmen mimarlık ve ilintili diğer disiplinlerin ilgisindeki bilimsel araştırmalar kimi zaman ihmal edilerek gerekli diğer aşamaların gerisinde kalmakta; bu durum da bilimsel karışıklıklar doğurması kadar bahis konusu mimari anıtların kültürel turizm marka değerlerinin zayıf kalmasına, hatta yanlış bilinmesine sebep olarak UNESCO başvuru süreçlerine olumsuz etki edebilmektedir. UNESCO Türkiye Milli Komisyonu tarafından yapılan başvuruyla ilk olarak Foça, Çandarlı, Sinop, Amasra, Akçakoca ve Yoros kaleleri yanında Galata Kulesi, "Ceneviz Ticaret Yolu'nda Akdeniz'den Karadeniz'e Kadar Kale ve Surlu Yerleşimleri" başlıklı dosyayla 2013 yılında UNESCO Dünya Miras Geçici Listesi'ne dahil edilmiş, daha sonra bu gruba Çeşme Kalesi ile Güvercinada Kalesi ve Kuşadası Şehir Surları da 2020 yılında eklenmiştir. Lakin belirlenen temayla ilgili yapılar arasında mimarlık tarihi ilgisinde çok ciddi uyumsuzluklar bulunmaktadır. Bu çalışmada, sözü edilen savunma yapılarından Ege kıyılarındakiler, ileriye dönük bir UNESCO Dünya Miras Listesi bağlamında mimari yönden incelenerek bilimsel açıdan bugüne dek yeterince ortaya konamamış "Ceneviz" mimari kimliğine dair metodolojik bir tartışma yoluyla tematik kültür mirası imajını güçlendirecek önerilerde bulunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ege Denizi, Cenevizliler, Kale, Mimarlık Tarihi, UNESCO

Istanbul's Cultural Landscapes and Potential of Sustainable Cycling Tourism

İstanbul'un Kültürel Peyzajı ve Sürdürülebilir Bisiklet Turizmi Potansiyeli

Engin Aktürk

Metropolitan Municipality İstanbul, Turkey

engin.akturk@ibb.gov.tr

Merve Akdağ Öner

Özyeğin University, Institute of Science, Turkey

merve.oner@ibb.gov.tr

Abstract

UNESCO has made the definition of cultural landscape as “combined works of nature and humankind, they express a long and intimate relationship between peoples and their natural environment”. The topography of Istanbul, which includes rural and urban areas, creates a unique cultural landscape area together with natural and cultural heritage areas. The communities in the city, which have been closely connected with water throughout history, with the direction of the topography features, have produced rich and plural fictions in Istanbul. These fictions have created various morphological effects in parallel with urban development and enrich the natural landscape of Istanbul with cultural assets. In the protection of the natural and cultural heritage areas that make up the cultural landscape, the use of these areas with their touristic potential provides financial support to their conservation and is beneficial to create a protection culture in the areas. Today's mass tourism causes these areas to lose their authenticity by commodifying rather than protecting them. For this reason, bicycle tourism, which provides a good perception of the cultural landscape and is a sustainable tourism model, highlight these places in terms of recognizing and keeping these areas alive. Istanbul, on the other hand, has a very high potential for bicycle tourism with its cultural landscape elements in its urban and rural areas. In order to use this potential, The Metropolitan Municipality of Istanbul continues its efforts to increase sustainable bicycle tourism and develop urban-rural bicycle routes. In this study, the relations of sustainable bicycle tourism potential of Istanbul with water geography and cultural landscape values will be presented.

Keywords: Cultural landscape, bicycle tourism, conservation, cultural heritage, urban-rural development, water

Özet

UNESCO, kültürel peyzaj tanımını, doğanın ve insan elinin oluşturduğu birbiri ile uyumlu peyzaj alanları olarak yapmıştır. İstanbul'un kırsal ve kentsel alanları içeren topoğrafyası, doğal ve kültürel miras alanları ile birlikte eşsiz bir kültürel peyzaj alanı oluşturmaktadır. Kentte, topoğrafya özelliklerinin de yönlendirmesi ile tarih boyunca su ile yakın bağlantı kuran topluluklar, İstanbul'da zengin ve çoğul kurgular üretmiştir. Bu kurgular, kentsel gelişim paralelinde çeşitli morfolojik etkiler doğurmuştur ve İstanbul'un doğal peyzajını kültür varlıkları ile taçlandırmıştır. Kültürel peyzajı oluşturan doğal ve kültürel miras alanlarının korunmasında, bu alanların turistik potansiyelleri ile kullanılması, korumalarına finansal destek sağlar ve alanlarda koruma kültürünü oluşturmak için faydalıdır. Günümüzdeki kitle turizmi bu alanları korumaktan ziyade metalaştırarak özgünlüklerini kaybetmesine neden olmaktadır. Bu nedenle kültürel peyzajın iyi algılanabilirliğini sağlayan ve

sürdürülebilir bir turizm modeli olan bisiklet turizmi, bu alanların fark edilmesi ve yaşatılması adına öne çıkmaktadır. İstanbul ise kentsel ve kırsal alanlarında içerdiği kültürel peyzaj öğeleriyle bisiklet turizmi için oldukça yüksek potansiyele sahiptir. Bu potansiyelin kullanılması için İstanbul Büyükşehir Belediyesi, sürdürülebilir bisiklet turizmi ve şehiriçi-şehirdışı bisiklet rotalarını arttırmayı hedefleyen çalışmalarına devam etmektedir. Bu çalışmada İstanbul'un sürdürülebilir bisiklet turizmi potansiyelinin, su coğrafyası ve kültürel peyzaj değerleri ile ilişkileri sunulacaktır.

Anahtar kelimeler: *Kültürel peyzaj, bisiklet turizmi, koruma, kültürel miras, kentsel-kırsal kalkınma, su.*

Building Past Landscapes for the Future: Landscape Biography of a Wetland

Geçmiş Peyzajları Gelecek için İnşa Etmek: Bir Sulak Alanın Peyzaj Biyografisi

Dr. Huriye Simten Sütüncü

Siirt University, Faculty of Agriculture

Department of Landscape Architecture, Turkey

simten.sutunc@siirt.edu.tr

Abstract

Landscape biography is an analysis of the long term changes, spatial transformations, values and the complex interaction between social and economic developments in a particular region from prehistoric periods to the present. As an essential part of human life, landscapes, have the potential to absorb moments, memories, and thoughts. Human existence and personal life cycles also contribute to this process. In this research, it is revealed biographically how landscape-human-space (wetland-Lake Bafa) and time characteristics shaped, changed and transformed each other in the long term (longue durée). For this purpose, the biographical database of Lake Bafa and its surroundings was created by processing historical maps and past data in the Geographical Information Systems. The digitised data in the database were first separated according to their periodic characteristics and mapped by making trend and density analysis. As a result, the connection of a wetland landscape with the past and the present is revealed biographically and predictions are made for the future. With these predictions, the long term changes of the landscape were examined, and the importance of the biographical approach not only for the landscape architects but also for different professional disciplines that would contribute to this work emphasized. The results of this research will contribute to the cultural heritage in terms of establishing the connection of both a wetland landscape and different landscapes with the past and the future and managing the future.

Keywords: Landscape, Landscape Biography, Long Term (Longue Durée), Lake Bafa, Wetland, Past Landscapes.

Özet

Peyzaj biyografisi, belirli bir bölgenin tarih öncesi dönemlerinden bugüne kadar geçen süre içerisinde uzun dönem değişimlerinin, mekânsal dönüşümler, değerler, sosyal ve ekonomik gelişmelerin birbiriyle olan ilişkileri arasındaki karmaşık etkileşimin üzerinde yoğunlaşarak analiz edilebilir bir şekilde değerlendirilmesidir. İnsan yaşamının vazgeçilmez bir parçası olarak peyzajlar, insan yaşamındaki anları, anıları ve düşünceleri özümseme potansiyeline sahiptir. Bu özümsemeye insanın varlığı ve kişisel hayat döngüleri de katkı sağlamaktadır. Bu araştırmada, peyzaj-insan-mekân (sulak alan-Bafa Gölü) ve zaman özelliklerinin birbirlerini uzun dönemde (longue durée) nasıl biçimlendirdikleri, değiştirdikleri ve dönüştürdükleri biyografik açıdan ortaya koyulmuştur. Bu amaçla, Bafa Gölü ve çevresinin biyografik veri tabanı tarihsel haritaların ve geçmişe yönelik verilerin Coğrafi Bilgi Sistemleri ortamında işlenmesiyle oluşturulmuştur. Veri tabanındaki sayısal veriler ilk önce dönemsel özelliklerine göre ayrılmış, eğilim ve yoğunluk analizleri yapılarak haritalanmıştır. Sonuçta, bir sulak alan peyzajının geçmiş ve bugünle bağlantısı biyografik olarak ortaya konulmuş ve gelecek için öngörülerde bulunulmuştur. Bu öngörülerle, peyzajın uzun dönem değişimleri irdelenmiş, biyografik yaklaşımın sadece peyzaj mimarları için değil, bu çalışmaya katkı koyacak farklı meslek disiplinleri için de önemi

vurgulanmıştır. Bu araştırmanın sonuçları, bundan sonraki çalışmalarda hem bir sulak alan peyzajının hem de farklı peyzajların geçmiş ve gelecekle bağlantısının kurulması ve geleceğinin yönetilmesi konusunda kültürel mirasa katkılar sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: *Peyzaj, Peyzaj biyografisi, Uzun Dönem (Longue Durée), Bafa Gölü, Sulak Alan, Geçmiş Peyzajlar.*

Evaluations of Master Plans for Nature-Based Tourism within the Scope of Ecological Planning

Ekolojik Planlama Kapsamında Doğa Temelli Turizme İlişkin Master Planlarının Değerlendirilmesi

Dr. Öner Demirel

Kırıkkale University, Faculty of Fine Arts, Turkey

odofe01@gmail.com

Assist. Prof. Dr. Mahire Özçalık

Kırıkkale University, Faculty of Fine Arts, Turkey

mahira.me@gmail.com

Assist. Prof. Dr. Meryem Bihter Bingöl Bulut

Kırıkkale University, Faculty of Fine Arts, Turkey

mbbingul@gmail.com

Tuba Gizem Aydoğan

Kırıkkale University,, Faculty of Fine Arts, Turkey

tubagizem92@gmail.com

Abstract

In the spatial planning stage in our country, plan stages are defined as physical plans, on the basis of scale hierarchy in the Spatial Plans Regulation announced in 2014 with the Development Law No. 3194 announced in 1985. In our country's planning practice, upper-scale plan systematics, which are produced as institutional plans and special purpose institutional plans, have to comply with Development Plans, Regional Plans, Environmental Plans, Metropolitan Master Plans and other Development Plans, which are known as our country's physical plans, in terms of planning technique.

Landscape plans, which are produced at the upper scale basin level in our country as Ecological Based, are obtained by reflecting the philosophy and decisions defined for the protection and preservation of the landscape values given in the upper scale to the lower scales with the same sensitivity. Landscape planning can only be mentioned if the landscape planning technique is the ecological base of the current planning hierarchy and setup in our country and other physical plans are based on this foundation.

"Nature Tourism Implementation Action Plans / Master Plan Studies" prepared for 81 provinces in our country and completed in 2016 have identified nearly 2500 areas for activities suitable for nature tourism among 531 protected areas. It is a necessity to carry out studies to limit human use on protected areas created for the protection and continuity of biological diversity, natural and cultural resources, and therefore limiting these uses. It is a requirement of these obligations to create maps to determine ecological sensitivity as a necessity to prevent the deterioration of these areas against the recreational and touristic uses that are planned to be developed.

In this paper, taking into account the damage to ecological values created by the Nature Tourism Master Plans made for areas where there are intense recreational and touristic based human use in protected areas that contain privileged natural and cultural resource values, the methodology of Landscape Plans

(Landscape Analysis and Functions what needs to be done within the scope of identification, determination of resource sensitivities and sectoral maps).

Keywords: Tourism, Ecotourism, Tourism Policy, Tourism Planning, Ecotourism Management

Özet

Ülkemizde mekânsal planlama kademelenmesinde plan kademeleri fiziki planlar olarak, 1985 yılında ilan edilen 3194 sayılı İmar Kanunu ile 2014 yılında ilan edilen Mekansal Planlar Yapım Yönetmeliği'nde ölçek hiyerarşisi temelinde tanımlanmaktadır. Ülkemiz planlama pratiğinde kurumsal planlar ve özel amaçlı kurumsal planlar olarak üretilen üst ölçekli plan sistematiikleri, ülkemiz fiziksel planları olarak bilinen Kalkınma Planları, Bölge Planları, Çevre Düzeni Planları ve Metropolitan Nazım İmar Planları ve diğer İmar Planlarıyla da planlama tekniği açısından uyum sergilemek durumundadır. Ülkemizde Ekolojik Temelli olarak üst ölçekte havza düzeyinde üretilen Peyzaj planları, üst ölçekli verilen peyzaj değerlerinin korunması ve yaşatılması yönünde tanımlanan felsefenin ve kararların daha alt ölçeklerdeki çalışmalara da aynı duyarlılıkla yansıtılmasıyla elde edilmektedir. Peyzaj planlama tekniğinin ülkemizdeki mevcut planlama hiyerarşisi ve kurgusunun ekolojik altlığı olması ve diğer fiziki planların bu temel üzerine oturması durumunda ancak peyzaj planlamadan söz edilebilir.

Ülkemizde 81 il için hazırlanan ve 2016 yılında tamamlanan "Tabiat Turizmi Uygulama Eylem Planları/Master Planla Çalışmaları" toplam 531 adet korunan alanlar içerisinde tabiat turizmine uygun aktiviteler için 2500'e yakın alan belirlemiştir. Biyolojik çeşitliliğin, doğal ve kültürel kaynakların korunması ve devamlılığının sağlanmasına yönelik olarak oluşturulan korunan alanlar üzerinde insan kullanımlarının bir tehdit oluşturması ve bu yüzden bu kullanımlara bir sınırlandırma getirilmesine yönelik çalışmaların yapılması bir zorunluluktur. Geliştirilmesi düşünülen rekreasyonel ve turistik kullanımlara karşı bu alanların zaman içinde bozulmaların engellenmesi gereği olarak ekolojik duyarlılıkların saptanmasına yönelik haritaların oluşturulması bu zorunlulukların bir gereğidir.

Bu bildiride, ayrıcalıklı doğal ve kültürel kaynak değerlerini barındıran korunan alanlarda yoğun rekreasyonel ve turistik temelli insan kullanımların bulunduğu alanlar için yapılan Tabiat Turizm Master Planları'nın ekolojik değerler üzerinde yaratacağı tahribat göz önüne alınarak bu olumsuzlukları gidermeye yönelik olarak Peyzaj Planlarının metodolojisi (Peyzaj Analizleri ve Fonksiyonlarının tanımlanması, kaynak hassasiyetlerinin belirlenmesi ve sektörel haritalar) kapsamında yapılması gerekenler tanımlanmaktadır.

Keywords: Ekolojik Planlama, Doğa Temelli Turizm, Tabiat Turizmi, Master Plan, Peyzaj Planlama

A Third Type in Architecture Tourism

Mimarlık Turizminde Üçüncü bir Tür

Dr. Ülkü Özten

Osmangazi University,

Department of Architecture, Eskişehir Turkey

info@ulkuozten.com

Abstract

In the twenty first century, two opposing types seem to have dominated the phenomenon of Architecture tourism. Either you could keep the root of globalization as given and appreciate and enjoy its benefits: Watch the world turn into one dull, flat place without any richness, differences and variety (cultural, physical or social) and see how the character turn into the Neoliberalist branding operation. Or you could keep a radical conservative position, try to stop the time, blindly give resistance to the idea of a changing life, isolate yourself from everything, and just follow the local or regional, or you might even try to resurrect a distant past that was already dead and reject or ignore whatever that is “new,” and “contemporary.” This study argues that today some examples might suggest the existence of a third type and asks could this find its value in tourism? In pursuit of such question, the study takes the Odunpazarı Modern Museum (OMM) as a successful case for understanding the third-type and aims to discuss this unique type of urban space experience as a product of a wider framework with its global/touristic as well as its designerly and regional contexts.

Keywords: architecture tourism, third type, OMM, globalism, regionalism

Özet

Yirmi birinci yüzyılda, Mimarlık turizmine iki karşıt tür hâkim gibi görünüyor: Ya küreselleşmeyi sorgulamadan kabul edebilir ve sadece takdir edip getirilerinden yararlanabilir: Dünyanın (kültürel, fiziksel veya sosyal) çeşitlilik, zenginlik ve farklılıkların olmadığı sıkıcı, düz bir yere ve karakterin de Neoliberal bir markalaşma operasyonuna dönüşmesini izleyebilirsiniz. Ya da radikal, muhafazakâr bir pozisyona tutunarak, zamanı durdurmaya çalışabilir, değişen hayat fikrine körü körüne direnç gösterebilir, kendinizi her şeyden izole edebilir, sadece yerel ya da bölgesel olanı takip edebilir, çoktan ölmüş olan uzak bir geçmişi yeniden diriltmeyi deneyebilir, her şeyi reddedebilir ve “yeni” ve çağdaş” olanı görmezden gelebilirsiniz. Bu çalışma, günümüzde bazı örneklerin bir üçüncü türün varlığına işaret edebileceğini iddia ediyor ve bunun turizmde bir değer olarak karşılığı olup olmadığı sorusunu soruyor. Bu soruyu takiben çalışma, Kengo Kuma & Ass. Tarafından tasarlanan Odunpazarı Modern Müzesi’ni (OMM) üçüncü türü anlamak için özgün başarılı bir örnek olarak ele alarak ve onun üzerinden bu tür bir kent mekânı deneyimini kent hayatına etkileriyle birlikte global/turistik olduğu kadar tasarımsal ve yerel çıpalarıyla da daha geniş bir çerçevenin de ürünü olarak tartışmayı amaçlıyor.

Anahtar Kelimeler: Mimarlık turizmi, üçüncü tür, OMM, küreselleşme, bölgeselcilik

Houses of Writers and Poets in İzmir in the Context of Literary Tourism

Edebiyat Turizmi Bağlamında İzmir'deki Yazar ve Şair Evleri

Emine Köseoğlu

Fatih Sultan Mehmet University,
Faculty of Architecture, Turkey
koseogluemine@gmail.com

Abstract

Cultural tourism is one of the important sub-branches of tourism, and especially in recent years, it has become an important tool in strengthening tourism and promoting local items in relation to disciplinary fields such as architecture, economy and art. Literary tourism is a phenomenon that can be evaluated within the scope of cultural tourism. It helps people to establish multidimensional and spatial connections with art as well as promoting local values. One of the practical ways of defining literary tourism is to create literary routes, the other is to open the house where prominent writers and poets were born, grew up or lived to visit. In this way, people can also empathize with literary production based on experiences through the place they visit. In this framework, the houses of writers and poets of İzmir province is examined in this study. As examples, the houses of Necati Cumalı, Alphonso de Lamartine, Tarık Dursun K., Cevat Şakir Kabaağaçlı and Yorgo Seferis is examined.

Keywords: Literary Tourism, İzmir, House, Writer, Poet, Cultural Tourism

Özet

Kültür turizmi turizmin önemli alt dallarından biridir ve özellikle son yıllarda mimarlık, ekonomi, sanat gibi disiplinler alanlarla ilişkili olarak turizmin güçlendirilmesinde ve yerel öğelerin tanıtılmasında önemli bir araç haline gelmiştir. Edebiyat turizmi ise kültür turizminin bünyesinde değerlendirilebilecek bir olgudur. Yerel değerlerin tanıtılması kadar insanların sanat ile çok boyutlu ve yere dair bağlar kurmasına da yardımcı olur. Edebiyat turizmini tanımlamanın pratik yollarından biri edebiyat rotaları oluşturmak iken, diğeri ise önemli yazar ve şairlerin doğdukları, büyüdükları ya da yaşadıkları evi ziyarete açmaktır. Bu sayede insanlar ziyaret ettikleri mekan aracılığıyla edebi üretim ile de deneyime dayalı olarak empati kurabilirler. Bu çerçevede bu çalışmada İzmir ili yazar ve şairlerini evleri incelenmiştir. Örnek olarak Necati Cumalı, Alphonso de Lamartine, Tarık Dursun K., Cevat Şakir Kabaağaçlı ve Yorgo Seferis evleri irdelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Edebiyat Turizmi, İzmir, Ev, Yazar, Şair, Kültür Turizmi

Conservation of Architecture and Cultural Heritage Elements in Urban Coastal Areas against Flood Risk: The Case of İzmir Konak Square

Kentsel Kıyı Alanlarındaki Mimarlık ve Kültürel Miras Öğelerinin Taşkın Riskine Karşı Korunması: İzmir Konak Meydanı Örneği

Çağla Ercanlı

İzmir Kavram Vocational School, Turkey
cagla.ercanlı@kavram.edu.tr

Abstract

Sea level rise has an important majority among the environmental problems due to global warming and climate change in the 21st century. Sea level rise is becoming a threat to the coastal areas where physical and socio-economic focal points are mostly concentrated that may be affected by this change and has a risk of being underwater. Any changes at sea levels are thought to have an important consequences especially on architectural and cultural heritage for coastal cities which are mostly preferred for living and as trade and tourism centers. There have not been many studies on the current or possible effects of climate change on cultural heritage in urban coastal areas in our country. Therefore, the purpose of this study is to bring the necessity of conserving architectural and cultural heritage elements in urban coastal areas to the agenda of academic discussion and to propose conservation strategies against sudden floods due to climate change and sea level rise. In this context, historical Konak Square from the city of İzmir was chosen as a case area where sudden floods were experienced as a result of irregularities and changes in rainfall regimes for the last few years. Conservation strategies will be put forward as a result of urban space/structure/function affectability analyses on the Konak Square, which is an important attraction point for urban tourism and is effective in the formation of İzmir's urban, historical, local and cultural identity. It is possible to conclude that the conservation proposals can be effective in ensuring the long-term climatic and spatial sustainability of this area, which is important in terms of the city's history, identity and tourism.

Keywords: Climate change, urban coastal areas, flood, cultural heritage, İzmir Konak.

Özet

21. yüzyılın en önemli çevresel problemleri arasında, küresel ısınma ve iklim değişikliği nedeniyle deniz seviyesinin yükselmesi sayılmaktadır. Kıyı kentlerinin fiziksel, ekonomik, toplumsal ve kültürel odağında yer alan kıyı alanlarının bu değişimden etkilenme ve su altında kalma riski bulunmaktadır. Çoğunlukla tercih edilen yaşam alanları, turizm ve ticaret merkezleri de olan kıyı kentleri için deniz seviyesinde oluşacak değişimlere bağlı yaşanan ani taşkınların özellikle mimari ve kültürel miras öğeleri üzerinde önemli sonuçlar doğuracağı düşünülmektedir. Ülkemizde iklim değişikliğinin kentsel kıyı alanlarında bulunan kültürel mirasa olan veya olabilecek etkisi konusundaki çalışmalar yok denecek kadar azdır. Dolayısıyla, bu çalışmanın amacı iklim değişikliği ve deniz seviyesi yükselmesine bağlı ani taşkınlara karşı kentsel kıyı alanlarında bulunan mimarlık ve kültürel miras öğelerinin korunması gerekliliğini akademik tartışma gündemine taşımak ve koruma stratejileri önermektir. Bu bağlamda, son birkaç yıldır yağış rejimlerinde görülen düzensizlikler ve değişimler sonucu ani taşkınların yaşandığı İzmir kentinden tarihi Konak Meydanı örnek alan olarak seçilmiştir. İzmir'in kentsel, tarihi, yerel ve kültürel kimliğinin oluşumunda etkili ve kent turizmi için önemli bir çekim noktası olan Konak Meydanı

üzerinden yapılan kent mekânı/yapı/işlev etkilenebilirlik analizleri sonucunda koruma önerileri ortaya konacaktır. Taşkın riskine karşın geliştirilebilecek koruma önerileri ile kent tarihi, kimliği ve turizmi açısından önemli olan bu alanın uzun vadede iklimsel ve mekânsal sürdürülebilirliğinin sağlanabileceği sonucuna ulaşılması mümkündür.

Anahtar Kelimeler: İklim değişikliği, kentsel kıyı alanları, taşkın, kültürel miras, İzmir Konak.

Heritage Values of Ayvacık-Büyükhüsün Historic Settlement Which is on the Verge of Rural Gentrification

Kırsal Soylulaştırmanın Eşiğinde Olan Ayvacık-Büyükhüsün Tarihi Yerleşiminin Miras Değerleri

İldem Özlem Çelikera

Mimar Sinan Fine Arts University,
Institute of Science and Technology
ildemclkr@gmail.com

Dr. Koray Güler

Mimar Sinan Fine Arts University,
Faculty of Architecture
koray.guler@msgsu.edu.tr

Abstract

Ayvacık and its surroundings, which have been chosen as living spaces by communities with different cultures throughout history due to their geographical advantages, are today a special region with many natural and cultural values. It is very common for rural settlements to have historical, archaeological, or natural values in the district, which has been inhabited continuously since prehistoric ages. Büyükhüsün Village is one of these historical settlements in Ayvacık, where the traditional rural life continued. The rural architectural heritage, which is a reflection of human-nature interaction and has been transferred anonymously over the ages, reflects not only reflects the culture of life in the region but also the past social and economic factors behind it. In this study, not only the values that constitute the architectural heritage such as settlement characteristics, traditional building types, the material, and the building craftsmanship, but also life style and sustainability of land use, the archaeological values, agriculture and farming activity, the forests, the views of lake and sea, endemic fauna and flora species, and the references about traditions are discussed with a holistic view. In contrast to other rural settlements which have been facing depopulation and immigration issues globally widespread, Büyükhüsün village is subject to remigration and population increase because of the growing interest of the population in big cities. The village is faced with threats such as rural gentrification and the changes in the social and physical structure due to the new population. Among these changes, contemporary buildings that are attached to the traditional architectural texture are remarkable. This paper aims to introduce the rural heritage values, traditional architecture, and construction techniques of Büyükhüsün historic settlement which is shaped by human-nature interaction, and discuss the physical and sociological threats it faced with.

Keywords: Ayvacık, Büyükhüsün Historic Rural Settlement, Rural Landscape Values, Rural, Architectural Heritage, Rural Gentrification

Özet

Sahip olduğu coğrafi avantajlar nedeniyle tarih boyunca farklı kültürlerle sahip topluluklar tarafından yaşam alanı seçilmiş olan Ayvacık ve çevresi, günümüzde pek çok doğal ve kültürel değere sahip özel bir bölgedir. Tarih öncesi dönemlerden bu yana kesintisiz iskan gören ilçede, kırsal yerleşimlerin tarihi, arkeolojik veya doğal bir değer taşıması sıklıkla karşılaşılan bir durumdur. Büyükhüsün Köyü,

Ayvacık'a bağlı geleneksel kırsal yaşamın devam ettiği tarihi yerleşimlerden biridir. Yerleşimin yüzyıllar boyunca anonim olarak aktarılan kültürel birikiminin ve insan-doğa etkileşiminin bir yansıması olan kırsal mimarlık mirası, bölgedeki yaşam kültürünü ve ardındaki geçmiş sosyal ve ekonomik etkenleri doğrudan yansıtmaktadır. Bu çalışmada yalnızca yerleşim özellikleri, geleneksel yapı türleri, yapım teknikleri, malzeme kullanımı ve yapı ustalığı gibi mimarlık mirasını oluşturan değerler değil bunun yanı sıra yaşam şekli ve arazi kullanımının sürekliliği, arkeolojik değerler, tarım ve çiftçilik faaliyetleri, orman alanları, göl ve deniz manzaraları, özel fauna ve flora türleri, dini, mitolojik, gelenek ve görenekler ile ilgili referanslar gibi somut ve somut olmayan miras değerleri bütüncül bir perspektifle ele alınmıştır. Küresel ölçekte yaygın şekilde gözlenen kırsal alanlardaki insansızlaşma ve göç sorununun, ele alınan Büyükhüsün Köyü'nde son yıllarda özellikle büyük şehirlerdeki varsıl kent nüfusunun artan ilgisi nedeniyle hissedilmediği ve yerleşimin genel tablonun aksine tersine göçe konu olduğu tespit edilmiştir. Köy, söz konusu tersine göç kavramına bağlı olarak kırsal soylulaştırma ve yeni nüfusun iskanının getirdiği sosyal ve fiziki yapının değişimi gibi tehditlerle de karşı karşıyadır. Bu değişimler arasında geleneksel dokuya eklenen çağdaş yapılar dikkat çekmektedir. Bu bildiri, insan ve doğanın etkileşimi ile şekillenen Büyükhüsuntarihi yerleşiminin kırsal miras değerleri ile geleneksel mimarisini ve yapım tekniklerini tanıtmayı ve karşı karşıya olduğu fiziksel ve sosyolojik tehditleri tartışmayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: *Ayvacık, Büyükhüsün Tarihi Kırsal Yerleşimi, Kırsal Peyzaj Değerleri, Kırsal Mimarlık Mirası, Kırsal Soylulaştırma*

The Importance of Public Art in Creative Cities: İstiklal Street, İstanbul

Yaratıcı Kentlerde Kamusal Sanatın Önemi: İstiklal Caddesi, İstanbul

Onur Hazal Yeğenağa

İstanbul Yeni Yüzyıl University,

Faculty of Engineering and Architecture, Turkey

hazalyegenaga@gmail.com

Assoc. Prof. Dr. Selin Yıldız

Yıldız Technical University,

Faculty of Architecture, Turkey

selinydz@gmail.com

Abstract

The city transformations and changings in the post- 1980 period brought new dimensions to the city-creativity interaction. Cities are defined as the places of the creative industries, talent, and economic inventions. As a creative activity, public art plays a supplementary role in urban design planning, revitalization of urban spaces and economic development. Therefore, public art practices in recent years have aroused interest as being part of cultural tourism, both in terms of being affective in economic gains and preserving historical and cultural heritage. The biggest importance of "Public Art" in terms of tourism is that, it contributes to the cultural sustainability by removing the borders and distance between people who produce (the artist), support (local administration, different disciplines) and experience (without the division between natives and visitors) it. The aim of this paper is to discuss the potentials of "Public Art" as a way of revitalizing the places that lost their attraction and enhancing spatial quality. İstiklal Street route is chosen as a study area in İstanbul which is declared as City of Design within the context of UNESCO's "Creative Cities Network". Within the framework of the sociocultural and historical dynamics of the street, data that could create potential of the "place" were collected for "public art" studies from an intersection of architecture and tourism. It is foreseen that this study will provide useful information for those who are responsible for the practices in İstiklal Street and similar regions.

Keywords: Creative Cities, Cultural Tourism, Public Art, İstiklal Street, Place.

Özet

1980 sonrası dönemde kentlerin yaşadığı değişim ve dönüşüm kent-yaratıcılık etkileşimine yeni boyutlar kazandırmıştır. Kentler, yaratıcı sektörlerin, yeteneklerin ve ekonomik buluşların mekânı olarak tanımlanmaktadır. Yaratıcı bir aktivite olarak kamusal sanat özellikle kentsel tasarım planlamaları, kentsel mekânların yeniden canlandırılması ve ekonomik gelişme için tamamlayıcı bir rol oynamaktadır. Dolayısıyla, son yıllarda kamusal sanat uygulamaları, gerçekleştiği yerlerde hem tarihi ve kültürel mirasın korunmasında etkili olması hem de ekonomik açıdan kazançlar sağlanması bakımından kültür turizmi için dikkat çekmektedir. "Kamusal sanat"ın turizm açısından en büyük önemi ise, gerçekleştiği "yer" de onu üretenler (sanatçı), üretimine destek olanlar (yerel yönetimler, farklı disiplinler) ve deneyimleyenler (yerli halk / ziyaretçi ayrımı olmadan) arasındaki mesafe ve sınırları ortadan kaldırarak kültürel sürdürülebilirliğe katkı sağlamasıdır. Bu yazının amacı; çekiciliğini

yitirmekte olan bölgelere canlılık kazandırma ve bu bölgelerde mekânsal kaliteyi artırma yöntemi olarak “kamusal sanat”ın potansiyelleri üzerine tartışmaktır. UNESCO tarafından yaratıcı kentler ağında Tasarım başlığı altında yer alan İstanbul’da İstiklal Caddesi güzergâhı çalışma alanı olarak seçilmiştir. Caddenin sosyokültürel ve tarihi dinamikleri çerçevesinde, mimarlık ile turizmin arakesitinden, “kamusal sanat” çalışmaları için “yer”e ait potansiyel oluşturabilecek veriler oluşturulmuştur. Bu araştırmanın İstiklal Caddesi ve benzeri bölgelerdeki uygulamalardan sorumlu kişi ve kurumlar için önemli bilgiler sağlayacağı öngörülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Yaratıcı Kent, Kültür Turizmi, Kamusal Sanat, İstiklal Caddesi, Yer.

The Meeting of Urban Memory and Tourism: Tire Kutu Khan

Kent Belleği ve Turizmin Buluşması: Tire Kutu Han

Dr. Süleyman Saz

Tourist Guide, History of Turkish-Islamic Arts, Turkey

s.saz@hotmail.com

Abstract

Art, tourism and trade emerge as interconnected fields. Art and craft products contributing to the commercial life via tourism show the tight linkage of these three fields. Being the places where this bond has been strengthened, khans, which themselves also have artistic values, have hosted all three fields throughout the history. Tire Kutu Khan, one of the best examples of khan architecture, was built by Halil Yahşi Bey in the 15th century as an important center of Tire's commercial life. The khan, which was severely damaged due to the desolation, was started to be restored in 2015 in order to regain its former function. As a result of the completed restoration, the building has gotten rid of its dilapidated appearance and become a candidate to be a center of attraction once again. Being owned by individuals and Tire Municipality, Kutu Khan has started to be restructured by the plans and initiatives of the municipality within an understanding of tourism. Especially the desire to create a center, where ancient handicrafts peculiar to Tire can be brought to the attention, will contribute to the embodiment of a place the urban memory can meet with tourism. It is considered that the khan, in which the ateliers and sales points of Beledi weaving, felt making, ropery and bellows boots are/will be found, will contribute to Tire's trade and tourism. The aim of this study is to draw attention to the effort of bringing Kutu Khan a new function for tourism purposes and to evaluate the effects and results of the restoration work. Critical and comparative literature review, field research through observation trip and interview have been adopted as the method of the study. It is anticipated that this endeavour, which is an award-winning restoration project, will conduce to Tire's and the region's tourism in the upcoming period.

Keywords: Tire, Kutu Khan, Restoration, Tourism, Handicrafts

Özet

Sanat, turizm ve ticâret birbirleriyle bağlantılı alanlar olarak karşımıza çıkmaktadır. Sanat ve zanâat faaliyetlerinin sonucu ortaya çıkan ürünlerin turizm hareketliliği ile ticârî hayata katılması bu üç faaliyet alanının sıkı bağıını göstermektedir. Bu bağın kuvvetlendiği mekânlar olarak hanlar, tarihî süreç içinde her üç alana da ev sahipliği yapmış, kendileri de sanat değeri taşıyan mimari yapılardır. Han mimarisinin iyi örneklerinden biri olan Tire Kutu Han, 15 yy.'da Halil Yahşi Bey tarafından Tire ticaretinin önemli bir merkezi olarak inşa ettirilmiştir. Son dönemde bakımsızlık nedeniyle iyice tahrip olan hanın, eski işlevinin kazandırılmasına yönelik 2015 yılında restorasyonuna başlanmıştır. Tamamlanan restorasyon sonucu yapı, harap görünümünden kurtulmuş ve yeniden bir cazibe merkezi haline gelmeye aday olmuştur. Şahıslar ve Tire Belediyesi'nin mülkiyetinde bulunan Kutu Han, belediyenin planlamaları ve girişimleri sonucu turizme yönelik bir anlayış çerçevesinde yeniden yapılandırılmaya başlanmıştır. Özellikle Tire'ye özgü kadim el sanatlarının insanların dikkatine sunulabileceği bir merkez oluşturma isteği, bir anlamda kent belleğinin turizmle buluşabileceği bir mekânın vücut bulmasına katkı sağlayacaktır. Beledi dokumacılığı, keçecilik, urgancılık, körüklü çizme

yapımı gibi iş kollarının hem atölye hem de satış yerlerinin bulunduğu/bulunacağı hanın Tire ticaret ve turizmine katkı sağlayacağı değerlendirilmektedir. Bu çalışmanın amacı Kutu Han'a turizm amaçlı yeni bir işlev kazandırma çabasını dikkatlere sunmak, yapılan restorasyon çalışmasının etki ve sonuçlarını değerlendirmeye tabi tutmaktır. Eleştirel ve karşılaştırmalı literatür taraması, gezi gözlem yoluyla saha araştırması ve mülâkat, çalışmanın yöntemi olarak benimsenmiştir. Ödüllü bir restorasyon projesi olan bu girişimin önümüzdeki dönemde Tire ve bölge turizmine katkı sağlayacağı ön görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Tire, Kutu Han, Restorasyon, Turizm, El Sanatları

Conservation Studies on Historical Streets under Effects of Tourism: Case of Kuşadası

Turizm Etkisi Altındaki Tarihi Sokaklarda Koruma Çalışmaları: Kuşadası Örneği

Rabia Nur Bilekcli

İzmir Institute of Technology
Faculty of Architecture, Turkey
rabiabilekli@iyte.edu.tr

Süleyman Burçak Çıkıkcı

İzmir Institute of Technology
Faculty of Architecture, Turkey
burcackikici@iyte.edu.tr

Abstract

Tourism is considered as a means of economic development in areas where historical urban site is seen. But mass tourism disrupts the historical fabric of the city in places where legal protection measures are taken late. One of the examples is Kuşadası where mass tourism damages the historical fabric. In 1989, it was selected as a touristic center and the Plain area of Inner castle began to lose its authentic historical fabric and housing function due to mass tourism. In this context, the aim of the study is to suggest rehabilitation of streets and adaptive re-use where the authentic features and housing function can be observed in historical urban site and contribution to tourism.

In the scope of study, the effects of Tourism Development in Kuşadası were examined and intervention and changes are observed. After that, Anıt Street and Aslanlar Street were selected as the case study area, are preserved the historic fabric. Analyses were made that considered the features of the facade without entering the interior of the buildings due to the pandemic condition. The findings are based on the evaluation of the authentic fabric. In this context, it was observed that the buildings which are registered were more destroyed than other ones. One of the reasons for the loss of authenticity is the change of local users due to the impact of mass tourism.

Kuşadası, which is under effects of mass tourism, is threatened by both tourism effects and lack of maintenance and repair, although it preserves its authenticity partially. In conclusion, proposals for the rehabilitation of streets and adaptive re-use of the historic building on the Anıt Street and Aslanlar Street with the participation of local people, are important in terms of preservation of the case study area and hand down the future generation.

Keywords: Kuşadası, Adaptive Reuse, Mass Tourism, Local People Participation

Özet

Turizm her ne kadar tarihi dokunun bulunduğu alanlarda ekonomik kalkınma aracı olarak görülse de özellikle kitle turizmi, yasal koruma önlemlerinin geç alındığı yerlerde tarihi dokuyu bozmaktadır. Koruma ile ilgili yasal önlemlerin geç alındığı, dolayısıyla kitlesel turizmin tarihi dokuya zarar verdiği örneklerden biri de Kuşadası'dır. 1989 yılında turizm

merkezi seçilmiş ve kitlesel turizmin etkisiyle Kaleiçi'nin düzlüğündeki tarihi dokusunu ve konut işlevini kaybetmiştir. Bu bağlamda çalışmanın amacı, kentsel sit içerisinde kalan ve özgün dokunun ve konut işlevinin gözlemlenebildiği ve turizm etkisi altındaki sokakların turizme katkısını sağlarken özgün dokunun korunmasına yönelik prensipleri içeren sağlıklılaştırma ve yeniden işlevlendirme önerilmesidir.

Çalışma kapsamında Kuşadası'nda turizm gelişimin etkileri incelenmiştir ve bu süreçte tarihi dokuda yapılan müdahaleler ve tarihi dokudaki değişimler gözlemlenmiştir. Devamında tarihi dokunun korunduğunu gözlemlenen Anıt Sokak ve Aslanlar Caddesi çalışma alanı olarak seçilmiştir. Küresel salgın nedeniyle binaların içlerine girilmeden cephe özellikleri dikkate alınarak analizler yapılmıştır. Bulgular özgün dokunun değerlendirilmesinde temel oluşturmuştur. Bu çerçevede tescilli olan yapıların diğer yapılara oranla daha çok tahrip olduğu gözlenmiştir. Tahribatın nedenlerinden biri de kitlesel turizminin etkisiyle yerel kullanıcıların değişmesidir.

Kitlesel turizm baskısındaki Kuşadası, yer yer özgünlüğünü korusa da gerek turizm baskısı gerekse de bakım onarım eksikliğinden kaynaklı olarak tehdit altındadır. Bu doğrultuda özgün dokunun gözlemlenebildiği Anıt Sokağın ve Aslanlar Caddesinin sağlıklılaştırılmasının ve yeniden işlevlendirilmesine yönelik ve yerel halkın katılımını destekleyen öneriler alanın korunarak gelecek kuşaklara aktarılması bakımından önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kuşadası, Tarihi Binalarda İşlevlendirme, Kitlesel Turizm, Katılımcı Odaklı İşlevlendirme

Discussion of The Cultural Heritage Conservation Phenomenon Through İskenderun High School

Kültürel Mirasın Korunması Olgusunu İskenderun Lisesi Üzerinden Tartışmak

Assist Prof. Dr. Gülçinay Başdoğan Deniz

İskenderun Technical University (ISTE),

Faculty of Architecture, Turkey

gulcinay.basdogan@iste.edu.tr

Assist Prof. Dr. Yelda Mert

İskenderun Technical University (ISTE),

Faculty of Architecture, Turkey

yelda.mert@iste.edu.tr

Abstract

Cultural heritage; consists of monuments, historical buildings and intangible heritage values that have natural, cultural, historical, architectural, aesthetic and social values and reflect the living conditions and culture of the public. Protection of its cultural heritage is important not only for maintaining a common heritage at a local / national scale, but also at a universal level.

In parallel with the perspective of cultural heritage, İskenderun High School, which witnessed history with more than a century different functions in this study, was evaluated with a sustainable conservation approach. The İskenderun High School building was built by the French in 1901 to serve the military purpose, later served as a monastery. The historical building started to be used for educational activities at the secondary school level after the 1930s. The building, which was used to provide education at both secondary and high school levels between 1955-1966, has been continuing its educational activities at the high school level since 1966. The education building, which has an important place in the memory of the local people in terms of urban culture, has a different function and it is of great importance in terms of preserving the cultural heritage. Moreover, it should be it should not be forgotten that such a historical structures bearing both spatial and cultural traces of the past are an important tool in ensuring the sustainability of social sustainability and local social resilience of the city. In this context, the study focused on the structural and functional transformation of İskenderun High School in the historical process and proposed cultural-based strategies to re-function as a cultural heritage value and to maintain its image in the city's memory.

Keywords: Cultural heritage, conservation, culture-based strategies, İskenderun High School.

Özet

Kültürel miras; doğal, kültürel, tarihi, mimari, estetik ve sosyal değerleri olan ve kent halkının yaşam koşullarını, kültürünü yansıtan anıtlar, tarihi binalar ve somut olmayan miras değerlerinden oluşmaktadır. Kültürel mirasın korunması, sadece yerel/ulusal ölçekte-düzeyde değil evrensel ölçekte-düzeyde de ortak mirasın yaşatılması için önemlidir.

Kültürel miras anlayışına paralel olarak, bu çalışmada bir asırdan fazla farklı işlevlerle tarihe tanıklık eden İskenderun Lisesi, sürdürülebilir koruma yaklaşımıyla değerlendirilmiştir. 1901 yılında Fransızlar tarafından askeri amaca hizmet etmek için inşa edilen İskenderun Lisesi binası daha sonraları manastır olarak hizmet vermiştir. Tarihi yapı, 1930'lu yıllardan sonra ortaokul düzeyinde eğitim faaliyetleri amacıyla kullanılmaya başlanmıştır. 1955-1966 yılları arasında hem ortaokul hem de lise düzeyinde

eğitim vermek için kullanılan yapıda, 1966 yılından beri de lise düzeyinde eğitim faaliyetlerini sürdürülmektedir. Kent kültürü açısından yerel halkın belleğinde önemli bir yere sahip olan eğitim yapısının, farklı bir işlev kazandırılarak gelecek kuşaklara miras bırakılması kültürel mirasın korunması açısından büyük önem arz etmektedir. Ayrıca, geçmişin hem mekânsal hem de kültürel izlerini taşıyan böylesi tarihi yapıların, sosyal sürdürülebilirliği ve kentin yerel sosyal dirençliliğinin devamlılığını sağlamada önemli bir araç olduğu unutulmamalıdır. Bu bağlamda, çalışmada, İskenderun Lisesi'nin tarihsel süreçteki yapısal ve işlevsel dönüşümü incelenerek, kültürel miras değeri olarak yeniden işlev kazandırılması ve kent belleğindeki imajını sürdürmesi için kültür eksenli stratejiler önerilmiştir.

Anahtar Kelimeler: *Kültürel miras, koruma, kültür eksenli stratejiler, İskenderun Lisesi.*

Augmented Experiences in “Architecture Tourism”: A Case in Alexandria Troas

"Mimari Turizmde" Artırılmış Deneyimler: Alexandria Troas'ta Bir Örnek

Prof. Dr. Hakan Anay

Eskişehir Osmangazi University,
Department of Architecture, Turkey
info@hakananay.com

Assoc. Prof. Dr. Ülkü Özten

Eskişehir Osmangazi University,
Department of Architecture, Turkey
info@ulkuozten.com

Merve Ünal

Eskişehir Osmangazi University,
Department of Architecture, Turkey
mrve.unal97@gmail.com

Abstract

By definition, and by nature, so-called Augmented Reality (AR) might be evaluated as providing an unprecedented potential towards contributing to/enhancing the experiential dimension of our lives. As far as the bodily experiences are concerned, built environment, in general, architecture in particular, might be evaluated as having in a great place to benefit from AR technologies, in this sense, despite the fact that contrary to its cousin Virtual Reality, AR seems to be still remaining as a less beaten path, both as a line of inquiry and in practice and application. Embedded within this framework, the present study focuses on a specific instance of AR in its application to the presentation of archaeological sites towards providing unprecedented experiences for the visitors. Thus, as the title suggests, it falls into the domain of architecture tourism.

Materiel of Architecture tourism, whether historical or contemporary, whether urbanistic or rural, are mainly built environments, and architectural works those have distinct qualities, and values of different sorts. Contrary to the recent trend, such places must not be taken as mere “spectacles,” but rather environments that provide a holistic and rigorous experience to the visitors that make them worth visiting. Archeological sites, being one of the most important part of our architecture tourism, are of such environments, though coming with a number of problems to be addressed. The question is how to present a holistic experience of a phenomenon that consists of many “wholes” neither of which is complete and that merely provides us a material that could hardly be presented as a meaningful whole?

Typically, an archeological site consists of the remnants of various buildings (those belong to various historical layers), weaved together. Remains barely provide us enough information to understand what is and what was going on, and although it was supposed to be “augmented” by a number of information boards, signs, drawings, by giving verbal information, in some cases by videos reanimations, sometimes renders, it will never give justice to the phenomenon. In most of the cases the experience is two dimensional, and even if supported by visual and verbal “information,” it would be far from genuine, bodily experience of the site itself. They are largely intertwined in the field in a physical complexity that can never be obtained completely by their visitors. Visitors may never be able to perceive these layers as once they existed. There will always be a gap, a hiatus.

At this point, we suggest that use of AR in the presentation of such sites has a great potential to bridge that hiatus. First, AR has the ability to introduce “time” dimension the equation that would enable visitors to travel between the past and present, to see different historical layers one over another: a unique, unprecedented potential that is hard to miss. Second, by “augmenting,” what was already given with the (scientific) knowledge, and by filling the missing parts, AR has a potential to provide an enhanced environment that would consequently lead to a more comprehensive experience. Third, active, bodily participation of visitors in such enhanced environments becomes both emotionally and sensually significant. It is not merely about frozen, static representation of the hypothetical reconstruction of the site where visitor is downgraded to a passive spectator. As it comes to experiences, in AR, visitors not only comprehend the environment as a whole, but also would feel themselves as a part of that whole; the context, and the experience turns into a unique real-time tripartite physical/historical/cultural understanding via site.

Hereby, in the present study, we intend to share a detailed view and discussion of the abovementioned framework by going through a number of different examples of the use of AR in the presentation of architecture and built environment. As we focus on the presentation of archeological sites and towards examining and discussing the abovementioned assumptions, we would like to present a specific case which we work on: presentation of Alexandria Troas through AR. Also, the study is a part of the master’s thesis titled “AR Applications in Architecture” and is supported by the ESOGÜ BAP coordination unit as project number 202015A114.

Keywords: Augmented Reality, Augmented Experience, Architecture Tourism, Alexandria Troas

Özet

Tanımı ve doğası gereği, Artırılmış Gerçeklik (AR), hayatımızın deneyimsel boyutuna katkıda bulunmaya/geliştirmeye yönelik benzeri görülmemiş bir potansiyel olarak ele alınabilir. Bedensel deneyimler söz konusu olduğunda, genel olarak yapıyı çevrenin, özellikle mimarinin AR teknolojilerinden faydalanmak için önemli bir fırsat olduğu söylenebilir. Bu anlamda, kuzeni Sanal Gerçekliğin aksine, AR hem bir sorgulama hattı olarak hem de pratikte ve uygulamada hala daha az bilinen bir yol olarak kalıyor gibi görünmektedir. Bu çerçevede mevcut çalışma, arkeolojik alanların sunumunda ziyaretçiler için benzeri görülmemiş deneyimler sağlamaya yönelik belirli bir AR örneğine odaklanmaktadır. Nitekim, başlıktan da anlaşılacağı gibi çalışma mimari turizm alanına girmektedir.

Mimari turizm malzemesi ister tarihi ister çağdaş ister kentsel ister kırsal olsun, esas olarak inşa edilmiş çevrelerdir ve farklı niteliklere ve farklı türden değerlere sahip mimari eserlerdir. Son eğilimin aksine, bu tür yerler yalnızca “gösteri” olarak değil, ziyaretçilere onları ziyaret etmeye değer kılan bütünsel ve titiz bir deneyim sağlayan ortamlar olarak ele alınmalıdır. Mimari turizminin en önemli parçalarından biri olan arkeolojik alanlar bu tür ortamlardandır, ancak ele alınması gereken birtakım sorunlar da vardır. Soru, hiçbiri tam olmayan ve bize anlamlı bir bütün olarak zorlukla sunulabilecek bir malzeme sağlayan birçok “bütünden” oluşan bir fenomenin bütünsel bir deneyimini nasıl sunacağımızdır.

Tipik olarak, arkeolojik bir alan, birbiri üzerine örülmüş çeşitli yapıların (çeşitli tarihi katmanlara ait olanlar) kalıntılarından oluşur. Kalıntılar, bize ne olduğunu ve neler yaşandığını anlatmak için yeterli bilgi vermez ve her ne kadar bir dizi bilgi panosu, işaret, çizim, sözlü bilgi vererek, bazı durumlarda video canlandırmalarıyla, bazen de görselleştirmelerle “artırılmış” olması beklense de fenomene asla hakkını vermeyecektir. Çoğu durumda, deneyim iki boyutludur ve görsel ve sözlü “bilgi” ile desteklene

bile, alanın kendisinin gerçek, bedensel deneyimlerinden uzak olacaktır. Ziyaretçileri tarafından asla tam olarak elde edilemeyecek bir fiziksel karmaşıklık içinde büyük ölçüde sahada iç içe geçmişlerdir. Ziyaretçiler bu katmanları asla var oldukları gibi algılayamayabilir. Her zaman bir boşluk, bir aralık olacaktır.

Bu noktada, bu tür alanların sunumunda AR kullanımının bu boşluğu doldurmak için büyük bir potansiyele sahip olduğunu öneriyoruz. İlk olarak, AR, ziyaretçilerin geçmiş ve şimdiki zaman arasında seyahat etmelerini, farklı tarihsel katmanları birbiri ardına görmelerini sağlayacak bir denklemin "zaman" boyutunu tanıtabilme yeteneğine sahiptir: kaçırılması zor, eşsiz, benzeri görülmemiş bir potansiyel. İkincisi, AR (bilimsel) bilgiyle zaten verilmiş olanı "artırarak" ve eksik parçaları doldurarak, sonuç olarak daha kapsamlı bir deneyime yol açacak gelişmiş bir ortam sağlama potansiyeline sahiptir. Üçüncüsü, ziyaretçilerin bu tür gelişmiş ortamlara aktif, bedensel katılımı hem duygusal hem de duygusal olarak önemli hale gelir. Bu ziyaretçinin sadece pasif bir izleyiciye indirgendiği alanın varsayımsal yeniden inşasının donmuş, statik temsili ile ilgili değildir. Deneyimler söz konusu olduğunda, AR'de ziyaretçiler sadece çevreyi bir bütün olarak anlamakla kalmaz, aynı zamanda kendilerini bu bütünün bir parçası olarak hissederek; bağlam ve deneyim, alan aracılığıyla benzersiz bir gerçek zamanlı üç taraflı fiziksel / tarihi / kültürel anlayışa dönüşür.

Sonuç olarak, bu çalışmada, mimari ve yapı çevrenin sunumunda AR kullanımının bir dizi farklı örneğini inceleyerek, yukarıda belirtilen çerçevenin ayrıntılı bir görünümünü ve tartışmasını paylaşmayı amaçlıyoruz. Arkeolojik alanların sunumuna ve yukarıda belirtilen varsayımların incelenmesine ve tartışılmasına odaklanırken, üzerinde çalıştığımız belirli bir durumu sunmak istiyoruz: Alexandria Troas'ın AR aracılığıyla sunumu. Aynı zamanda çalışma "Mimarlıkta AR Uygulamaları" başlıklı yüksek lisans tezinin bir parçasıdır ve ESOGÜ BAP koordinasyon birimi tarafından 202015A114 numaralı proje olarak desteklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Artırılmış Gerçeklik, Artırılmış Deneyim, Mimari Turizm, Alexandria Troas

“Sasalı Biolab Project” on the Axis of Sustainable Development

Sürdürülebilir Kalkınma Ekseninde “Sasalı Biolab Projesi”

Dr. Nilay Özcan Uslu

İzmir Kavram Vocational School, Turkey

nilay.ozcanuslu@kavram.edu.tr

Abstract

The purpose of the study is to investigate Sasalı Institute of Environment-Sensitive Agriculture Training and Research (Sasalı Biolab), which is under construction and controlled by İzmir Metropolitan Municipality as a local administration in the context of the sustainable development. Accordingly the target is to reveal the design process and spacial setup of the structure through an interpretation of the observational data and manifest an assesment regarding its relationship with sustainability.

The point of origin of the Sasalı Biolab Project, which is supported by the EU Horizon 2020 Programme, base upon a year-2080 projection which foresee a drought scenario for İzmir and corrspondingly a decrease in soil quality and problems in agricultural activities. The project with an attention drawing intellectual infrustructure, features not only agricultural applications as soilless agriculture, normal and smart-soil practices but also it has the potential of becoming a pioneer in Turkey as an experimental public space inwhich above mentioned techniques are visually displayed before the user. Sasalı Biolab, a product of an experimental study, is an urban space open to all individuals (women, men, children, young, old, disabled etc.) of the city, taking part in modern daily life with its educational aspect and today's production technologies is the transformation into an object are the main reasons for being the subject of the study. In this context, Sasalı Biolab is a design product that should be read in the context of architectural discourse and practice, as it is an urban texture object that includes a future vision together with today's building design and production technologies in its infrastructure.

Keywords: Sasalı Biolab, sustainable development, sustainability, public space.

Özet

Çalışmanın amacı, yerel bir idare olarak İzmir Büyükşehir Belediyesi kontrolörlüğünde gerçekleştirilen ve inşa süreci devam eden Sasalı İklim Duyarlı Tarım Eğitim ve Araştırma Enstitüsü'nü (Sasalı Biolab) sürdürülebilir kalkınma bağlamında irdelemektir. Bu doğrultuda hedeflenen; yapının tasarım sürecini ve mekânsal kurgusunu gözleme dayalı veriler üzerinden okumak ve sürdürülebilirlikle ilişkisine dair bir durum tespiti ortaya koymaktır.

Avrupa Birliği'nin Horizon 2020 programı kapsamında desteklediği Sasalı Biolab Projesi'nin çıkış noktası, 2080 yılında İzmir özelinde öngörülen kuraklık senaryosuna ve buna bağlı olarak toprak kalitesinin düşmesi ile tarımsal faaliyetlerde yaşanacak sorunsallara dayanır. Düşünsel alt yapısıyla dikkat çeken proje, sadece kuraklık senaryosuyla topraksız tarım, normal ve akıllı toprak uygulamalı tarım gibi faaliyetleri ön plana çıkarmakla kalmayıp, aynı zamanda bu yöndeki tarım üretim tekniklerinin kullanıcıya görsel olarak da aktarıldığı deneysel bir kamusal mekan olma özelliğiyle

Türkiye'deki ilk öncü örnek olma potansiyeli taşır. Disiplinler arası çalışmalar doğrultusunda gerçekleşen Sasalı Biolab'ın kentin tüm bireylerine (kadın, erkek, çocuk, genç, yaşlı, engelli gibi) açık bir kent mekanı olması, modern gündelik hayat içerisinde eğitici yönüyle yer alması ve günümüz yapım teknolojileriyle kendisinin de sergilenen bir nesneye dönüşmesi bu çalışmaya konu olmasının başlıca sebepleridir. Bu kapsamda Sasalı Biolab, alt yapısında günümüz yapı tasarım ve üretim teknolojileriyle birlikte bir gelecek ön görüşü de barındıran kentsel doku nesnesi olması sebebiyle mimarlık söylem ve uygulama pratikleri bağlamında okunması gereken bir tasarım ürünüdür.

Anahtar Kelimeler: Sasalı Biolab, sürdürülebilir kalkınma, sürdürülebilirlik, kamusal alan.

Museum Architecture and Visitor Experience: The Example of Troy Museum

Müze Mimarisi ve Ziyaretçi Deneyimi: Troya Müzesi Örneği

Dr. Bilge Çavuşgil Köse

Çanakkale Onsekiz Mart University, Ezine Vocational School, Turkey
bilgecavusgilkose@comu.edu.tr

Abstract

The Troy Museum is a museum where the architectural design is applied, which won the first prize in the national architecture competition opened by the Ministry of Culture and Tourism in 2011. In this context, it has a unique importance in terms of both country and regional tourism. The museum, whose construction started in 2013, was opened in October 2018. Troy Museum is an archaeological museum which is about the history of the ancient city of Troy. Troy which is in the UNESCO World Heritage List, one of the most important tourist attractiveness of Çanakkale and Turkey. The museum was built with the aim of creating the feeling of "an artifact removed from the excavation area" in the land next to the ancient city with its appearance obtained with rusted steel coating. The museum, which detaches its visitors from the physical context and plunges into the world of Troy with many unique details in its architecture, aims to create unique experiences for its visitors. In the research, firstly, the concepts of museum architecture and visitor experience are examined from a tourism marketing perspective. Afterwards, it is aimed to determine the effect of the architectural features of the Troy Museum on the museum experience and satisfaction of the visitors with the interview questions created from the relevant literature review.

Keywords: Museums, Consumer Behaviour, Tourism Marketing, Qualitative Techniques

Özet

Çanakkale de bulunan Troya Müzesi, 2011 yılında Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından açılan ulusal mimari yarışması sonucu birinci olan mimari tasarımın uygulandığı bir müze olarak hem ülke hem de bölge turizmi açısından kendine has bir öneme sahiptir. 2013 yılında yapımına başlanan müze, 2018 yılının Ekim ayında hizmete açılmıştır. Türkiye'nin ve Çanakkale'nin en önemli turistik çekiciliklerinden olan ve UNESCO Dünya Mirası listesinde yer alan Troya antik kentinin tarihini konu alan arkeolojik müze, paslanmış çelik kaplamayla elde edilen görünümüyle antik kentin yanındaki arazisinde 'kazı alanından çıkarılmış bir eser' hissi yaratmayı hedefleyerek inşa edilmiştir. Mimarisinde yer alan pek çok özgün detayla ziyaretçisini fiziki bağlamdan kopararak Troya dünyasına daldıran müze, ziyaretçilerinde eşsiz deneyimler yaratmayı hedeflemektedir. Araştırmada öncelikle müze mimarisi ve ziyaretçi deneyimi kavramları turizm pazarlaması bakış açısıyla incelenmektedir. Daha sonra, ilgili alan yazını taraması sonucu oluşturulan görüşme soruları ile Troya Müzesi'nin mimari özelliklerinin ziyaretçilerin müze deneyimine ve memnuniyetine etkisinin belirlenmesi amaçlanmaktadır.

Anahtar Sözcükler: Müzeler, Tüketici Davranışı, Turizm Pazarlaması, Nitel Analiz

Web Map Design in the Case of Mardin City for the Sustainable Development and Promotion of Cultural Heritage

Kültürel Mirasın Sürdürülebilir Kalkınması ve Tanıtılması için Mardin Kenti
Örneğinde Web Haritası Tasarımı

Zeynep Hüseyini

Eskişehir Osmangazi University,
Faculty of Engineering and Architecture, Turkey
zeynephuseyni@hotmail.com.tr

Assist. Prof. Dr. Terane Burnak

Eskişehir Osmangazi University,
Faculty of Engineering and Architecture, Turkey
teranem@gmail.com

Abstract

Cultural heritage refers to the set of values from the past to the present and intended to be left as a legacy to the future. Cultural heritages are grouped under two main headings: tangible cultural heritage and intangible cultural heritage. In particular, concrete cultural heritage (historical religious buildings, etc.), which are products of architecture, contributes to the development of cultural tourism. With the pandemic process experienced at the beginning of 2019, cultural tourism has also gained a different dimension and the state of discovering online and communicating with virtual tours has gradually increased. In this context, it is predicted that the promotion of the tangible heritage in cities through the web map will increase the interest in the city. Thanks to web maps, people can get information about the cultural heritage in different cities without leaving their homes, they can virtually navigate the city streets and examine the structures that have become the focal points of the city. Thus, with the increase of those who are sensitive about the protection of these heritages and their transfer to the future, it can be ensured that the conservation works increase.

Mardin, chosen as an exemplary study area, is a city that draws attention with its multicultural structure. Historical religious buildings in the city where different religious and ethnic groups live together are examples of tangible cultural heritage, architectural heritage. A web map is designed as part of a master's thesis to present referenced information from academic sources about historical religious buildings. The most important innovative aspect of the designed web map is that, apart from the location of the buildings that are part of the architectural heritage, photographs, plans, sections, and view drawings, histories, and video recordings will be presented together.

Keywords: Cultural Tourism, Web Map, Mardin, Architectural Heritage

Özet

Kültürel miras, geçmişten günümüze gelen ve geleceğe miras olarak bırakılmak istenen değerler bütünüdür. Kültürel miraslar somut kültürel miras ve somut olmayan kültürel miras olmak üzere iki ana başlıkta toplanmaktadır. Özellikle mimarlık ürünü olan somut kültürel miraslar (tarihi dini yapılar, vs.) kültürel turizmin gelişmesine katkı sağlamaktadır. 2019 yılı başında yaşanan pandemi süreci ile kültürel turizm de farklı bir boyut kazanmış ve online olarak keşfetme, sanal turlar ile iletişimde bulunma hali giderek artmıştır. Bu bağlamda kentlerde yer alan somut kültürel mirasların

web haritası aracılığı ile tanıtılmasının kente olan ilgiyi arttıracakı öngörülmektedir. Web haritaları sayesinde insanlar evlerinden çıkmadan farklı kentlerde olan kültürel miraslar hakkında bilgi alabilirler, sanal olarak kent sokaklarında gezinebilirler ve kentin odak noktaları haline gelmiş yapıları inceleyebilirler. Böylece bu mirasların korunması ve geleceğe aktarılması hususunda hassasiyet gösterenlerin artmasıyla birlikte koruma çalışmalarının artması sağlanabilir.

Örnek çalışma alanı olarak seçilen Mardin, çokkültürlü yapısıyla dikkat çeken bir kenttir. Farklı dini ve etnik grupların bir arada yaşadığı kentte yer alan tarihi dini yapılar somut kültürel miras, mimari miras, örneklerindendir. Tarihi dini yapılar hakkında akademik kaynaklardan referanslı bilgilerin sunulması amacıyla bir web haritası yüksek lisans tez çalışması kapsamında tasarlanmaktadır. Tasarlanan web haritasının en önemli yenilikçi yönü, haritada mimari mirasın parçası olan yapıların konumu dışında tarihten günümüze fotoğraflarının, plan, kesit ve görünüş çizimlerinin, tarihçelerinin ve video kayıtlarının birlikte sunulacak olmasıdır.

Anahtar Kelimeler: *Kültürel Turizm, Web Haritası, Mardin, Mimari Miras*

Maritime Museology in Europe And The Status in Turkey

Avrupa'da Denizcilik Müzeciliği ve Türkiye'de Durum

Dr. Mustafa Gürbüz Beydiz

Çankırı Karatekin University,

Faculty of Art, Design and Architecture, Turkey

beydizg@gmail.com

Abstract

Marine culture can be perceived significantly in countries and cities especially which have a coast. Also this culture can be witnessed in every branch of art. Maritime museums are one of the keystones in Europe in terms of preservation of cultural heritage and its introduction to greater circles. There are maritime museums both state and privately owned, in many cities of countries that live together with maritime culture such as Italy, Spain, Sweden, Portugal, United Kingdom and Netherlands. The largest maritime museum in Turkey is in Istanbul. However in recent years the number of maritime museums are increasing thanks to private sector and local authorities. Being a country surrounded by seas on three sides and our ancestors' rich legacy including an extensive maritime culture are indicators that the number of our museums will be increasing in time. In this study, Galata Museo Del Mare Genoa (Italy) and Vasa Museum Stockholm (Sweden) and Amsterdam Het Scheepvaartmuseum (Netherlands) which are visited and equipped with modern exhibition techniques are evaluated in order to shed a light on maritime museums currently established or to be established in the future in our country. This study is supported by Scientific and Technological Research Council of Turkey (TÜBİTAK) under the 2219-Postdoctoral Research Project and, academic accumulation on maritime museology is ensured by visiting aforementioned museums in a scientific manner. Maritime museology in our country will be evaluated through above named museums that are visited in order to understand in what way and how to preserve our maritime culture, how to generalize them to a larger population and in what ways to make them centers of attraction with due respect to our ancestors who left this legacy of maritime.

Keywords: Maritime, Museum, Genoa, Stockholm, Amsterdam

Özet

Deniz kültürü özellikle denize kıyısı olan ülke ve şehirlerde önemi derecede hissedilmektedir. Bu kültür sanatın her dalında da izlenebilmektedir. Denizcilik müzeleri de Avrupa'da kültürel mirasın korunması ve geniş çevrelere tanıtılması için temel taşlarından birini oluşturmaktadır. Tarihten günümüze denizcilikle iç içe yaşayan İtalya, İspanya, İsveç, Portekiz, İngiltere, Hollanda gibi ülkelerde denizcilik müzeleri hem devlet hem de özel nitelikte olmak üzere birçok şehirde bulunmaktadır. Türkiye'de de en büyük denizcilik müzesi İstanbul'dadır. Ancak son yıllarda özel iştirakler ve yerel yönetimler sayesinde de denizcilik müzelerinin sayıları artmaktadır. Üç tarafı denizlerle çevrili bir ülke olmamız ve ecdadımızın bize bıraktığı derin denizcilik kültürüne sahip zengin mirasımızın bulunması müzelerimizin sayılarının zamanla daha da artacağına göstergesidir. Bu çalışmada, ülkemizde kurulan veya kurulacak olan denizcilik müzelerine ışık olması adına Avrupa'da ziyaret edilen ve modern anlamda sergileme teknikleriyle donatılmış Cenova Galata Museo del Mare (İtalya), Stockholm Vasa Museum (İsveç) ile Amsterdam Het Scheepvaartmuseum (Hollanda) örnekleri ele alınmıştır. Araştırma 2219-Doktora Sonrası Araştırma Projesi kapsamında TÜBİTAK tarafından desteklenmiş ve adı geçen

müzeler bilimsel anlamda ziyaret edilerek denizcilik müzeciliği konusunda akademik birikim sağlanmıştır. Denizcilik mirası bırakan ecdadımızın maneviyatına saygıyla denizcilik kültürümüzün ne şekilde ve nasıl korunacağı, geniş kitlelere nasıl yaygınlaştırılacağı ve denizcilik müzelerimizin ne şekilde cazibe merkezi olabileceği konusu üzerine ziyaret edilen adı geçen müzeler üzerinden ülkemiz denizcilik müzeciliği konusu değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Denizcilik, Müze, Cenova, Stockholm, Amsterdam

Renovated Historical Mansions in the Scope of Cultural Heritage and Their Usage in the Context of Kitchen Museum: The Case of Kahramanmaraş Ice Cream Museum

Kültürel Miras Kapsamında Tarihi Konakların Yenilenerek Mutfak Müzesi Bağlamında Kullanılması: Kahramanmaraş Dondurma Müzesi Örneği

Dr. Şaban Kargiglioğlu

Kahramanmaraş İstiklal University,

Faculty of Architecture, Fine Arts and Design, Turkey

skargiglioglu@gmail.com

Abstract

It is known that tourism has positive and negative effects on the culture of the region. The protection of the cultural elements of the region, the preservation and maintenance of the architecture specific to the region and the protection of the tangible and intangible cultural heritage are considered as the positive effects yet the emergence of social problems with the changing lifestyle in the region, environmental problems, and the failure to ensure sustainability by exceeding the carrying capacity can be seen as the negative effects. People participating in tourism mobility often visit landmarks of the region they travel to. However, it is noticed that the buildings built around the world in recent years are identical rather than reflecting the urban identity. When it comes to buildings used for tourism purposes, it can be said that buildings that reflect the city culture and urban identity are used. Tourists participating in gastronomic tourism engage in activities such as experiencing the food culture of the region, participating in vintage events, cooking local dishes with the famous chefs of the region and visiting culinary museums. Kahramanmaraş, located in the Eastern Mediterranean region, is a home of plateaus, natural parks, caves, historical mosques and bazaars, Germanicia Mosaics, Eshab-ı Kehf Complex, traditional handicrafts also geographically marked tarhana, chili pepper and ice cream. Kahramanmaraş is a city with great tourism potential with its natural beauties, culinary culture, historical and touristic assets. In this study, in reference to the building used as a kitchen museum in Turkey, renovated Katiphan historical mansion as part of a cultural heritage and its function to serve as Kahramanmaraş Ice Cream Museum is discussed.

Keywords: Cultural Heritage, Culinary Museum, Kahramanmaraş, Ice Cream Museum, Gastronomy Tourism.

Özet

Turizmin bölge kültürü üzerinde olumlu ve olumsuz etkileri olduğu bilinmektedir. Olumlu etkilerine bakıldığında, bölgenin sahip olduğu kültürel öğelerin korunması, bölgeye özgü mimarinin korunması ve devam ettirilmesi, somut ve somut olmayan kültürel mirasa sahip çıkılması, olumsuz etkilerine bakıldığında ise, bölgede değişen yaşam biçimi ile toplumsal sorunların ortaya çıkması, çevresel sorunlar yaşanması, taşıma kapasitesinin üstüne çıkılmasıyla sürdürülebilirliğin sağlanamaması olarak gösterilebilir. Turizm hareketliliğine katılan insanlar genellikle gitmiş oldukları bölgedeki simge yapıları ziyaret etmektedirler. Ancak, Dünya genelinde son yıllarda yapılan yapıların kent kimliğini yansıtacak özelliklerden ziyade birbirlerinin aynısı olduğu göze çarpmaktadır. Konu turizm amacıyla kullanılan binalara geldiğinde ise kent kültürünü - kent kimliğini yansıtacak nitelikte binaların kullanıldığı

söylenilmektedir. Gastronomi turizmine katılan turistler bölgenin yemek kültürünü deneyimlemek, bağbozumu vb. etkinliklere katılmak, bölgenin ünlü şefleri ile yöresel yemekleri yapmak ve mutfak müzelerini ziyaret etmek gibi faaliyetlerde bulunmaktadır. Doğu Akdeniz’de Bölgesinde bulunan Kahramanmaraş; Yaylaları, tabiat parkları, mağaraları, tarihi camileri ve çarşıları, Germanicia Mozaikleri, Eshab-ı Kehf Külliyesi, geleneksel el sanatları, coğrafi işaretli tarhanası, pul biberi, dondurması gibi değerleri barındırmaktadır. Kahramanmaraş sahip olduğu doğal güzellikler, mutfak kültürü, tarihi ve turistik varlıklarıyla büyük turizm potansiyeline sahip bir kenttir. Bu çalışmada, Türkiye’de mutfak müzesi olarak kullanılan binalara değinilerek, kültürel miras kapsamında yenilenen tarihi konak Katiphan’ın Kahramanmaraş Dondurma Müzesi olarak hizmet vermesi ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kültürel Miras, Mutfak Müzesi, Kahramanmaraş, Dondurma Müzesi, Gastronomi Turizmi.

A Research on Convention Hotel Standards and Design Criteria

Kongre Otelleri Standartları ve Tasarım Kriterleri Üzerine Bir Araştırma

Büşra Öztaş

Bursa Uludağ University, Faculty of Architecture, Turkey
busra.abmimarlik@gmail.com

Dr. Sibel Polat

Bursa Uludağ University, Faculty of Architecture, Turkey
sibelpolat@uludag.edu.tr

Abstract

Changing production-consumption habits led tourism to become a rapidly growing and developing sector in the world. The development of tourism sector allow different countries to come together for cultural interactions and bring out the concept of alternative tourism. The fact that people come together for various purposes, organize meetings to exchange information and want to have these meetings in a different place from their cities, revealed convention tourism, as an alternative tourism. Today, convention tourism has become an important competition area among cities due to its strong economic, social and cultural benefits. Convention hotels, which are designed to host national and international meetings and which are the largest of the accomodations are the most preferred venue for convention tourism. For this reason, convention hotels should be designed to meet the needs of convention tourism to attract more congresses to that region. The aim of this study; to determine the standards and design criteria of convention hotels through the relevant literature, to test them on the most preferred convention hotels in different countries, and to create a design guide for the new convention hotels. Within the scope of the study, the characteristics and spatial standards of the convention hotels in terms of location, architectural design, spatial organization were defined by literature research, and a total of 9 congress hotels, which are the most preferred for congresses from America, Europe and Asia-Pacific countries were examined in this context. Statistical data of International Congress and Convention Association (ICCA) and International Convention and Visitors Bureau (ICVB) were used in the selection of the hotels, as all developments in the world congress market are followed by the ICCA and the ICVB. These organizations provide services such as breakdown of congresses and meetings organized every year, information about congresses and conferences, and news bulletins. The hotels examined in the study, has been selected from the list of ICCA's 2017 list among the countries and cities with the most congresses in their continent, and from the list of Cvent (Event Management Software & Hospitality Solutions), by coinciding with the most preferred convention hotels in these countries and cities. As a result of the study, the 9 most preferred convention hotels for congresses are listed in terms of location, architectural design, spatial organization and spatial standards. According to this ranking, it has been observed that only one hotel meets all design criteria and spatial standards, while it has been revealed that the others cannot meet some design criteria and spatial standards. At this point, it can be said that hotel locations or accommodation fees are also effective in hotel preference for organizers and users. As a result, the prominent design criteria and standards in convention hotels have been put forward and recommendations have been developed for convention hotel design. At this point, with the Covid 19 pandemic, it is predicted that especially the flexibility criterion in architectural design will

gain more importance in terms of social distance rule in interior spaces. It is thought that this study will guide the architects, designers, investors and entrepreneurs who plans to design convention hotels.

Key words: Convention Tourism, Convention Hotel, Convention Hotel Standards and Design Criteria.

Özet

Zamanla değişen üretim - tüketim alışkanlıkları, turizmin dünyada hızla büyüyen ve gelişen bir sektör haline gelmesini sağlamıştır. Turizm sektöründeki gelişmeler, farklı ülkelerin bir araya gelmelerine ve kültür etkileşimlerine imkân tanıyarak alternatif turizm kavramını doğurmuştur. İnsanların çeşitli amaçlarla bir araya gelerek bilgi alışverişinde bulunmak üzere toplantılar düzenlemeleri ve bu toplantıları genellikle içinde yaşadıkları kentlerden farklı bir yerde yapmak istemeleri alternatif bir turizm çeşidi olan kongre turizmini ortaya çıkarmıştır. Günümüzde kongre turizmi güçlü ekonomik, sosyal ve kültürel getirileri nedeniyle kentler arasında önemli bir rekabet alanı haline gelmiştir. Kongre turizminde en çok tercih edilen mekân türü, ulusal ve uluslararası toplantılara ev sahipliği yapmak üzere tasarlanan, konaklama tesisleri içinde en büyük olan kongre otelleridir. Bu nedenle kongre otelleri kongre turizminin gerekli ihtiyaçlarını karşılayabilmek ve o bölgeye daha çok kongre çekebilmek için uygun niteliklerde tasarlanmalıdır. Bu çalışmanın amacı; ilgili literatür üzerinden kongre otellerinin standartlarını ve tasarım kriterlerini belirlemek, bunları farklı ülkelerde en çok tercih edilen kongre otelleri üzerinde test etmek ve yeni yapılacak olan kongre otellerinin tasarımı için bir rehber oluşturmaktır. Çalışma kapsamında literatür araştırmasıyla kongre otellerinin konum, mimari tasarım, mekânsal kurgu açısından sahip olması gereken özellikleri ve mekânsal standartları tanımlanmış, Amerika, Avrupa, Asya Pasifik ülkelerinden kongreler için en çok tercih edilen toplam 9 kongre oteli bu bağlamda incelenmiştir. Otellerin seçiminde ICCA ve ICVB'nin istatistik verilerinden faydalanılmıştır. Dünya kongre pazarındaki tüm gelişmeler Uluslararası Kongre ve Toplantı Birliği (ICCA) ile Uluslararası Kongre Büroları Birliği (ICVB) tarafından takip edilmektedir. Bu kuruluşlar, her yıl organize edilen kongre ve toplantıların dökümü, kongre ve konferanslarla ilgili bilgiler ve haber bültenleri gibi hizmetler vermektedir. Çalışmada incelenen oteller; ICCA'nın 2017 yılı listesinden bulundukları kıtada en çok kongre yapılan ülke ve şehirler arasından ve Cvent'in (Etkinlik Yönetimi Yazılımı ve Konaklama Çözümleri) listesinden bu ülke ve şehirlerdeki en çok tercih edilen kongre otelleriyle karşılaştırılarak seçilmiştir. Çalışma sonucunda kongreler için en çok tercih edilen 9 kongre oteli, konum, mimari tasarım, mekânsal kurgu açısından sahip oldukları özellikleri ve mekânsal standartları açısından sıralanmıştır. Bu sıralamaya göre sadece tek bir otelin tüm tasarım kriterlerini ve mekânsal standartları sağladığı görülmüş, diğerlerinin bir kısım tasarım kriterlerini ve mekânsal standartları sağlayamadıkları ortaya çıkmıştır. Bu noktada otel tercihinde organizatörler ve kullanıcılar açısından otel konumlarının veya konaklama ücretlerinin de etkili olduğu söylenebilir. Araştırma sonucunda, kongre otellerinde öne çıkan tasarım kriterleri ve standartlar ortaya koyulmuş, kongre oteli tasarımına yönelik önerilerde bulunulmuştur. Bu noktada Covid 19 pandemisiyle birlikte mimari tasarımda özellikle esneklik kriterinin iç mekanlarda sosyal mesafe kuralı açısından daha da önem kazanacağı öngörülmektedir. Yapılan çalışmanın kongre oteli tasarlayacak mimarlara, tasarımcılara, yatırımcılara ve girişimcilere yol göstereceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kongre turizmi, Kongre Oteli, Kongre Oteli Tasarım Kriterleri ve Standartları

An Analysis of Wooden Doors of Traditional Karacasu Houses

Geleneksel Karacasu Evlerine Ait Ahşap Kapıların Analizi

Dr. Esra Aksoy

Aydın Adnan Menderes University,
Karacasu Memnune İnci Vocational School, Turkey
esra.aksoyo@adu.edu.tr

Ömer Koyuncu

Aydın Adnan Menderes University,
Karacasu Memnune İnci Vocational School, Turkey
omer.koyuncu@adu.edu.tr

Abstract

This research was carried out in order to reveal the region-specific details, dimensions and reasons for deterioration of the doors of historical traditional houses in the district of Karacasu in Aydın. For this reason, inventory of the doors of houses, of which restoration has not been started, was determined. Technical drawings of each door prior to the study were taken into account and each door was measured in terms of technical data with detailed pictures to show evidence and archived with address details regarding each door of each house. As a result of the study, details of each door being studied was listed and their cultural characteristics were outlined with suggestions to protect those historical structures.

Keywords: Traditional Turkish House Doors, Wooden Doors, Karacasu Doors, Protection Advice

Özet

Bu araştırma Aydın iline bağlı Karacasu ilçesindeki tarihi geleneksel evlerin kapılarının yöreye özgü detaylarını, ölçülerini, bozulma nedenlerini ortaya koymak amacıyla gerçekleştirilmiştir. Bu amaç doğrultusunda henüz restorasyonu gerçekleştirilmemiş olan geleneksel evlere ait kapıların envanter çalışması yapılmıştır. Çalışma kapsamında her bir kapının ölçüleri alınarak teknik çizimleri yapılmış fotoğrafla belgeleme tekniği kullanılarak kapıların özgün durumları adres bilgileri ile arşiv haline getirilmiştir. Yapılan araştırma sonucunda geleneksel kapıların mevcut durumlarının analizi yapılarak yöreye özgü karakteristik özellikleri ortaya konmuş ve ahşap kapıların korunmasına katkı sağlayacak çözüm önerileri getirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Geleneksel Türk Evi Kapıları, Ahşap Kapılar, Karacasu kapıları, Koruma Önerileri

Tourism Gentrification in Historical City Center of Antakya

Antakya Tarihi Kent Merkezinde Turizm Soylulaşması

Assistant Prof. Dr. Ebru Harman Aslan

Iskenderun Technical University,

Faculty of Architecture, Turkey

ebru.aslan@iste.edu.tr

Dr. Ahmet Suvar Aslan

Hatay Mustafa Kemal University,

Faculty of Architecture, Turkey

asaslan@mku.edu.tr

Abstract

Living has been going on for millennia in Antakya where different civilizations reigned. The traces of these civilizations can still be observed in the fabric of the historical city center. Today, it is seen that the building functions and users have changed, and the restoration attempts in historical buildings have been accelerated in the traditional city center of Antakya. This transformation is moving forward to serve urban tourism.

The number of studies examining the link between urban tourism and gentrification is expanding. This situation is related to the transformation that the concept of gentrification has gone through since the day it first emerged. With the mutation of gentrification over time, the content and geography of the concept expanded, and new conceptualizations were formed. In this study, we will investigate the spatial impacts of tourism gentrification, which is defined as one of the mutations of gentrification. Researchers have defined tourism as one of the main factors of the urban economy since the 1980s and started to examine the relationship between tourism and economy particularly (Marchena Gómez, 1998; Fainstein and Gladstone, 1999). Gotham (2005) developed the concept of tourism gentrification based on the case of New Orleans' Vieux Carre (French Quarter). This study focuses on tourism-based urban transformations in the historical core of Antakya, which is a tourist destination through religious tourism due to its hosting of different religions and which became prominent with gastronomy tourism by being included in the UNESCO creative cities network in 2017. Thus, the traces of the functional changes that took place in the historical and urban conservation site of Antakya were tracked and all aspects of the process were investigated. Our research questions are designed to find out in which regions and in which sectors this transformation occurred within the urban conservation site. Thereby, this study contributes to the gentrification literature by revealing the impact of tourism in the transformation of the historical city center of Antakya. Quantitative analysis methods were used in the study. The preliminary findings of this study showed that the spatial and social transformation caused by tourism was concentrated in the neighborhoods of Zenginler, Ulucami and Güllübahçe, which are located between Asi River and Kurtuluş Avenue in the historical city center of Antakya. We also determined that the resident population in these neighborhoods has been decreasing regularly and the functions of a considerable number of buildings have a tendency to change from residences to commerce for tourism purposes. This trend, however, poses a risk factor in preserving the identity and spirit of the Antakya urban conservation site.

Keywords: Antakya, tourism gentrification, urban conservation, housing policy.

Özet

Bin yıllardan beri yaşamın sürdüğü Antakya'da farklı medeniyetler hüküm sürmüştür. Bu medeniyetlerin izleri, geleneksel kent merkezinin dokusunda halen gözlemlenebilmektedir. Günümüzde Antakya'nın geleneksel merkezini oluşturan kentsel sit alanında yapı fonksiyonlarının ve kullanıcılarının değiştiği ve tarihi yapılarda restorasyon çabalarının hızlandığı görülmektedir. Yaşanan bu değişim, kentsel turizme hizmet etmek üzere ilerlemektedir.

Kentsel turizm ile soylulaşma arasındaki bağı inceleyen çalışmaların sayısı artmaktadır. Bu durum soylulaşma kavramının ilk çıktığı günden bugüne yaşadığı dönüşüm ile ilgilidir. Tarihsel süreç içerisinde soylulaşmanın mutasyonuyla birlikte kavramın içeriği ve coğrafyası değişip genişleyerek yeni kavramsallaştırmalar oluşmuştur. Bu çalışma ile soylulaşmanın mutasyonlarından biri olarak tanımlanan turizm soylulaşmanın mekânsal etkileri araştırılacaktır. Araştırmacılar 1980'lerden beri turizmi kentsel ekonominin ana etmenlerinden biri olarak tanımlamış ve turizm ile ekonomi arasındaki ilişkiyi özel olarak incelemeye başlamıştır (Marchena Gómez, 1998; Fainstein and Gladstone, 1999). Gotham (2005)'te New Orleans "Vieux Carre" mahallesinde gerçekleştirdiği saha çalışmasına dayanarak turizm soylulaşma kavramını geliştirmiştir. Bu çalışma, farklı dinlere ev sahipliği yapması nedeniyle inanç turizmi vasıtasıyla bir turist destinasyonu olan ve 2017 yılında UNESCO yaratıcı şehirler ağına dâhil olarak gastronomi turizmiyle öne çıkan Antakya'nın geleneksel tarihi çekirdeğinde turizm kaynaklı kentsel değişimlere odaklanmaktadır. Bu amaçla, Antakya kentsel sit alanında gerçekleşen fonksiyon değişikliğinin izleri takip edilmiş ve sürecin boyutları araştırılmıştır. Araştırma sorularımız yaşanan bu dönüşümün kentsel sit alanın hangi bölgelerinde ve hangi sektörlerinde gerçekleştiğini bulmak üzere tasarlanmıştır. Böylece bu çalışma, Antakya tarihi kent merkezindeki dönüşümde turizmin etkisini ortaya koyarak soylulaşma literatürüne katkı sağlamaktadır. Çalışmada nicel araştırma yöntemlerinden faydalanılmıştır. Araştırmanın ilk bulguları, turizm kaynaklı sosyal ve mekânsal dönüşümün Antakya tarihi kent merkezinde Asi Nehri ve Kurtuluş Caddesi arasında kalan Zenginler, Uluçami ve Güllübahçe mahallelerinde yoğunlaştığını göstermiştir. Bu mahallelerdeki yerleşik nüfusun düzenli olarak azaldığı ve yapı fonksiyonlarının konuttan turizm amaçlı ticarete dönme eğiliminde olduğu tespit edilmiştir. Bu eğilim, Antakya kentsel sit alanının kimliğinin ve yerin ruhunun korunmasında bir risk unsuru oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Antakya, turizm soylulaşması, kentsel koruma, konut politikaları.

Evaluation of Riverfront Identity of Amasya Historical Core

Amasya Tarihi Kent Merkezinin Kıyı Kimliğinin İncelenmesi

Dr. Merve Özkaynak

Amasya University, Faculty of Architecture, Turkey

merve.ozkaynak@hotmail.com

Abstract

The historical cores of the cities established on the riverfront have their own identity formed in the historical process. However, with industrialization, the rapid urbanization processes of cities and the effects of globalization, as well as natural disasters, new construction activities and the construction of new structures with developing technology, cause the riverfront identity to change. There have been many discussions about different design ideas in the literature regarding the designs of new buildings in residential areas with preserved historical fabric in urban cores. In this context, it is aimed to examine the façade characters of the structures that make up the riverside identity in the historical environment. In this study, the area within urban site located on the front of Yeşilırmak river of Amasya city, where the riverfront identity is protected on one side, was designated as a working area. The north side façade character of the river, which divides the site in two in the study area, reflects the traditional environment fabric of the Yalıboyu houses, while the facades of new buildings reflecting today's settlement on the south side constitute the riverfront identity. In this study, it was evaluated in the historical environment of the new buildings located on the south side, where the historical fabric on the north side of the river constitutes a design input. As a result of the field research, it was determined that traditional facade elements are frequently copied. While a unique texture and continuity of identity is maintained on the north side of the river, it is seen that identity cannot be established on the south side. As a result, recommendations were made because of the analyzes and evaluations made.

Keywords: Riverfront Settlements, Amasya, Urban Identity, Riverfront Identity, Historical Environment

Özet

Akarsu kıyısına kurulmuş olan kentlerin tarihi merkezleri tarihsel süreç içinde oluşmuş kendilerine özgü bir kimliğe sahiptirler. Fakat endüstrileşmeyle kentlerin hızlı kentleşme süreçleri ve küreselleşmenin etkileri ile doğal afetler, yeni imar faaliyetleri ve gelişen teknolojiyle yeni yapıların inşası edilmesi kıyı kimliğinin değişmesine neden olmaktadır. Kent merkezlerinde tarihi dokusu korunmuş yerleşim alanlarında yeni yapıların tasarımlarına yönelik literatürde farklı yorumlamalar ve tasarım fikirlerine dair pek çok tartışma söz konusu olmuştur. Bu kapsamda tarihi çevrede kıyı kimliğini oluşturan yapıların cephe karakterlerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışma kapsamında akarsu kıyı kimliğinin tek yakada korunduğu Amasya kentinin Yeşilırmak Nehri kıyısında bulunan kentsel sit alanı sınırları içinde kalan bölge çalışma alanı olarak belirlenmiştir. Çalışma alanında sit alanını ikiye bölen nehrin kuzey yaka cephe karakterini geleneksel konut dokusu Yalıboyu evleri yansıtırken, güney yakasında günümüz yerleşimini yansıtan yeni yapıların cepheleri kıyı kimliğini oluşturmaktadır. Bu çalışmada akarsuyun kuzey yakasında yer alan tarihi dokunun tasarım girdisi oluşturduğu güney yakasında bulunan yeni yapılar değerlendirilmiştir. Alan araştırmasının sonucunda geleneksel cephe elemanlarının sıklıkla kopyalandığı tespit edilmiştir. Nehrin kuzey yakasında özgün bir doku ve

kimliğin devamlılığundan söz edilebilirken, güney yakada özgün bir kimliğin oluşturulamadığı görülmektedir. Sonuç olarak yapılan analizler ve değerlendirmeler doğrultusunda öneriler getirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: *Nehir Kıyısı Yerleşimleri, Amasya, Kentsel Kimlik, Kıyı Kimliği, Tarihi Çevre*

Investigation of Konya Mevlana Street in the Context of the Contribution of the National Architectural Style Examples to Architectural Tourism

Milli Mimari Üslubu Örneklerinin Mimari Turizme Katkıları Bağlamında, Konya Mevlâna Caddesi'nin İncelenmesi

Osman Ziyaettin Yağcı

Karabük University, Faculty of Architecture, Turkey
osmanyagcii@karabuk.edu.tr

Assoc. Prof. Dr. A. Esra Bölükbaşı Ertürk

Karabük University, Faculty of Architecture, Turkey
esrabolukbasi@karabuk.edu.tr

Abstract

Architecture; designing aesthetic and functional spaces where people can perform different actions In addition to its duty, it also serves the historical and cultural values of societies, cities and countries. Organized according to the cultural, economic, sociological, aesthetic and religious values of the period in which they were made structures, in the process, the works that present concrete data about the societies they belong to. can transform. With this feature, architectural works have an impact on the historical and cultural heritage of their region transforms into elements that enrich tourism. Our country, historically and culturally, for centuries has passed through many periods. During these periods, the effects of different architectural styles were observed. Especially, different building types belonging to the same period and applied with the same architectural style, a city or a The fact that it was applied in a certain area of the settlement makes that region a period museum and makes architectural tourism more interesting. In this study, Konya Mevlâna Street, where examples of "National Architectural Style" can be seen on a single street, will be examined within the scope of architectural tourism.

Keywords: National Architectural Style, Konya, Mevlana Street, Architectural Tourism, Cultural Tourism

Özet

Mimarlık; insanların farklı eylemlerini gerçekleştirebilecekleri estetik ve işlevsel mekânlar tasarlama görevinin yanında, toplumların, kentlerin, ülkelerin tarihi ve kültürel değerlerine de hizmet etmektedir. Yapıldıkları dönemin kültürel, ekonomik, sosyolojik, estetik ve dini değerlerine göre düzenlenmiş yapılar, süreç içerisinde, ait oldukları toplumlar hakkında somut veriler sunan eserlere dönüşebilmektedir. Bu özelliğiyle mimari eserler, bulundukları bölgenin tarihi ve kültürel mirasına etki etmekte ve turizmi zenginleştiren öğelere dönüşmektedir. Ülkemiz, tarihi ve kültürel açıdan asırlara dayanan birçok dönemden geçmiştir. Bu dönemlerde farklı mimari üslupların etkileri görülmüştür. Özellikle aynı döneme ait ve aynı mimari üslupla uygulanmış farklı yapı tiplerinin, bir şehrin ya da bir yerleşim yerinin belli bir bölgesinde uygulanmış olması, o bölgeyi adeta bir dönem müzesi haline dönüştürmekte ve mimari turizmi daha ilgi çekici hale getirmektedir. Bu çalışmada, "Milli Mimari Üslubu" örneklerinin tek bir cadde üzerinde görülebildiği, Konya Mevlâna Caddesi mimari turizm kapsamında incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Milli Mimari Üslubu, Konya, Mevlana Caddesi, Mimari Turizm, Kültür Turizmi

The Effect of Cultural Heritage Elements on the Cittaslow Movement

Sakin Şehir (Cittaslow) Hareketinde Kültürel Miras Öğelerinin Etkisi

Dr. Sebahat Sinem Özyurt Ökten

İskenderun Teknik University, Faculty of Architecture

sinem.okten@iste.edu.tr

Abstract

The Cittaslow movement is a union that aims to transfer unique living spaces to future generations by protecting the environmental, structural, historical, cultural and social values of cities. Union has been operating since 1999 and the union has 276 members from 30 countries and also 18 members from Turkey. Among the 72 criteria that are effective in the selection of quiet cities, concrete and intangible cultural elements and cultural heritage values formed by natural elements have an important place. Aegean Region is the place where the calm city movement started and is located in Seferihisar district of Izmir, the capital of Cittaslow movement in Turkey. In addition, it is a region where Muğla's Akyaka and Köyceğiz districts are located, Aydın's Yenipazar district and Gökçeada, the only Cittaslow Island in the world. Preserving the cultural heritage elements that are effective in the selection of these cities, which have become attractive spots in terms of tourism in recent years with the title of calm city, is very important in terms of ensuring the sustainability of the cultural values of the region and guiding the cities that want to become a member of the union. In this study, 5 Cittaslow cities in the Aegean Region were examined in terms of their cultural heritage elements and their contribution to being a Cittaslow member city.

Keywords: Cittaslow, Cultural Heritage, Sustainable cities

Özet

Sakin şehir (Cittaslow) hareketi kentlerin sahip oldukları çevresel, yapısal, tarihsel, kültürel ve sosyal değerlerin korunmasıyla gelecek nesillere özgün nitelikli yaşam alanlarının aktarılmasını hedefleyen bir birliktir. 1999 yılından itibaren faaliyet gösteren birliğin günümüzde 30 ülkeden 276, Türkiye'den 18 üye kenti bulunmaktadır. Sakin şehirlerin seçilmesinde etkili olan 72 kriter içerisinde somut ve soyut kültürel öğeler ile doğal öğelerin oluşturduğu kültürel miras değerleri önemli yer tutmaktadır. Ege Bölgesi ise sakin şehir hareketinin başladığı ve Türkiye sakin şehir hareketinin başkenti olan İzmir'in Seferihisar ilçesini barındırmakla birlikte Muğla'nın Akyaka ve Köyceğiz ilçeleri, Aydın'ın Yenipazar ilçesi ve dünyadaki tek sakin şehir adası olan Gökçeada'nın bulunduğu bir bölgedir. Sakin şehir unvanıyla son yıllarda turizm açısından cazip noktalar haline gelen bu kentlerin seçilmesinde etkili olan kültürel miras öğelerinin korunması, bölgenin kültürel değerlerinin sürdürülebilirliğinin sağlanması ve birliğe üye olmak isteyen şehirlere rehberlik etmesi açısından oldukça önemlidir. Bu çalışma kapsamında Ege bölgesinde bulunan 5 adet sakin şehir, sahip oldukları kültürel miras öğeleri ve bu öğelerin sakin şehir üye kenti olmasında sağladığı katkılar açısından incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Cittaslow, Sakin Şehir, Kültürel Miras, Sürdürülebilir şehirler

Levantine Gardens From Cultural Heritage in Terms of Landscape Architecture

Kültürel Miraslardan Levanten Bahçelerinin Peyzaj Mimarlığı Açısından İrdelenmesi

Pembe Duran

İzmir Democracy University, Institute of Science, Turkey
duranpembe@gmail.com

Dr. Aslı Güneş Gölbey

İzmir Democracy University, Faculty of Architecture, Turkey
asli.gunes@idu.edu.tr

Abstract

Levantine concept, generally speaking Europeans came from a family, which represents an eastern Mediterranean countries or those settled in Izmir to Istanbul in Turkey. Levantines, which do not have a common definition, are seen as a different society and culture between indigenous minority groups and Western people. Levantines, who influenced Izmir's historical and cultural development and change, started to live in these lands since the 16th century. Generally, people who come and settle for commercial purposes have brought with them different cultural, social and artistic characteristics of the place they come from. They continued their life style in Europe in the same way in Izmir. Due to the climatic conditions, geographical structure and port city characteristics of İzmir, it has been one of the most suitable cities for the settlement of Levantines, most of whom are people dealing with trade. Levantines brought some traditions and habits in their own socio-cultural and ethnic structures to the regions they settled. They have shaped the area they live in, from the street where they live to their places of worship, in different forms and styles. These differences are most noticeable in the houses and gardens they live in in the field of architecture and art. Levantines exhibited an unusual life in the regions where they settled, with houses reminiscent of their castles and mansions in Europe and gardens designed in European style. In this research, it is aimed to examine the mansions and gardens of the Levantines contributing to the cultural landscape heritage of İzmir in the context of landscape architecture.

Keywords: Cultural heritage, levantine, levantine gardens, cultural landscape heritage

Özet

Levanten kavramı, genel bir ifadeyle Avrupalı bir aileden gelerek, bir Doğu Akdeniz ülkesi olan Türkiye'de İzmir'e veya İstanbul'a yerleşenleri ifade etmektedir. Ortak kabul edilen bir tanımlaması olmayan Levantenler, yerli azınlık gruplar ile Batılı insanlar arasında farklı bir toplum ve kültür olarak görülmektedir. İzmir'in tarihsel ve kültürel olarak gelişimini ve değişimini etkileyen levantenler, 16. yüzyıldan itibaren yerleşik olarak bu topraklarda yaşamaya başlamışlardır. Genellikle ticaret amaçlı gelip yerleşen kişiler, geldikleri yerin kültürel, sosyal ve sanatsal açıdan farklı özelliklerini de beraberinde getirmişlerdir. Avrupa'daki yaşam tarzlarını İzmir kentinde de aynı şekilde sürdürmüşlerdir. İzmir'in iklim koşulları, coğrafik yapısı ve liman kenti olma özellikleri nedeniyle çoğunluğu ticaret ile uğraşan kişiler olan levantenlerin yerleşmeleri için en uygun kentlerden biri olmuştur. Levantenler, yerleştikleri bölgelere kendi sosyo-kültürel ve etnik yapılarında bulunan birtakım gelenek ve alışkanları da beraberinde getirmişlerdir. Yaşadıkları sokaktan ibadethanelerine kadar farklı biçim ve üsluplarda yaşadıkları alanı şekillendirmişlerdir. Bu farklılıklar mimari ve sanat alanında en belirgin olarak oturdukları evlerde ve bahçelerinde göze çarpmaktadır. Levantenler,

Avrupa'daki Őatolarını ve konaklarını anımsatan evleri ve Avrupa tarzında tasarlanmış bahçeleriyle yerleştikleri bölgelerde alıŐılmışın dışında bir yaşam sergilemiŐlerdir. Bu araştırmada, İzmir'in kültürel peyzaj mirasına katkıda bulunan levantenlerin Bornova ilçesindeki konakları ve bahçeleri peyzaj mimarisi baēlamında incelenmesi hedeflenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kültürel miras, levanten, levanten bahçeleri, kültürel peyzaj mirası

KöprükÖy (Kırıkkale) as Touristic Village Enterprises Investigation of Possibilities for Evaluation

KöprükÖy (Kırıkkale)'ün Turistik Köy İşletmeleri Olarak Değerlendirilebilme Olanaklarının Araştırılması

Dr. Mahire Özçalık

Kırıkkale University, Faculty of Fine Arts
Department of Landscape Architecture, Turkey
mahira.me@gmail.com

Dr. Meryem Bihter Bingöl Bulut

Kırıkkale University, Faculty of Fine Arts
Department of Landscape Architecture, Turkey
mbbingul@gmail.com

Tuba Gizem Aydoğan

Kırıkkale University, Faculty of Fine Arts
Department of Landscape Architecture, Turkey
tubagizem92@gmail.com

Abstract

Nowadays, alternative tourism has gained a dimension and content that focuses on nature, rural and local cultural values as tourism activities, which differ and exhibit diversity, with the spread of it after the 1990s, turn to alternative resource values. In addition to providing economic and social benefits, whether at national or local level, tourism has significant contributions in protecting the natural environment, cultural heritage, contributing to the understanding of sustainable tourism, and promoting a region, region and even a country. In the context of diversification of rural tourism, rural settlements exhibit traditional civil architecture examples where different climate types and topographic conditions are effective, as well as outdoor uses and different structures shaped by the social and economic structure. In line with all these characteristics of the villages, these regions constitute a subject for rural tourism together with their surroundings, and they contribute to the village, the region where the village is located, the country and even the economy, multi-faceted (social, economic, ecological and protective approaches). In this study, the tourism potential of rural settlements, which can be data for tourism for the village and its immediate surroundings and provide very important inputs in the development of rural tourism, in parallel with the natural and cultural resource values obtained about KöprükÖy, which is located on the Kızılırmak Delta and on the Historical Silk Road, will be evaluated. In this context, the alternative tourism opportunities in the surrounding will be evaluated and KöprükÖy and its immediate surroundings will be handled from a holistic perspective in terms of touristic village enterprises.

Keywords: Koprükoy (Kırıkkale), Alternative Tourism, Village Tourism Enterprises, Rural Tourism

Özet

Günümüzde alternatif turizm, 1990'lı yıllar sonrası yaygınlaşmaya başlamasıyla birlikte farklılaşan ve çeşitlilik sergileyen turizm etkinliklerinin alternatif kaynak değerlerine yönelmesi ile doğayı, kırsalı ve yerel kültürel değerleri odağına alan bir boyut ve içerik kazanmıştır. Turizmin, ister ulusal düzeyde ister yerel düzeyde olsun, ekonomik ve sosyal açıdan fayda sağlamanın ötesinde doğal çevrenin, kültürel mirasın korunmasında, sürdürülebilir turizm anlayışına katkı sağlamada, bir yörenin, bölgenin ve hatta ülkenin tanıtımında önemli katkıları bulunmaktadır. Kırsal turizmin çeşitlendirilmesi bağlamında kırsal yerleşimler, farklı iklim tiplerinin ve topoğrafik şartların etkili olduğu geleneksel sivil mimari örnekleri sergilemeleri yanında sosyal ve ekonomik yapının biçimlendirdiği dış mekan kullanımlarına ve farklı yapılanmalara sahiptir. Köylerin sahip olduğu tüm bu özellikler doğrultusunda bu bölgelerin çevreleriyle birlikte kırsal turizm için konu teşkil etmesi, köye, köyün yer aldığı bölgeye ülkeye ve hatta ekonomisine çok yönlü (sosyal, ekonomik, ekolojik ve korumacı yaklaşımlar) katkıları vardır. Bu çalışmada, Kızılırmak Deltası'nda ve Tarihi İpek Yolu üzerinde yer almakta olan Köprüköy ile ilgili elde edilen doğal ve kültürel kaynak değerleri paralelinde köy ve yakın çevresi için turizm için veri olabilecek ve kırsal turizm geliştirilmesinde çok önemli girdiler sağlayacak olan kırsal yerleşmelerin turizm potansiyeli değerlendirilecektir. Bu bağlamda, çevredeki alternatif turizm olanakları da değerlendirilerek Köprüköy ve yakın çevresi turistik köy işletmeleri açısından bütüncül bir bakış açısıyla ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Köprüköy (Kirikkale), Alternatif Turizm, Köy Turizm İşletmeleri, Kırsal Turizm

Restored Historical Buildings and the Benefit They Supply to Culture Tourism: Example of Kuşadası

Tarihi Yapıların Restorasyon Sonrası Kullanımı ve Kültürel Turizme Kazandırılması:
Kuşadası Örneği

Dr. Gözde Kuzu Dinçbaş

Nuh Naci Yazgan University,
Faculty of Fine Arts and Design, Turkey
gkdincbas@nny.edu.tr

Abstract

Kuşadası is an important tourism center on the Aegean coast, being a district of the province of Aydın. Kuşadası has a cultural and historical heritage worth to save and fight for. The statecraft on duty always tries to preserve old buildings, at the same time the urban texture. Historical buildings located on the well-planned cultural routes possess traces of old lifestyles that need to be preserved, but at the same time these buildings have to be convenient for the new lifestyle. It's also important to get financial support from various institutions and to be able to work with specialists and experts of the field, so as to be able to repair these buildings, maintaining continuous support for preservation. The selected buildings in question are the legally registered historical buildings of Kuşadası. This study aims to evaluate the contribution of historical buildings in Kuşadası to urban identity and tourism. Another aim is to find out whether the building samples selected were used in the planned way or not, within time. At the same time to study the sustainability of the project about the historical buildings and the environment in Kuşadası. As a result, it was seen that the restored historical buildings (İbrahimaki Art Gallery, Çalikuşu House etc.) of Kuşadası which met the needs of the region made contributions to the culture tourism of the city and strengthened the urban identity. Other examples such as Tanneries, Aegean Cuisine House and others, where the same amount of labor, resources, and money was spent were not successful as much as them. Some (Alkış House, Turkish Coffee House.) have undergone functional changes within time, while others became idle in the subsequent years. It should not be forgotten that tourism is one of the sectors chiefly affected by the Covid-19 epidemic all around the world. It is important to make useful buildings nowadays and for the future to be able to revive the tourism activities of the region.

Keywords: Kuşadası, Historical Building, Cultural Route, Restoration, Re-Functioning

Özet

Ege bölgesi kıyı şeridinin önemli bir turizm merkezi olan Kuşadası, Aydın ilinin kültürel ve tarihsel mirasa sahip, geleneksel kent dokusunu koruma çabası içinde olan bir ilçesidir. Her bölgenin bir tarihi ve geleceğe aktarması gereken özgün değerleri vardır. İyi planlanmış kültür yolları (rotaları) üzerinde yer alan ve eski yaşamın izlerini taşıyan tarihi yapıların restore edilerek korunması, yeni işlevlerle kullanıma açılması ve yaşıatılması gerekmektedir. Bu aşamada, ilgili mali desteği sağlayacak kaynaklardan (kurum ve kuruluşlardan) destek alınması, alanında uzman kişi ve guruplarla titizlikle çalışılması, binaların uygun müdahaleler altında bakım ve onarımlarının yapılması oldukça önemlidir. Çalışmanın amacı, Kuşadası'ndaki tarihi yapıların restore edilerek turizme kazandırılması ile kent kimliğine sağladıkları katkının değerlendirilmesidir. Bölgedeki tescilli yapılar üzerinden seçilen

örneklerin zaman içinde planlanan kullanımlarını sürdürüp sürdüremediklerinin belirlenmesi ise araştırmanın bir diğer amacını oluşturmaktadır. Çalışmanın sonunda, bölgenin ihtiyacına yönelik işlevler ve müdahalelerle restorasyonu yapılan örneklerin (İbrahimaki Sanat Galerisi, Çalığışu Evi vb.) kültür turizmine katkı sağladıkları ve kent kimliğini güçlendirdikleri görülmüştür. Bunun yanında aynı emek, kaynak ve para harcanarak restore edilen kimi örnekler (Tabakhanaler, Ege Mutfağı Evi vb.) amaçlarına ulaşamamış, kimileri zaman içinde işlev değişikliklerine uğramış (Alkış Evi, Türk Kahvesi Evi vb.) ya da verilen işlevlerin sonraki yıllarda atıl hale gelmesiyle kullanılamaz hale gelmişlerdir. Bu çalışma ile dikkat çekilerek üzerinde durulması gereken önemli bir noktanın son bir yıldır içinde bulunduğumuz Koronavirüs süreci olduğu unutulmamalıdır. Covid-19 salgınından küresel anlamda en çok etkilenen sektörlerden birinin turizm olduğu düşünülerek, bölgenin yeniden canlandırılabilmesi amacıyla yapıların günümüz ve gelecek koşullarına uygun işlevlendirilmesi gerekliliği kaçınılmaz bir sonuçtur.

Anahtar Kelimeler: Kuşadası, Tarihi Yapı, Kültür Yolu (Rotası), Restorasyon, Yeniden İşlevlendirme

Architectural Works Aimed at Promoting the Ayazını Metropolis, Which is a Cultural Heritage

Kültürel Miras Niteliğindeki Ayazini Metropolis'i'nin Tanıtımına Yönelik Mimari Ölçekte Yapılan Çalışmalar

Fatih Mazlum

Afyon Kocatepe University, Faculty of Fine Arts, Turkey
fthmzlm@hotmail.com

Seda Mazlum

Afyon Kocatepe University, Afyon Vocational High School, Turkey
sedabaksi@hotmail.com

Dr. Ş. Ebru Okuyucu

Afyon Kocatepe University, Faculty of Fine Arts, Turkey
ebruokuyucu@hotmail.com

Abstract

Cultural heritage is an architectural heritage entity that refers to immovable structures built by people from the past to the present. Architectural culture and artifacts, archaeological remains are factors that increase the value and tourism potential of the cities in which they are located. In this context, in 2015, the mountainous Phrygia Valley was named "Ayazini", located in the Phrygia Afyonkarahisar region, which was included in the UNESCO World temporary Heritage list. Ayazini village is a region of the province of Afyonkarahisar, which is an extension of the Phrygian Valley with a 6000-year history, home to Hittite, Phrygian, Roman and Byzantine civilizations, Seljuk and Ottoman states. Ayazini District, is consisted 1. Degree archaeological, Urban archaeological and 1. natural sites of degree. The rock settlements that constitute the tectonic structure of the Ayazini metropolis were formed by the carving of tuff stone, which is described as the Ayazini stone. Churches, chapels, rock tombs and fairy chimneys located in the Ayazini Metropolis are protected as cultural assets and work is carried out to promote them. In Ayazini Village, which is located in the continuation of the Ayazini archaeological site, there are examples of civil architecture with a traditional architectural texture. These houses are masonry structures with wooden, stone fillings and bear the architectural features of the traditional Turkish House. Ayazini has a rich tourism potential in a holistic context with its archaeological structure, traditional architectural texture and natural beauty. Afyonkarahisar Governorate makes investments and produces projects in the region in the context of promoting Ayazini at national and international levels and opening it to tourism as soon as possible. Commissions are consisted of academics and experts have been established to base research on scientific infrastructure. Commissions such as the Archaeological Science Commission, the Tourism Commission, the Gastronomy Commission, the Traditional Arts Commission, the Rural Development Commission and the Architecture and Landscape Commission collect data on the region and prepare reports consisting of observations and recommendations. Within the scope of this study; Proposals and designs developed in the context of field research conducted as the "Architecture and Landscape Commission" in the Ayazini region to increase the potential of tourism and to ensure the functional sustainability of the region will be presented.

Keywords: Cultural Heritage, Cultural Tourism, Cultural Architecture, Ayazini, Afyonkarahisar

Özet

Kültürel miras, geçmişten günümüze kadar gelen insanlar tarafından inşa edilen taşınmaz yapıları ifade eden mimari miras varlıklarıdır. Mimari kültür ve eserler, arkeolojik kalıntılar, bulundukları kentlerin değerini ve turizm potansiyelini arttırmakta etken faktörlerdir. Bu bağlamda, 2015 yılında Dağlık Frigya Vadisi adıyla UNESCO Dünya Geçici Miras Listesine girmiş olan Frigya Afyonkarahisar Bölgesi'nin içinde yer alan "Ayazini" seçilmiştir. Ayazini köyü, Afyonkarahisar iline bağlı, Frig Vadisi'nin uzantısı olan 6000 yıllık bir geçmişe sahip, Hitit, Frig, Roma ve Bizans uygarlıklarına, Selçuklu ve Osmanlı devletlerine ev sahipliği yapmış bir bölgedir. Ayazini Bölgesi, 1. Derece Arkeolojik, Kentsel Arkeolojik ve 1. Derece Doğal sit alanlarından meydana gelmiştir. Ayazini Metropolisinin tektonik yapısını oluşturan kaya yerleşimleri, Ayazini taşı olarak nitelendirilen tüf taşının oyulmasıyla meydana gelmiştir. Ayazini Metropolis'i'nde bulunan kiliseler, şapeller, kaya mezarları ve peri bacaları kültürel varlıklar olarak korunmakta ve tanıtımı için çalışmalar yapılmaktadır. Ayazini arkeolojik sit alanının devamında yer alan Ayazini Köyü'nde, geleneksel mimari dokuya sahip sivil mimari örnekleri yer almaktadır. Bu evler, ahşap çatılı, taş dolgulu, kargir yapılardır ve geleneksel Türk evi mimari özelliklerini taşımaktadır. Ayazini, arkeolojik yapısıyla, geleneksel mimari dokusuyla, doğal güzellikleriyle bütüncül bağlamda zengin bir turizm potansiyeline sahiptir. Afyonkarahisar Valiliği, Ayazini'ni ulusal ve uluslararası düzeyde tanıtmak ve en kısa zamanda turizme açmak bağlamında bölgeye yatırımlar yapmakta ve projeler üretmektedir. Çalışmaların bilimsel alt yapıya dayandırılması için akademisyenlerden ve uzman kişilerden oluşan komisyonlar kurulmuştur. Arkeoloji Bilim Komisyonu, Turizm Komisyonu, Gastronomi Komisyonu, Geleneksel Sanatlar Komisyonu, Kırsal Kalkınma Komisyonu ve Mimarlık ve Peyzaj Komisyonu gibi komisyonlar bölgeye ilişkin verileri toplayarak, içeriği gözlemler ve önerilerden oluşan raporlar hazırlamaktadır. Bu çalışma kapsamında; Ayazini Bölgesi'nde "Mimarlık ve Peyzaj Komisyonu" olarak yapılan saha araştırmaları ve turizm potansiyelini arttırabilmek, bölgenin işlevsel sürdürülebilirliğini sağlayabilmek bağlamında geliştirilen öneriler ve yapılan tasarımlar sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kültürel Miras, Kültürel Turizm, Kültürel Mimari, Ayazini, Afyonkarahisar

Examination of Tripadvisor Reviews of İzmir's Architectural Buildings as a Destination Attraction Factor

Destinasyon Çekicilik Unsuru Olarak İzmir'in Mimari Yapılarının TripAdvisor Yorumlarının İncelenmesi

Dr. Cenk Murat Koçoğlu

Karabuk University, Faculty of Tourism, Turkey

cenk-murat@hotmail.com

Nazlı Sipahi

Kocaeli University, Graduate Education Institute, Turkey

sipahinazli3@gmail.com

Abstract

Attractiveness, one of the most important elements of tourism, is one of the factors that enable destinations to compete. Destinations where tourists spend time temporarily are geographical places that are composed of a combination of tourism products and contain many elements that can attract the attention of visitors. In order for a region or service to be considered as a tourism product, it must be attractive. Cultural and architectural structures such as museums, monuments, places of worship, historical cities are attractive and attract tourists. Determination of destination attractiveness elements has an important place in terms of revealing the reasons of preference of the tourists visiting. When evaluated from this point of view, İzmir province of Turkey is among the prominent destinations with its architectural structures. Tourists visiting destinations can share their positive and negative evaluations on different platforms on the internet. The aim of this study is to determine the factors that come to the fore in attractiveness by examining the comments of the tourists visiting the architectural structures in İzmir. The data obtained from TripAdvisor, which is one of the largest travel information source platforms in the world, which is deemed appropriate for the purpose of the study, was evaluated according to the content analysis technique, one of the qualitative research methods. Interpretation common conclusions determined according to the research results; 4 themes were created and examined: visit information, historical information of the buildings, internal and external features, experience and advice.

Keywords: Destination, Destination Attraction Elements, Architectural Buildings, TripAdvisor

Özet

Turizmin en önemli unsurlarından biri olan çekicilik, destinasyonların rekabet etmesine olanak sağlayan faktörlerden biridir. Turistlerin geçici olarak vakit geçirdikleri destinasyonlar, turizm ürünlerinin birleşiminden oluşan ve ziyaretçilerin ilgisini çekebilecek birçok unsuru bir arada bulunduran coğrafi mekanlardır. Bir bölgenin veya hizmetin turizm ürünü olarak dikkate alınabilmesi için çekici olması gerekmektedir. Müzeler, anıtlar, ibadet yerleri, tarihi kentler gibi kültürel ve mimari yapılar çekicilik özelliği taşıyarak turistlerin ilgi odağı olmaktadır. Destinasyon çekicilik unsurlarının belirlenmesi ziyaret eden turistlerin tercih sebeplerinin ortaya konulması açısından önemli bir yere sahiptir. Bu bakımdan değerlendirildiğinde Türkiye'nin İzmir ili mimari yapılarıyla öne çıkan destinasyonlar arasında bulunmaktadır. Destinasyonları ziyaret eden turistler internette yer alan farklı platformlarda olumlu ve olumsuz değerlendirmelerini paylaşabilmektedir. Bu çalışmanın amacı, İzmir

ilinde yer alan mimari yapıları ziyaret eden turistlerin yorumlarını inceleyerek çekicilikte ön plana çıkan unsurların belirlenmesidir. Çalışmanın amacına uygun görülen Dünya'nın en büyük seyahat bilgi kaynağı platformlardan biri olan TripAdvisor sitesinden elde edilen veriler nitel araştırma yöntemlerinden içerik analizi tekniğine göre değerlendirilmiştir. Araştırma sonucuna göre tespit edilen yorumların ortak çıkarımları; ziyaret bilgisi, yapıların tarihsel bilgisi, iç ve dış özellikleri, deneyim ve tavsiye olmak üzere 4 tema oluşturularak incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Destinasyon, Destinasyon Çekicilik Unsurları, Mimari Yapılar, TripAdvisor

Utilization of Cultural Heritage for Tourism Purposes: The Case of Bergama County

Kültürel Mirasın Turizm Amaçlı Kullanımı: Bergama İlçesi Örneği

Assist. Prof. Dr. Seda SÜER

İzmir Katip Çelebi University, Faculty of Tourism, Turkey

seda.suer@ikcu.edu.tr

Abstract

Cultural heritage includes movable and immovable cultural assets that have universal values from past societies and cultures. Cultural heritage tourism emerged as a consequence of the utilization of cultural heritage assets for tourism purposes and transforming these assets into an attraction for tourists. Cultural heritage tourism consists of travels that individuals visit to the cultural heritage sites and participate in cultural activities in an attempt to ascertain cultural differences and increase their cultural level. Today, cultural heritage assets in Bergama county are utilized within the scope of cultural heritage tourism. The study aims to introduce the cultural heritage assets in the county and determine the services desired by the tourists during the utilization of these assets for tourism purposes. For this purpose, the face-to-face questionnaire technique was applied to 400 domestic and foreign tourists who visited the cultural heritage assets in Bergama county in August 2019 for tourism purposes. The demographic data were analyzed by the ratio and frequency method. In addition, according to demographic data, the services desired by tourists in the utilization of cultural heritage for tourism purposes were examined with the multi-response cross-tab method. According to the results of the findings, the most desirable service was the guidance service. This service was followed by the maintenance, restoration, transportation, landscaping and cleaning, recreation, and information services of the historical sites, respectively. In conclusion, this study contributes to the successful management of cultural heritage with the desired services in the utilization of cultural heritage assets for tourism purposes.

Keywords: Cultural Heritage, Tourism, Cultural Heritage Management, Pergamon

Özet

Kültürel miras, geçmiş toplumlardan ve kültürlerden günümüze ulaşan evrensel değerlere sahip taşınır ve taşınmaz kültür varlıklarını kapsamaktadır. Kültürel miras varlıklarının turizm amaçlı kullanımı ile turizme kazandırılması ve turistler için çekim alanına dönüştürülmesi sonucunda kültürel miras turizmi ortaya çıkmıştır. Kültürel miras turizmi, insanların kültürel farklılıkları öğrenmek ve kültür seviyelerini artırmak amacıyla kültürel miras alanlarını ziyaret etmek ve kültürel faaliyetlere katılmak amacıyla yaptıkları seyahatlerden oluşmaktadır. Günümüzde Bergama ilçesinde bulunan kültürel miras varlıkları kültürel miras turizmi kapsamında kullanılmaktadır. Bu çalışmanın amacı, ilçede bulunan kültürel miras varlıklarını tanıtarak, bu varlıkların turizm amaçlı kullanımı sırasında turistler tarafından arzu edilen hizmetleri tespit etmektir. Bu amaçla, Bergama ilçesinde bulunan kültürel miras varlıklarını turizm amacıyla 2019 yılı Ağustos ayında ziyaret eden yerli ve yabancı 400 turiste yüz yüze anket tekniği uygulanmıştır. Elde edilen demografik veriler, oran ve frekans yöntemiyle analiz edilmiştir. Ayrıca demografik verilere göre turistlerin kültürel mirasın turizm amaçlı kullanımında arzu ettikleri hizmetler çoklu yanıt çapraz tablo yöntemiyle incelenmiştir. Bulguların sonucuna göre

yapılması en çok arzu edilen hizmet rehberlik hizmetidir. Bu hizmeti sırasıyla tarihi alanların bakımı, restorasyonu, ulaşım, evre düzenlemeleri ve temizlik, rekreasyon ve bilgilendirme hizmetleri izlemiştir. Sonuç olarak bu çalışma; kültürel miras varlıklarının turizm amacıyla kullanılması konusunda gerçekleştirilmesi arzu edilen hizmetlerle kültürel mirasın başarılı bir şekilde yönetilmesine katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kültürel Miras, Turizm, Kültürel Miras Yönetimi, Bergama

Evaluation of Afyonkarahisar Province in Terms of Cultural Heritage Tourism

Afyonkarahisar İlinin Kültürel Miras Turizmi Açısından Değerlendirilmesi

Merve Yıldırım,

Dumlupınar University, Turkey,
merve.yildirim14@odr.dpu.edu.tr

Dr. Kansu Gençer,

Dumlupınar University, Turkey,
kansu.gencer@dpu.edu.tr

Abstract

Along with the developments in the field of tourism, diversity in tourism has come to the fore and competition has increased. The intertwining of people and space, and the reflections of cultural features on architecture and the environment have both increased the curiosity of tourists and led to the increase of importance of cultural heritage in competition. For this reason, the existence and development of a region in terms of tourism depends on the preservation of its natural beauties, history and cultural attractiveness. In order for a region to hold on to the market and grab the increasing interest by tourists, sustainable marketing is very important. In this context, preserving cultural heritage sites and ensuring a sustainable development of the region is a common responsibility of humanity. Afyon, which has settlements back to 3000 BC; it is a region that has hosted many civilizations from the Hittites to the Phrygians, from the Persians to the Byzantines, from the Seljuks to the Ottomans. Being a multinational and multicultural settlement area, that grabs the attention of tourists with its cultural attraction and history. In this study, the history, handicrafts, gastronomy, cultural heritage of Afyonkarahisar province and the sustainability of this heritage were examined.

Keywords: Cultural Heritage Tourism, Sustainable Tourism, Afyonkarahisar Tourism

Özet

Turizm alanındaki gelişmelerle birlikte turizmde çeşitlilik ön plana çıkmış ve rekabet artış göstermiştir. İnsan ve mekânın iç içe geçmesi, kültürel özelliklerin mimari ve çevre üzerindeki yansımaları hem turistler üzerindeki merakı artırmış hem de rekabette kültürel mirasın ön plana çıkmasına neden olmuştur. Bu sebeple bir bölgenin turizm açısından var olması ve gelişmesi ise doğal güzelliklerini, tarihini ve kültürel çekiciliğinin korunmasına bağlıdır. Turizm pazarında hızla artış gösteren rekabet sonucu bir bölgenin pazarda tutunabilmesi için, o bölgenin turizminin sürdürülebilir olması çok önemlidir. Bu bağlamda kültürel miras alanlarının korunması ve sürdürülebilir bir bölge gelişiminin sağlanması insanlığın ortak sorumluluğudur. M.Ö.3000 yıllarına dayanan yerleşim yerleri bulunan Afyonkarahisar, Hititlerden Frigyalılara, Perslerden Bizanslılara, Selçuklulardan Osmanlıya kadar birçok medeniyete ev sahipliği yapmış bir bölgedir. Çok uluslu ve çok kültürlü yerleşim bölgesi olan bu şehir kültürel zenginliği ve tarihi ile turistlerin dikkatini çekmektedir. Bu çalışmada Afyonkarahisar ilinin tarihi, el sanatları, gastronomisi, kültürel mirası ve bu mirasın sürdürülebilirliği incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kültürel Miras turizmi, Sürdürülebilir Turizm, Afyonkarahisar Turizmi

A Qualitative Study on a Traditional Dessert: Ankara Höşmerimi and its General Properties

Yöresel Bir Tatlı Olan Ankara Höşmerimi ve Genel Özellikleri Hakkında Nitel Bir Çalışma

Alihan Tuncer

Karamanoglu Mehmetbey University,
Department of Gastronomy and Culinary Arts, Turkey
alihantuncer06@gmail.com

Dr. Abdullah Badem

Karamanoglu Mehmetbey University,
Department of Hotel Restaurant and Catering, Turkey
abadem@kmu.edu.tr

Abstract

The material and spiritual values that a society has is called culture. Cultural tourism is a multidimensional concept and deals with the elements that people do and create by thinking, based on the learning function. Anatolia has hosted many cultures and states throughout history. It has kept the remnants of these cultures and passed it on to future generations. Over time, Turks interacted with their neighbors in the geography they lived in and exchanged culture. The different cultural exchanges that have taken place have closely affected the cuisine culture and habits of Ankara. Ankara höşmerimi, one of the most well-known dish of this cuisine culture, has left the home culture and has recently taken its place in tourism businesses and restaurants. Qualitative data analysis was used in this study, and the participants of the study consisted of ten women who frequently reside in Ankara, who made höşmerim in their homes. The study was conducted between March-April 2021 by phone call due to the pandemic. Information about its history, stages of construction, the features of the tools and equipment used were compiled. It is thought that this information will be important in terms of contributing to Ankara cuisine culture. In addition, the contribution of cultural tourism to the economy of the country is considerably high, with the study being one of the first researches on höşmerim and the examination of traditional food and beverages, which are among the cultural tourism resources. Not knowing and forgetting the local food produced and consumed in the touristic region means that the touristic activities in that region are reduced or the destination center status is lost. For this reason, in order to ensure sustainable tourism, it is important to protect the values of local food culture and to research them on the basis of sociocultural activities. In this study, the quality standards of höşmerim dessert, which has an important place in Ankara cuisine, have been tried to be determined in terms of local culture.

Keywords: Ankara Höşmerimi, Turkish Dessert, Cultural Heritage, Cultural Tourism, Sustainable Tourism.

Özet

Bir toplumun sahip olduğu maddi ve manevi değerler bütünü, kültür olarak adlandırılmaktadır. Kültür turizmi çok boyutlu bir kavram olup, öğrenme fonksiyonunu temel alarak, insanların düşünerek yaptıkları ve oluşturdıkları unsurları ele almaktadır. Anadolu, tarih boyunca birçok kültüre ve devlete

ev sahipliği yapmıştır. Bu kültürlerin kalıntılarını bünyesinde saklayarak gelecek kuşaklara aktarmıştır. Türkler zaman içinde yaşadıkları coğrafyada komşuları ile etkileşim halinde olmuş ve kültür alışverişinde bulunmuşlardır. Oluşan farklı kültür alışverişleri Ankara'nın mutfak kültürünü ve alışkanlıklarını da yakından etkilemiştir. Bu mutfak kültürünün en çok bilinen lezzetlerinden birisi olan Ankara hoşmerimi ev kültüründen çıkarak, yakın zamanda turizm işletmelerinde de yerini almıştır. Bu çalışmada nitel veri analizi kullanılmış olup araştırmaya katılanlar Ankara ilinde ikamet eden evlerinde sıklıkla hoşmerim yapan on kadından oluşmaktadır. Çalışma Mart-Nisan 2021 tarihlerinde salgından dolayı, telefon görüşmesi yoluyla gerçekleştirilmiştir. Tarihçesi, yapım aşamaları, kullanılan araç ve gereçlerin özelliği hakkında bilgiler derlenmiştir. Bu bilgilerin Ankara mutfak kültürüne katkıda bulunması açısından önem arz edeceği düşünülmektedir. Ayrıca çalışmanın hoşmerim üzerine yapılan ilk araştırmalardan olması ve kültürel turizm kaynaklarından olan geleneksel yiyecek ve içeceklerin incelenmesi ile kültür turizminin ülke ekonomisine olan katkısı azımsanmayacak derece fazladır. Turistik bölgede üretilen ve tüketilen yöresel yemeklerin bilinmemesi, unutulması o bölgedeki turistik faaliyetlerin azalması veya destinasyon merkezi statüsünden çıkması anlamına gelmektedir. Bu nedenle sürdürülebilir turizmin sağlanabilmesi için yöresel yemek kültürü değerlerinin korunması ve sosyokültürel faaliyetler esas alınarak araştırılması önem arz etmektedir. Bu çalışmada ayrıca, Ankara mutfağında önemli bir yeri olan hoşmerim tatlisinin yöresel kültür açısından kalite standartları tespit edilmeye çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ankara Hoşmerimi, Türk Tatlısı, Kültürel Miras, Kültürel Turizm, Sürdürülebilir Turizm

Image Analysis of Gastronomy-Themed Events within the Scope of Cultural Heritage: The Case of Ayvalık International Olive Harvest Festival

Kültürel Miras Kapsamındaki Gastronomi Temalı Etkinliklerin İmaj Analizi: Ayvalık Uluslararası Zeytin Hasat Festivali Örneği

Oğuzhan Dülgaroğlu,

Çanakkale Onsekiz Mart University, Tourism Faculty, Turkey
odulgaroglu@comu.edu.tr

Prof. Dr. Cevdet Avcıkurt,

Balıkesir University, Tourism Faculty, Turkey
avcikurt@balikesir.edu.tr

Abstract

After the developments in the 21st century, the options of individuals to participate in tourism have diversified. Thus, the motivation of individuals to participate in tourism activities may also differ. Festival activities could also be included in these motivations. As a result of the increasing interest in gastronomy and culinary arts, it is seen that gastronomy themed festivals are among the tourism activities. Ayvalık International Olive Harvest Festival, which has been organized 15 times so far, is one of them. Ayvalık International Olive Harvest Festival could be considered within the scope of cultural heritage since it has been organized for 15 years and includes entertainment-oriented activities. This study covers 293 contents of Ayvalık International Olive Harvest Festival event organizers on Twitter. The aim of this study is to analyze the image of this activity. The image analysis of the festival has been carried out by analyzing 293 contents shared by the organizers on the official Twitter account of the event (@AyvalikHasat) between October 1, 2014 and March 17, 2021. In the process of image analysis of the Ayvalık International Olive Harvest Festival, the image grouping model created by Camprubi, Guia and Comas (2014) has been used. Analyzes have been carried out by using content analysis method, one of the qualitative research methods. As a result of the analysis, it has been determined that the element that brings the image of the Ayvalık International Olive Harvest Festival to the forefront is "the services provided in the event". Following the "services that provided in the event", which is element determined to the most reflecting the image of the festival; "cultural heritage", "entertainment facilities that provided at the event", "the destination where the event is held", "the people who involved in the event", "the natural environment (landscape) in the event" and "symbols what used in the event" are also identified as other elements reflecting the image of the event. It has been determined that among the elements that provide the image of the festival, the element that has the least impact is "the symbols what used in the event". With this study, it has been revealed that other tourism activities' image such as the Ayvalık International Olive Harvest Festival could also be analyzed. To the researchers may be suggested to perform image analysis of other tourism activities in their studies in the future. Thus, event organizers could realize how they reflect the image of their events. In addition, they may have the opportunity to shape their image strategies according to the results. Finally, it can be suggested that the landscape areas in such festivals organized within the scope of cultural heritage

should be arranged in accordance with the theme (olive tree, olive flower etc.). Because it can be said that the landscape is also an significant factor that has an impact on the image of festivals.

Keywords: Social media, recreation, cultural heritage, gastronomy tourism, Ayvalık International Olive Harvest Festival.

Özet

21. Yüzyılda yaşanan gelişmelerden sonra bireylerin turizme katılma seçenekleri çeşitlilik kazanmıştır. Böylece bireylerin turizm etkinliklerine katılma motivasyonları da farklılaşabilmektedir. Bu motivasyonlar içinde festival etkinlikleri de yer alabilmektedir. Son zamanlarda gastronomi ve mutfak sanatları bilimine artan ilgi sonucunda turizm etkinlikleri arasında gastronomi temalı festivallerin de yer bulduğu görülmektedir. Şu ana kadar 15 kez düzenlenmiş olan Ayvalık Uluslararası Zeytin Hasat Festivali de bunlardan biridir. Ayvalık Uluslararası Zeytin Hasat Festivali, 15 yıldır düzenlenmesi ve eğlence odaklı etkinlikler içermesi nedeniyle kültürel miras kapsamında değerlendirilebilir. Bu çalışma, Ayvalık Uluslararası Zeytin Hasat Festivali etkinliği düzenleyicilerinin Twitter üzerinden yaptığı 293 içerik paylaşımını kapsamaktadır. Çalışmada bu etkinliğin imaj analizinin yapılması amaçlanmaktadır. Etkinliğin resmi Twitter hesabından (@AyvalikHasat) düzenleyiciler tarafından 1 Ekim 2014 ile 17 Mart 2021 tarihleri arasında gerçekleştirilen 293 içerik paylaşımını analiz edilerek festivalin imaj analizi yapılmıştır. Ayvalık Uluslararası Zeytin Hasat Festivali'nin imaj analizi yapılırken, Camprubi, Guia ve Comas'ın (2014) destinasyonların imajını analiz etmek için gerçekleştirdikleri çalışmalarında oluşturdukları imaj gruplandırma modelinden yararlanılmıştır. Analizler yapılırken nitel araştırma yöntemlerinden içerik analizi yöntemine başvurulmuştur. Yapılan analizler neticesinde, Ayvalık Uluslararası Zeytin Hasat Festivali'nin imajını en çok ön plana çıkaran unsurun "etkinlikte sağlanan hizmetler" olduğu belirlenmiştir. Festivalin imajını en çok yansıttığı belirlenen unsur olan "etkinlikte sağlanan hizmetler"den sonra sırasıyla "kültürel miras", "etkinlikte sağlanan eğlence olanakları", "etkinliğin gerçekleştirildiği destinasyon", "etkinlikte bulunan insanlar", "etkinlikteki doğal ortam (peyzaj)" ve "etkinlikte kullanılan simgeler" de etkinliğin imajını yansıtan diğer unsurlar olarak tespit edilmiştir. Festivalin imajını oluşturan unsurlar arasından en az etkiye sahip olan unsurun ise "etkinlikte kullanılan simgeler" olduğu saptanmıştır. Bu çalışmayla birlikte, Ayvalık Uluslararası Zeytin Hasat Festivali gibi diğer turizm etkinliklerinin de imaj analizlerinin yapılabileceği açığa çıkarılmıştır. Araştırmacılara, bundan sonraki çalışmalarında diğer turizm etkinliklerinin de imaj analizini gerçekleştirmeleri önerilebilir. Böylece etkinlik düzenleyicileri de etkinliklerinin imajını ne şekilde yansıttıklarının farkına varabilme ve ortaya çıkan sonuçlara göre imaj çalışmalarını şekillendirebilme olanağına sahip olabilirler. Tüm bunlara ek olarak; kültürel miras kapsamında değerlendirilebilecek olan bu gibi festivallerin düzenlendikleri alanlardaki peyzajın, festivallerin temasına uygun bir şekilde (zeytin ağacı, zeytin çiçeği vs.) düzenlenmesi tavsiye edilebilir. Çünkü peyzajın da festivallerin imajında etkisi olan önemli bir unsur olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal medya, rekreasyon, kültürel miras, gastronomi turizmi, Ayvalık Uluslararası Zeytin Hasat Festivali.

Bulak Village as a Sustainable Destination Focused on Ecomuseums

Ekomüze Odaklı Sürdürülebilir Destinasyon Olarak Bulak Köyü

Assoc. Prof. Dr. Cenk Murat Koçoğlu

Karabük University, Faculty of Tourism, Turkey

cenk-murat@hotmail.com

Yeşim ONUR

Karabük University, Graduate Education Institute, Turkey

yonur-68@hotmail.com

Abstract

With the disappearance of local cultures in the world in the globalization process; along with individuals, societies and cultures have started to become ordinary. The concept of sustainability emerging in this context is to protect the physical environment and to use natural resources in the most efficient way. These practices, which many countries and sectors have adopted as a principle, are increasing rapidly. Sustainability of natural, historical and social-cultural resources is the most important factor in tourism as the main source of raw materials. In this context, it is one of the important projects that can ensure sustainability in eco-museum tourism. As stated by the Foundation for the Protection and Promotion of Environment and Cultural Values (ÇEKÜL); there is a dynamism that starts with the development of villages and back migration that started with the "Villages Should Live" discourse. Our villages have also begun to lose identity physically and culturally and lose their cultural heritage values in the face of the rapidly developing cultural transformation. In order to protect the attractive points of rural settlements that stand out from urban life in terms of their natural, cultural and social structures; planning, management and implementation studies should be handled first. The purpose of this research is to reveal the Eco-museum potential of Bulak Village, which has a life integrated with its cultural heritage in Safranbolu. In this context, literature research about sustainable tourism, natural and cultural resource values have firstly been done. Then, traditional lifestyles, customs and traditions, special day celebrations within the scope of the natural, historical, architectural and cultural structure of the settlement area were examined. Then, traditional lifestyles, customs and traditions, special day celebrations within the scope of the natural, historical, architectural and cultural structure of the settlement area were examined.

Keywords: Eco-museums, Sustainable Tourism. Rural Development

Özet

Küreselleşme sürecinde Dünya'da yerel kültürlerin yok olmaya yüz tutmasıyla, bireylerle birlikte toplum ve kültürler de sıradanlaşmaya başlamıştır. Bu kapsamda ortaya çıkan sürdürülebilirlik kavramı; fiziki çevreyi koruyarak doğal kaynakları en elverişli biçimde kullanmaktır. Birçok ülkenin ve sektörlerin kendisine ilke edindiği bu uygulamalar hızla artmaktadır. Turizm'de de ana hammadde kaynağını oluşturan etkenler olarak doğal, tarihi ve sosyal-kültürel kaynakların sürdürülebilir olması en önemli faktördür. Bu bağlamda ekomüze turizmde sürdürülebilirliği sağlayabilecek önemli projelerden biridir. Çevre Ve Kültür Değerlerini Koruma Ve Tanıtma Vakfı'nın da (ÇEKÜL) belirttiği gibi "Köyler Yaşamalıdır" söylemi ile başlayan köylerin gelişimi ve geriye göç ile başlayan bir

hareketlilik yaşanmaktadır. Köylerimiz de büyük bir hızla gelişen kültürel dönüşüm karşısında fiziki ve kültürel olarak kimliksizleşmeye ve kültürel miras değerlerini yitirmeye başlamıştır. Doğal, kültürel ve sosyal yapıları bakımından kent yaşamından sıyrılan kırsal yerleşimlerin çekici noktalarını korumak için planlama yönetim ve uygulama çalışmalarının öncelikle ele alınması gerekmektedir. Bu araştırmanın amacı Safranbolu'da kültürel miraslarıyla bütünleşik bir hayat yaşayan Bulak Köyü'nün Ekomüze potansiyelini ortaya koymaktır. Bu kapsamda öncelikle sürdürülebilir turizm, doğal, kültürel kaynak değerleri hakkında literatür araştırılması yapılmıştır. Daha sonra yerleşim alanının doğal, tarihsel, mimari ve kültürel yapısı kapsamında geleneksel yaşam tarzları, örf ve adetleri, özel gün kutlamaları incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ekomüze, Sürdürülebilir Turizm. Kırsal Kalkınma

Çanakkale Tourism Stakeholders' Perspectives on Cultural Heritage Tourism of the Region in the Context of Destination Marketing

Çanakkale Turizm Paydaşlarının Destinasyon Pazarlaması Bağlamında Bölge Kültürel Miras Turizmine Bakış Açıları

Ecevit Sayılır

Çanakkale Onsekiz Mart University,
School of Graduate Studies, Turkey
ecevitsayilir@stu.comu.edu.tr

Assoc. Prof. Dr. Murat Aksu

Çanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Tourism, Turkey
drmurataksu@comu.edu.tr

Abstract

Cultural heritage which people participate as a result of their curiosity about their own or other societies' historical and cultural roots it has an important place in the tourism market both nationally and internationally. When the most visited destinations in the world are examined, it is seen that most of these regions are engaged in cultural tourism. In order to increase this interest even more, it is important that tourism stakeholders in Çanakkale can effectively manage their cooperation and coordination processes. Therefore, the purpose of this research is to determine the perspectives of Çanakkale tourism stakeholders on cultural heritage tourism and to ensure the cooperation and coordination between stakeholders to reveal the effects on cultural heritage tourism. In the scope of the research; In-depth interviews, consisting of face-to-face structured questions, were held with representatives of the public institutions, local administrations, private sector and NGOs, which are thought to direct Çanakkale tourism. As a result of the research, it was revealed that Çanakkale's cultural heritage potential is high, but there are problems in cooperation and coordination processes between stakeholders, and the need to establish a destination management organization to strengthen communication between stakeholders in solving these problems.

Keywords: Cultural heritage, Cultural heritage tourism, Stakeholder

Özet

İnsanların kendilerinin ya da başka toplumların tarihi ve kültürel kökenlerine olan meraklarının sonucunda katıldıkları kültürel miras hem ulusal hem de uluslararası anlamda turizm pazarında önemli bir yere sahiptir. Dünyadaki en çok ziyaretçi alan destinasyonlar incelendiğinde bu bölgelerin büyük bir çoğunluğunun kültür turizmi yaptıkları görülmektedir. Çanakkale de sahip olduğu tarihi ve kültürel değerler bakımından hem iç pazarın hem de dış pazarın ilgisini çekmektedir. Bu ilginin daha da arttırılması için Çanakkale'deki turizm paydaşlarının işbirliği ve koordinasyon süreçlerini etkili yönetebilmeleri önemli olmaktadır. Bundan dolayı bu araştırmanın amacı Çanakkale turizm paydaşlarının kültürel miras turizmine bakış açılarını tespit etmek ve paydaşlar arasındaki işbirliği ve koordinasyonun kültürel miras turizmi üzerindeki etkilerini ortaya koymaktır. Araştırma kapsamında Çanakkale turizmine yön verdiği düşünülen kamu kurum ve kuruluşları, yerel yönetim, özel sektör ve sivil toplum kuruluşları ile yüz yüze yapılandırılmış sorulardan oluşan derinlemesine mülakatlar gerçekleştirilmiştir. Araştırma sonucunda Çanakkale'nin kültürel miras potansiyelinin yüksek olduğu

ancak paydaşlar arasındaki işbirliği ve koordinasyon süreçlerinde sorunlar olduğu ve bu sorunların giderilmesinde paydaşlar arasındaki iletişimin güçlendirilmesi için bir destinasyon yönetim örgütünün kurulmasının gerekliliği ortaya çıkmıştır.

Anahtar kelimeler: *Kültürel miras, Kültürel miras turizmi, Paydaş*

Biophilic Designs in Tourism Industry

Turizm Endüstrisinde Biyofilik Tasarımlar

Dr. Defne Akdeniz

Çanakkale Onsekiz Mart University,
Ayvaci Vocational School, Turkey
defneakdeniz@comu.edu.tr

Abstract

In industrialized and growing cities, individuals are increasingly detached from nature and the balance between human and nature is deteriorating. This problematic situation of the cities creates some psychological problems on people. Fromm (1964), who suggested that a person should like life and nature in order to have a positive life, used the concept of 'biophilia' for this. This concept, which expresses the interaction between humans and their environment, has attracted the attention of many disciplines, especially psychology and sociology. Especially studies with architecture and design focus, observed that structures integrated with nature reduce stress and increase focus in individuals. The well-known term 'biophilia effect' in literature has been investigated generally in stores, shopping malls and workplaces, but the concept has not been adequately studied in the tourism industry. This study aims to explore the use and importance of biophilic designs in tourism industry through theoretical and empirical studies world-wide. For this purpose, biophilic design areas in accommodation establishments were traced and studies testing the effect of these designs were investigated. As a result, this study determined many biophilic design examples and concluded that biophilia effect diversifies the tourist experience and thus, tourists can be happier. It has been suggested that tourism enterprises that want to gain competitive advantage should benefit from the power of biophilic designs and pay attention to establishing close relations with nature in their physical environment.

Keywords: Biophilic design, nature, tourist, accommodation industry, restaurants

Özet

Sanayileşen ve büyüyen kentlerde bireyler doğadan giderek kopmakta, insan-doğa arasındaki denge bozulmaktadır. Kentlerin bu sorunlu durumu kişiler üzerinde bazı psikolojik sıkıntılar yaratmaktadır. Kişinin olumlu bir hayat sürdürebilmesi için yaşama ve doğa sevgisine sahip olması gerektiğini ileri süren Fromm (1964) bunun için 'biophilia' kavramını kullanmıştır. İnsan ve çevresi arasındaki etkileşimi ifade eden bu kavram başta psikoloji ve sosyoloji olmak üzere pek çok bilim dalının dikkatini çekmiştir. Özellikle mimarlık ve tasarım alanında yapılan çalışmalarda, doğa ile bütünleşik yapıların bireylerde stresi azalttığı ve odaklanmayı artırdığı gözlenmiştir. 'Biyofili etkisi' olarak yazına geçen bu kavram üzerine yapılan çalışmalarda, biyofilik tasarımların genellikle mağazalarda, alışveriş merkezlerinde ve iş yerlerinde birey üzerindeki etkisi araştırılmış ancak kavram turizm endüstrisinde yeterince incelenmemiştir. Bu çalışma biyofilik tasarımların turizm endüstrisindeki önemini ve kullanım alanlarını Türkiye'den ve dünyadan örneklerle keşfetmeyi amaçlamaktadır. Bu amaçla, konaklama işletmelerindeki biyofilik alanların izi sürülmüş ve bu tasarımların etkisini sınavan çalışmalara yer verilmiştir. Yapılan yazın taraması sonucunda pek çok biyofilik tasarım örneğini saptayan bu çalışma, biyofilik etkinin turist deneyimini çeşitlendirdiğini ve bu sayede turistlerin daha mutlu edilebileceğini ortaya koymuştur. Turistler üzerindeki olumlu etkisi nedeniyle rekabet avantajı

elde etmek isteyen turizm işletmelerinin biyofilik tasarımların gücünden faydalanmaları ve fiziksel ortamlarında turistlerin doğa ile yakın ilişki kurmaya dikkat etmeleri önerilmiştir.

Anahtar Kelimeler: biyofilik tasarım, doğal çevre, turist, konaklama endüstrisi, restoranlar

Place of Tourism on Municipal Web Pages: An Investigation on District Municipalities in İzmir Province

Belediye Web Sayfalarında Turizmin Yeri: İzmir İli İlçe Belediyeleri Üzerine Bir İnceleme

Dr. Eren ERKİLİÇ

Recep Tayyip Erdoğan University, Ardeşen Tourism Faculty, Turkey

eren.erkilic@erdogan.edu.tr

Abstract

It is known that nowadays individuals participating in the tourism movement are making their destination preferences according to the information they obtain from web pages, and it is noticed that they are employing technology and the internet significantly. They also strengthen this situation for others who will make a vacation choice with online comments and posts both before and after the holiday. In this context, the web pages of all district municipalities in İzmir were examined with the help of an information form in order to provide information on tourism, and the study has been interpreted, supported by other studies in the literature, and recommendations have been developed. According to the results obtained, it has been identified that within the scope of the study, most of the district municipalities in İzmir have very little information about tourism on their web pages, and the information given is not sufficient and explanatory.

Keywords: Web pages, District municipalities, Tourism, İzmir.

Özet

Günümüzde turizm hareketine katılan bireylerin destinasyon tercihlerini web sayfalarından elde ettikleri bilgilere göre gerçekleştirdikleri, teknoloji ve interneti önemli derecede kullandıkları bilinmekte gerek tatil öncesi gerek sonrası çevrimiçi yorum ve paylaşımlarla bu durumu tatil tercihi yapacak diğer bireyler için güçlendirdikleri de görülmektedir. Bu bağlamda çalışma kapsamında; İzmir ilinde yer alan bütün ilçe belediyelerinin web sayfaları turizme yönelik bilgi vermeleri açısından bir bilgi formu yardımı ile incelenmiş, alan yazındaki diğer çalışmalarla desteklenerek yorumlanmış ve öneriler geliştirilmiştir. Elde edilen sonuçlara göre çalışma kapsamında yer alan İzmir ili ilçe belediyelerinin büyük bir kısmının web sayfalarında turizm ile ilgili bilgilere çok az yer verildiği, verilen bilgilerin de yeterli ve açıklayıcı düzeyde olmadığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Web sayfaları, İlçe belediyeleri, Turizm, İzmir.

Ecotourism Potential of Akseki Sarıhacılar Village Sustainability

Akseki Sarıhacılar Köyü'nün Ekoturizm Potansiyelinde

Assoc. Prof. Dr. Abdurrahman Dinç

Necmettin Erbakan University, Faculty of Tourism, Turkey
a.dinc@erbakan.edu.tr

Gülnihal Işıklı,

Necmettin Erbakan University, Faculty of Tourism, Turkey
gulnihalsen@gmail.com

Abstract

Although many definitions of ecotourism have been made, the most accepted definition is "an approach and attitude that guarantees the sustainability of the natural resources of the earth, while supporting the economic development of local peoples, while maintaining and maintaining their social and integrity". Sustainability is defined as "ensuring that the needs of today's generation are maintained by protecting the rights of future generations to meet their own requirements". In this study, the sustainable ecotourism potential of Sarıhacı Village in Akseki district, located in antalya part of the Mediterranean Region, was discussed. The village is rich in both natural and historical and cultural values. The village, which has a very old historical history, is also located on the old caravan road, which is used as a trade route. It is possible to walk the historical caravan route to Akseki in the north and belenalan village in the south on hundreds of years old stones.

The village is especially notable for its historical texture and traditional architecture. It is a village with more than 30 registered button houses and a historic mosque. Woodlands around the village have flora and fauna with endemic species. It is surrounded by caves, cultural values, ancient ruins, caravan roads, routes used. The festivities, architectural structure, handicrafts / zaanats, richness in gastronomy, are evaluated and sustainability in tourism will be ensured. It is an authentic village that attracts foreign tourists to Antalya region especially in recent years. In the study using qualitative and quantitative research methods, sustainable ecotourism activities that can be applied and applied in sarıhacı village and its immediate surroundings were investigated. It has been determined that the region has a high potential in terms of sustainable ecotourism.

Keywords: Ecotourism, Sustainable Tourism, Akseki, Sarıhacı Village, Ekoköy

Özet

Ekoturizm ile ilgili pek çok tanım yapılmış olmakla birlikte en çok kabul gören tanımı "yeryüzünün doğal kaynaklarının sürdürülebilirliğini güvence altına alan, bunun yanı sıra yerel halkların ekonomik kalkınmasına destek olurken, sosyal ve bütünlüklerini koruyup gÖzeten bir yaklaşım ve tavrıdır". Sürdürülebilirlik ise "bugünkü neslin gereksinmelerini, gelecek nesillerin kendi gereksinmelerini karşılama haklarını koruyarak sağlamak" olarak tanımlanmaktadır. Bu çalışmada, Akdeniz Bölgesinin Antalya bölümünde bulunan Akseki ilçesine bağlı Sarıhacılar Köyünün sürdürülebilir ekoturizm potansiyeli ele alınmıştır. Köy hem doğal hem de tarihi ve kültürel değerler bakımından zengindir. Çok eski bir tarihi geçmişe sahip olan köy aynı zamanda ticaret yolu olarak kullanılan eski kervan yolu üzerinde bulunmaktadır. Kuzey kısımda Akseki, güneyde Belenalan köyüne kadar uzanan tarihi kervan yolunu yüzlerce yıllık taşlar üzerinde yürümek mümkündür.

Köy özellikle tarihi dokusu ve geleneksel mimarisini korumuş olmasıyla dikkat çekmektedir. 30'dan fazla tescilli düğmeli eve ve tarihi bir camiye sahip bir köydür. Köy çevresinde ormanlık alanlar, endemik türlerin olduğu flora ve faunaya sahiptir. Çevresinde mağara, kültürel değerler, antik kalıntılar, kervan yolları, kullanılan güzergâhlar bulunmaktadır. Yapılan şenlikler, mimari yapısı, el sanatları / zaanatları, gastronomi açısından zenginlikleri, değerlendirilerek turizmde sürdürülebilirliği sağlanacak bir bölgedir. Özellikle son yıllarda Antalya bölgesine gelen yabancı turistlerin ilgisini çeken otantik bir köy konumundadır. Nitel ve nicel araştırma yöntemlerinin kullanıldığı çalışmada, Sarıhacılar köyü ve yakın çevresinde uygulanmakta olan ve uygulanabilecek sürdürülebilir ekoturizm aktiviteleri araştırılmıştır. Yörenin sürdürülebilir ekoturizm açısından potansiyeli yüksek bir bölge olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ekoturizm, Sürdürülebilir Turizm, Akseki, Sarıhacılar Köyü, Ekoköy

Examination of Cultural Recreation Activities in Terms of Destination Marketing: The Case of Konya Province

Kültürel Rekreasyon Faaliyetlerinin Destinasyon Pazarlaması Açısından İncelenmesi:
Konya İli Örneği

Dr. F. Kübra Aylan

Selçuk University, Faculty of Tourism, Turkey
kubraceliloglu@selcuk.edu.tr

Abstract

Today, destinations are important tourist attraction centers. Destination products consist of a wide variety of components such as shopping, food, transportation, accommodation, natural, historical and cultural heritage resources of the region. Marketing initiatives of destinations are very important in terms of providing competitive advantage in the tourism sector. Destination marketing aims to make the destination identity created according to the characteristics of a place more attractive with effective communication activities for the target audiences who are expected to choose that destination. In this context, it is aimed to reveal the cultural recreation activities that can be carried out in Konya province and to examine them as a destination marketing tool. The study was designed with a qualitative research method. In the study, secondary data obtained from the web pages of Konya Governorship, Konya Municipality and Konya Provincial Directorate of Culture and Tourism were subjected to content analysis with MAXQDA 2018 program. It has been determined that there are various historical and cultural heritage resources such as ancient cities, Panorama Museum, Kalehan Ecdad Garden, Sema Ceremonies and Şivilik tradition in order to carry out cultural recreation activities in Konya. In the conclusion part of the study, suggestions were presented to the academy and the sector.

Keywords: Destination Marketing, Cultural Recreation, Konya, Maxqda.

Özet

Günümüzde destinasyonlar önemli bir turistik çekim merkezleridir. Destinasyon ürünleri, alışverişten yemeğe, ulaşımdan konaklamaya, yörenin sahip olduğu doğal, tarihi ve kültürel miras kaynakları gibi çok çeşitli bileşenlerden oluşmaktadır. Destinasyonların pazarlanma girişimleri turizm sektöründe rekabet avantajı sağlaması açısından oldukça önemlidir. Destinasyon pazarlaması, bir yerin niteliklerine göre oluşturulan destinasyon kimliğinin, o destinasyonu tercih etmesi beklenen hedef kitlelere yönelik olarak etkin iletişim çalışmaları ile daha çekici hale getirilmesini amaçlamaktadır. Bu kapsamda çalışmada, Konya ilinde gerçekleştirilebilecek kültürel rekreasyon faaliyetlerinin ortaya çıkarılarak, destinasyon pazarlama aracı olarak incelenmesi amaçlanmaktadır. Çalışma, nitel araştırma yöntemi ile desenlenmiştir. Çalışmada, Konya Valiliği, Konya Belediyesi ve Konya İl Kültür Turizm Müdürlüğü'nün web sayfalarından elde edilen ikincil veriler, MAXQDA 2018 programı yardımı ile içerik analizine tabi tutulmuştur. Konya ilinde kültürel rekreasyon faaliyetlerinin gerçekleştirilebilmesi için antik kentler, Panorama Müzesi, Kalehan Ecdad Bahçesi, Sema Törenleri ve Şivilik geleneği gibi oldukça çeşitli tarihi ve kültürel miras kaynaklarının olduğu tespit edilmiştir. Çalışmanın sonuç kısmında akademi ve sektöre öneriler sunulmuştur.

Anahtar Kelime: Destinasyon Pazarlaması, Kültürel Rekreasyon, Konya, Maxqda.

Cultural Heritage as an Element of Urban Marketing: The Case of İzmir

Kent Pazarlamasının Bir Unsuru Olarak Kültürel Miras: İzmir Örneği

Pelin Aykutlar

Izmir Kavram Vocational School,
Department of Architecture and City Planning, Turkey
pelin.aykutlar@kavram.edu.tr

Onur Özden

Izmir Kavram Vocational School,
Department of Hotel, Restaurant and Catering, Turkey
onur.ozden@kavram.edu.tr

Gizem Şahin,

Izmir Kavram Vocational School,
Department of Menagement and Organization, Turkey
gizem.sahin@kavram.edu.tr

Abstract

The process that started with the transition to settled life; has created, shaped, transformed and transformed cities. This process has had different functions depending on the conditions and social structure. There are major differences and different approaches between today's cities and the first cities. The production mechanism and economic infrastructure, which have been in constant change and development since the Second World War, are an important factor for this process. This factor has led to the emergence of the concepts of globalization and localization, and made competition in urban marketing as a mandatory element. This study aims to reveal the link between the applications of the local governments of İzmir in the context of urban marketing in 2014-2017 and the cultural heritage. In line with the aforementioned target, activities were scanned and practices related to cultural heritage were identified and analyzed in line with the target audience and purpose. As a result of the study, it was found that a significant part of the urban marketing activities of the local governments of İzmir are linked to cultural heritage and, it has been determined that the primary priority is visitors, secondary priority is residents and employees in the context of the target audience. It has been determined that the primary priority is the attraction marketing and the secondary priority is the image marketing when looking at the activities in terms of purpose.

Keywords: Urban Marketing, Cultural Heritage, Local Governments, İzmir.

Özet

Yerleşik hayata geçişle birlikte başlayan süreç; kentleri oluşturmuş, şekillendirmiş, değiştirmiş ve dönüştürmüştür. Bu süreç koşullara ve toplumsal yapıya bağlı olarak farklı işlevlere sahip olmuştur. Günümüz kentleri ile ilk kentler arasında majör farklar ve yaklaşımlar vardır. İkinci Dünya Savaşı'ndan bugüne, sürekli değişim ve gelişim içerisinde olan üretim mekanizması ve ekonomik alt yapı bu süreç için önemli bir etkidir. Bu etken; küreselleşme ve yerelleşme kavramlarının ortaya çıkmasını sağlamış, rekabet ile kent pazarlamasını zorunlu bir unsur haline getirmiştir. Bu çalışma İzmir kenti yerel yönetimlerinin 2014-2017 döneminde kent pazarlaması bağlamında gerçekleştirdikleri faaliyetler ile

kültürel mirasın bağlantısını ortaya çıkarmayı hedeflemektedir. Söz konusu hedef doğrultusunda faaliyetler taranmış ve kültürel miras ile bağlantılı uygulamalar tespit edilerek hedef kitle ve amaç doğrultusunda analiz edilmiştir. Çalışma sonucunda İzmir kenti yerel yönetimlerinin kent pazarlaması faaliyetlerinin önemli bir kısmının kültürel miras ile bağlantılı olduğu; hedef kitle bağlamında birincil önceliğin ziyaretçiler, ikincil önceliğin kent sakinleri ve çalışanlar olduğu tespit edilmiştir. Faaliyetlere amaç bağlamında bakıldığında ise birincil önceliğin çekicilik-cazibe pazarlaması, ikincil önceliğin ise imaj pazarlaması olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kent Pazarlaması, Kültürel Miras, Yerel Yönetimler, İzmir

Bibliometric Analysis of Publications Related to Cultural Heritage Tourism in Scopus Database

Scopus Veri Tabanında Kültürel Miras Turizmi ile İlgili Yayınların Bibliyometrik Analizi

Dr. Hatice Sarı Gök,

Isparta University of Applied Science, Yalvaç Vocational School, Turkey
haticesarigok@isparta.edu.tr

Abstract

The aim of this study is to reveal the current scientific status of researches on “cultural heritage tourism” in the Scopus database with a systematic literature review. For this purpose, English articles on cultural heritage tourism written in the field of social sciences scanned, in the Scopus database between 1980-2021 (February) were analyzed by using R and Vosviewer software with bibliometric methods. The sample of the study consists of 755 articles that include “cultural heritage tourism” in their titles, keywords and abstracts in journals in the Scopus database. Co-occurrence analysis, co-citation analysis and descriptive data analysis about general information on the identified publication were made. As a result of the analysis, it was determined that the most studies on the subject were conducted in 2019 (105 articles) and that Sustainability journal included the highest number of studies (165) on this subject. In addition, the trends were visualized with the keyword network, co-citation collaboration network and cross-country cooperation network. It is thought that the results of the research will be beneficial in terms of showing the main lines of the subject and the trends related to the subject to the researchers working in the field of tourism.

Keywords: Tourism, Heritage, Cultural Heritage Tourism, Bibliometric Analysis

Özet

Bu çalışmanın amacı, Scopus veri tabanında yer alan “kültürel miras turizmi” ile ilgili mevcut bilimsel araştırmaların durumunu sistematik bir literatür taraması ile ortaya koymaktır. Bu amaçla araştırmada R ve Vosviewer yazılımları kullanılarak 1980-2021 (Şubat) yılları arasında Scopus veri tabanında taranan sosyal bilimler alanında yazılmış kültürel miras turizmi ile ilgili İngilizce makaleler bibliyometrik yöntemlerle analiz edilmiştir. Araştırmanın örneklemini Scopus veri tabanındaki dergilerde yer alan makaleler başlık, anahtar kelime ve Özetlerinde “kültürel miras turizmi” geçen 755 makale oluşturmaktadır. Tespit edilen yayınlarla ilgili genel bilgiler, eş birliktelik (co-occurrence) analizleri, birlikte atıf (co-citation) analizleri ve betimsel veri analizleri yapılmıştır. Yapılan analiz sonucunda, konu ile ilgili en fazla çalışmanın 2019 yılında (105 makale) yapılmış olduğu ve bu konuda en fazla sayıda (165) çalışmaya yer veren Sustainability dergisi olduğu saptanmıştır. Ayrıca konu ile ilgili anahtar kelime ağı, ortak atıf işbirliği ağı ve ülkeler arası işbirliği ağı ile eğilimler görselleştirilmiştir. Araştırma sonuçlarının turizm alanında çalışma yapan araştırmacılara konunun ana hatlarını ve konu ile ilgili eğilimlerin neler olduğunu göstermesi açısından faydalı olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Turizm, Miras, Kültürel Miras Turizmi, Bibliyometrik Analiz

The Discourse of Local History and Multiculturalism as Touristic Manipulation of Space in Turkey: The Case of Mardin Kılıt (Dereîçi) Village

Türkiye’de Mekânın Turistik Manipülasyonu Olarak Yerel Tarih ve Çokkültürlülük
Söylemi: Mardin Kılıt (Dereîçi) Köyü Örneği

Ahmet Vedat Koçal

Dicle University,

Faculty of Economics and Administrative Sciences, Turkey

ahmetvedatk@gmail.com

Şilan Çelebioğlu

Mardin, Türkiye

celebioglusilan8@gmail.com

Abstract

The developments of communication and transportation technology are also transforming tourism, in the process of globalization. The touristic behaviors which were understood as visiting different countries and regions and perceived as geographical travel in the past, have diversified and new local tourist activities have emerged such as nature, culture, climate, belief, history, health and gastronomy tourism.

In Turkey, one of the changes brought by the regime of neoliberalization and integration to global market, which was launched by the economic decisions on January 24, 1980, is activating tourism as a foreign trade policy tool in Turkey. Indeed, tourism was referred to as "industry without chimneys" during the Özalism period and determined as one of the main activity areas of economic policy together with the construction sector and it has been supported by regulations such as the Law for the Encouragement of Tourism. Today, the sector that exceeds the traditional boundaries of coastal tourism concentrated in the Aegean and Mediterranean regions, produces new forms in which the space turns into a market and is mainly subject to local entrepreneurship in line with the development in the world. The development of micro-business, based on the encouragement of the tourism sector as a foreign currency-generating macroeconomic policy, results the reproduction of the local space as a touristic market and as a commercial commodity. Thus, the historical and cultural subjectivities of the place turn into a touristic marketing tool and discourse.

The cosmopolitan heritages of ancient Mesopotamian civilizations and the Ottoman millet regime called as "Ottoman peace/ Pax Ottomana", was significantly damaged by the national identity construct and homogenization-Turkification policies in the process of building the nation-state and long years of wars, mass massacres and migration movements have lost ethno-cultural diversity at the level of extinction. Today, while the local history and multi-identity fictions are being subject to touristic promotion and marketing activities, exemplifying by religious-cultural buildings such as archaeological ruins, temples, mosques, churches, madrasahs, monasteries, the human element and social background of the space are excluding from this activity. For example, while Orthodox, Keldani and Assyrian places of worship are highlighted as touristic advertising elements in Diyarbakır, Mardin and Urfa regions, the data

regarding the existence of local ethno-cultural groups associated with these buildings do not coincide with this discourse. Eventually, the discourse of multiculturalism is limited to architecture.

This study has been prepared in order to discuss the multiculturalism fiction within the scope of the touristicization of the local place in the case of Kılıt (Dereici) village in the Savur district of Mardin, in the theoretical light of neo-Marxist analysis of geography and the city, and David Harvey's methodological paradigm in this context, which focuses on the transformation of space from the residential area into a tool of capital accumulation within the framework of the structural relation between the economic system and space, thus, the capitalist evolution of the status of space from physical use value to commercial exchange value.

Keywords: Neoliberalism, Spatial Capital, Touristic Marketing, Culture and Faith Tourism, Multiculturalism Discourse, Mardin, Kılıt (Dereici) Village.

Özet

Küreselleşme sürecinde, iletişim ve ulaşım teknolojisindeki gelişmeler, turizmi de dönüştürmektedir. Geçmişte farklı ülkeleri ve bölgeleri ziyaret olarak anlaşılan ve coğrafi seyahat biçiminde algılanan turistik davranışlar çeşitlenmiş, doğa, kültür, iklim, inanç, tarih, sağlık ve gastronomi turizmi gibi, yerele özgülünen yeni turistik faaliyetler ortaya çıkmıştır.

Türkiye'de, 24 Ocak 1980 ekonomik kararları ile başlatılan neoliberalleşme ve küresel piyasaya eklenme rejiminin getirdiği yeniliklerden biri de turizmin bir dış ticaret aracı olarak devreye sokulmasıdır. Nitekim turizm, Özalizm döneminde "bacasız sanayi" olarak anılmış, inşaat sektörüyle birlikte ekonomi politikasının ana faaliyet alanlarından biri olarak belirlenmiş, Turizmi Teşvik Kanunu gibi düzenlemelerle desteklenmiştir. Günümüzde, Ege ve Akdeniz bölgelerinde yoğunlaşan kıyı turizminin geleneksel sınırlarını aşan sektör, dünyadaki gelişmeyle uyumlu biçimde, mekânın bir pazara dönüştüğü ve ağırlıklı yerel girişimciliğe konu olduğu yeni biçimler üretmektedir. Döviz getirici bir makroekonomik politika olarak turizm sektörünün teşviki yoluyla mikro-işletmeciliğin gelişimi, yerel mekânın, turistik bir piyasa ve ticarî meta olarak yeniden üretimi sonucunu doğurmaktadır. Böylece, mekânın tarihsel ve kültürel öznellikleri, bir turistik pazarlama aracına ve söylemine dönüşmektedir.

Antik Mezopotamya medeniyetlerinin ve "Osmanlı barışı/ Pax Ottomana" diye adlandırılan Osmanlı millet sisteminin kozmopolit mirasları, ulus devletin inşası sürecinde ulusal kimlik kurgusu ve homojenleştirme-Türkleştirme politikalarıyla önemli ölçüde tahribata uğramış, uzun yıllara yayılan savaşlar, kitlesel kıyımlar ve göç hareketleri, etno-kültürel çeşitliliği yok oluş düzeyinde kayba uğratmıştır. Günümüzde, yerel tarih ve çok kimliklilik kurgusu, arkeolojik kalıntılar, tapınak, cami, kilise, medrese, manastır gibi dinsel-kültürel yapılarla örneklendirilerek turistik tanıtım ve pazarlama faaliyetine konu edilirken, mekânın insan unsuru ve toplumsal geçmişi, bu faaliyetin dışında kalmaktadır. Örneğin, Diyarbakır, Mardin ve Urfa yörelerinde Ortodoks, Keldanî ve Süryanî ibadethaneleri turistik reklâm unsuru olarak öne çıkarılırken, bu yapılarla ilişkili yerel etno-kültürel grupların varlıklarına ilişkin veriler, bu söylemle örtüşmemektedir. Sonuçta, çok kültürlülük söylemi, mimarî ile sınırlı kalmaktadır.

Bu çalışma, yerel mekânın turistikleştirilmesi kapsamında çok kültürlülük kurgusunu, Mardin'in Savur ilçesine bağlı Kılıt (Dereici) köyü örneğinde, coğrafyanın ve kentin Neo-Marksist analizi ve bu kapsamda, David Harvey'in ekonomik sistem ile mekân arasındaki yapısal ilişkisellik çerçevesinde mekânın yerleşim alanından sermaye birikim aracına dönüşümüne, böylece mekânın statüsünün de

fiziksel kullanım değerinden ticarî değişim değerine kapitalist evrimine odaklanan metodolojik paradigmasının teorik ışığında tartışmak amacıyla hazırlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Neoliberalizm, Mekânsal Sermaye, Turistik Pazarlama, Kültür ve İnanç Turizmi, Çok Kültürlülük Söylemi, Mardin, Kılıt (Dereîçi) Köyü.

A Bibliographic Assessment of Consumers' Restaurant Selection Criteria

Tüketicilerin Restoran Seçim Ölçütleri Üzerine Bibliyografik Bir Değerlendirme

Şeyma Nur Üzüm

Çanakkale Onsekiz Mart University,
School of Graduate Studies, Turkey

suzum978@gmail.com

Dr. Erdem Temeloğlu

Çanakkale Onsekiz Mart University,
Ayvacık Vocational School, Turkey

etemeloglu@comu.edu.tr

Abstract

One of the most basic human needs is the need for nutrition and it is not possible to survive without nutrition. In addition, nowadays, for various reasons, people eat out more than in the past. In addition to the nutritional need, people socialize, relax, purchase services, etc. For reasons, they prefer to eat out. For all reasons, the food and beverage industry is growing rapidly every day. In this increasingly competitive environment, one of the factors that will enable restaurant businesses to survive is to know the reasons why consumers prefer restaurants. The architectural structure of the restaurant is also a factor that affects the preferences of consumers as well as the many other factors. If restaurant businesses know these reasons, they can make arrangements and plans accordingly. When the relevant literature is examined, there are many studies on the subject at home and abroad. However, although some of these studies seem to have a common point in terms of restaurant selection criteria, it is concluded that consumers' restaurant selection criteria are different in most of them. From this point of view, the aim of this study is to examine the reasons revealed in the studies on the restaurant selection criteria of the consumers under a study. In this way, different and similar criteria set forth in different studies can be categorized. According to the reviewed studies, consumers' restaurant selection criterias listed as; atmosphere of the restaurant, image of the restaurant, quality of the foods, quality of the service, physical structure of the restaurant, monetary value, parking facilities, the amenities provided, quality of the personnel, hygiene, taste of the foods, play areas for children, quality of the menu. According to the result of the study customers do not look at restaurants as just a place where they can fill their stomachs, they are also affected by alot of factors. Hence, the restaurants that wants to stand out among competitors and preferred by customers must have these features. It is important for managers to know the factors that affect consumers and include them in service planning, so that they can meet the expectations of customers and ensure the continuity of the business.

Keywords: Restaurant selection criteria, Consumer, Bibliography

Özet

İnsanın en temel ihtiyaçlarından biri beslenme ihtiyacıdır ve beslenme olmadan hayatını sürdürebilmesi mümkün değildir. Ayrıca, günümüzde çeşitli sebeplerle insanlar geçmişe oranla daha fazla dışarıda yemek yemektedirler. Beslenme ihtiyacına ek olarak, insanlar sosyalleşme, rahatlatma, hizmet satın alma vb. nedenlerle de dışarıda yemek yemeyi tercih etmektedirler. Tüm sebeplerden dolayı yiyecek ve içecek

sektörü her geçen gün hızla büyümektedir. Artan bu rekabet ortamında restoran işletmelerinin ayakta kalabilmesini sağlayacak unsurlardan biri tüketicilerin restoranları tercih etme sebeplerini bilmektir. Tüketicilerin restoran tercihlerine birçok faktör sebep olduğu gibi restoranın mimari yapısı da sebep olmaktadır. Restoran işletmeleri bu sebepleri bildiği takdirde, buna göre düzenlemeler, planlar yapabilir. İlgili literatür incelendiğinde, yurtiçinde ve yurtdışında konu ile ilgili birçok çalışma bulunmaktadır. Fakat bu çalışmaların bazıları restoran seçim ölçütleri yönünden ortak noktada birleştiği görülse de, çoğunluğunda tüketicilerin restoran seçim ölçütlerinin farklı olduğu sonucu çıkarılmaktadır. Bu noktadan hareketle, bu çalışmanın amacı tüketicilerin restoran seçim ölçütleri üzerine yapılan çalışmalarda ortaya konan sebepleri bir çalışma altında incelemektir. Bu sayede, farklı çalışmalarda ortaya konan farklı ve benzer ölçütler kategorize edilebilecektir. İncelenen çalışmalara göre tüketicilerin restoran seçim ölçütleri; restoranın atmosferi, restoran imajı, yiyeceklerin kalitesi, hizmet kalitesi, restoranın fiziksel yapısı, parasal değer, otopark imkanı, kolaylıklar, personel kalitesi, hijyen, yiyeceklerin lezzeti, çocukların oyun oynayabilecekleri alan olması ve menü kalitesi gibi unsurlar şeklindedir. Çalışmanın sonucuna göre, müşterilerin restoranlara yalnızca karın doyurabilecekleri bir mekan olarak bakmamakta ve birçok faktörden etkilendiği görülmektedir. Dolayısıyla, rakipleri arasından öne çıkmak ve müşteriler tarafından tercih edilmek isteyen restoranların bu özelliklere sahip olması gerekmektedir. Yöneticilerin, tüketicilerin etkilendiği faktörleri bilmesi ve hizmet planlamasına dahil etmesi, müşterilerin beklentilerini karşılayabilmesi ve işletmenin devamlılığı için önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Restoran seçim ölçütleri, Tüketici, Bibliyografya.

The Example of Cultural Memory of the Aegean in the Context of Oral Culture: Homeros

Sözlü Kültür Bağlamında Ege'nin Kültürel Bellek Örneği: Homeros

Lect. Öznur Tanrıver

Çanakkale Onsekiz Mart University,

Canakkale Faculty of Applied Science, Turkey

oznurtanriver@comu.edu.tr

Abstract

It is clear that culture has been in constant flux throughout history. In this process of change, oral cultural narratives are important in transferring knowledge. Although it is known that the first studies on oral cultural narratives started from the 18th century within the framework of the "Homer Problem", it goes back to the 6th century B.C. Iliada and Odysseia works attributed to Homer; It is known that it was written down in the 6th century B.C. during the period of Peisistratos. As a matter of fact, although it is uncertain that the writings on Homer constitute a large literature and especially that the leading poet of Ancient Greece is a historical figure, it is obvious how much his influence in history and today is. A study by Milman Parry and Albert Lord shows that Homer's works are transmitted through oral culture rather than memorization. M. Parry discovered this work by a Serbian shepherd telling hearsay stories. Because, before the discovery of writing in Ancient Greece, it is stated that there were rhapsodos who traveled and told stories. So much so that Homer's works also contain verbal elements for the past in chronological terms. The depictions of Crete-Mycenaean Palaces and Western Aegean cities, especially in Iliada, have reached today in narrative form by taking place in the social memory. In addition, the narration of the past glories and heroism of the Ancient Aegean in Iliada and Odysseia is also evaluated in cultural memory studies. Therefore, it is necessary to understand the verbal narratives about the Aegean Region and how the dynamics of cultural memory have been in the memory of the long term. This study focuses on how important Homer is in understanding oral culture and in cultural memories.

Keywords: Culture, Oral Culture, Cultural Memory, Cultural Heritage, Homeros

Özet

Tarih boyunca kültürün sürekli değişim halinde olduğu açıktır. Bu değişim süreci içerisinde sözlü kültür anlatıları, bilginin aktarılmasında önemlidir. Sözlü kültür anlatıları ile ilgili ilk çalışmaların "Homeros Sorunu" çerçevesinde 18. yüzyıldan itibaren başladığı bilinse de İ.Ö. VI. yüzyıla kadar inmektedir. Homeros'a atfedilen Iliada ve Odysseia eserlerinin İ.Ö. VI. yüzyılda, Peisistratos döneminde yazıya geçirildiği bilinmektedir. Nitekim, Homeros üzerine yazılanların geniş bir literatür oluşturduğu ve özellikle Antik Yunan'ın önde gelen şairinin tarihsel bir şahsiyet olduğu belirsizse de tarihteki ve günümüzdeki tesirinin ne denli olduğu aşıkardır. Milman Parry ve Albert Lord tarafından yapılan bir araştırma, Homeros'un eserlerinin ezberleme yoluyla değil de sözlü kültür ile aktarıldığını göstermektedir. M. Parry, bu çalışmasını Sırp bir çobanın kulaktan dolma hikayeler anlatmasıyla keşfetmiştir. Zira, Antik Yunan'da da yazının keşfinden önce, gezerek hikayeler anlatan rhapsodosların olduğu belirtilmektedir. Öyle ki, Homeros'un eserleri de kronolojik açıdan geçmişe yönelik sözlü unsurlar içermektedir. Özellikle Iliada eserinde yer alan Girit-Myken Saraylarının ve Batı Ege

kentlerinin tasvirleri, toplumsal bellekte yer ederek anlatı biçiminde günümüze kadar ulaşmıştır. Bunun yanında, Iliada ve Odyseia'da Antik Ege'nin geçmiş ihtişamlarının ve kahramanlıklarının anlatılması, kültürel bellek çalışmalarında da değerlendirilmektedir. Bu nedenle, Ege Bölgesi'ne dair sözlü anlatıların anlaşılması ve kültürel bellek dinamiklerinin, nasıl uzun dönem boyunca hatıra geçmişinde yer aldığını ele almak gerekmektedir. Bu çalışma, sözlü kültürün anlaşılmasında ve kültürel hafızalarda oldukça yankılanan Homeros'un ne denli önemli olduğuna odaklanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: *Kültür, Sözlü Kültür, Kültürel Bellek, Kültürel Miras, Homeros*

Investigation of the Ecotourism Potential of Forest Villages Karabük/Hacılarobası Example

Orman Köylerinin Ekoturizm Potansiyelinin İncelenmesi Karabük/Hacılarobası
Örneği

Assoc. Prof. Dr. Abdurrahman Dinç

Necmettin Erbakan University, Tourism Faculty, Turkey
a.dinc@erbakan.edu.tr

Serap Arı

Necmettin Erbakan University,
Tourism Faculty, Ecotourism Guidance Graduate Student, Turkey
ariserap.84@gmail.com

Abstract

Developments in tourism have affected people's expectations and lifestyles. With the increase in the level of welfare, people's understanding of tourism started to change and with this change, ecotourism came to the fore as a new tourism understanding. Ecotourism; It is a type of sustainable tourism that is based on protecting the environment and nature, enables to learn the culture, traditions and life styles of the local people in the rural areas and at the same time contributes economically to the local people. The research was carried out with a qualitative approach in a scanning model. The participants of the research; are village headman, local people and OGM officials. The data of the research were collected through semi-structured interviews and field studies. The data were evaluated with content analysis. As a result of the research, it was determined that Hacılarobası, a forest village, has many values that could be an eco-village and the region is rich in ecotourism types. Some of the ecotourism activities in Hacılarobası village and its surrounding are as follows; trekking, nature photography, farm, botany, cycling, tradition-custom, bird watching, camping-caravan, adventure, belief, forest ecosystems recognition tourism, horseback trekking and gastronomy tourism. In addition, the fact that the working area is close to Safranbolu creates an attraction. In the event that Hacılarobası village infrastructure and superstructure works are completed, advertisements and promotions are opened to ecotourism, local people will be employed and migration will be prevented. With the awareness of the local people, the support of non-governmental organizations and public institutions, and the work of other tourism stakeholders, the development of the region in the field of ecotourism will accelerate and the region will be able to get a greater share from tourism.

Keywords: Ecotourism, Ekoköy, Hacılarobası, Karabük, Safranbolu

Özet

Turizm ile ilgili meydana gelen gelişmeler, insanların beklentilerini ve yaşam biçimlerini etkilemiştir. Refah seviyesinin yükselmesi ile insanların turizm anlayışı değişmeye başlamış ve bu değişimle birlikte yeni bir turizm anlayışı olarak ekoturizm ön plana çıkmıştır. Ekoturizm; çevreyi ve doğayı korumayı temel alan, kırsal kesimdeki yerel halkın kültürünü, gelenek – göreneklerini ve yaşam biçimini öğrenmeyi sağlayan ve aynı zamanda yöre halkına ekonomik katkıda bulunan sürdürülebilir bir turizm çeşididir. Bu çalışmada Hacılarobası köyünün ekoköy kriterlerine göre durumu ve ekoturizm potansiyeli incelenmiştir. Hacılarobası köyü Karabük iline 30 km, Safranbolu ilçesine 21 km uzaklıktadır. Pürçükören Köyü'nün Karakoyunlu mahallesi, Üçbölük (Ilbarıt) köyü ve Gündoğan köyü ile komşu

olan Hacılarobası köyü Ilgaz vadisi içinde bulunmaktadır. Safranbolu sınırları içinde dönemsel olarak en çok tarihi eserleri içinde barındıran köydür. Çok tanrılı dinler döneminden tapınak ve kaya mezarlarını köyde görmek mümkündür. Hacılarobası köyü doğal zenginliği, tarihi ve kültürel değerleri, yöresel ürünleri ile Batı Karadeniz in ekoturizm değeri yüksek yörelerinden birisidir. Araştırma nitel yaklaşımla tarama modelinde gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın katılımcılarını; köy muhtarı, yöre halkı ve OGM yetkilileri oluşturmaktadır. Araştırmanın verileri yarı yapılandırılmış görüşmeler ve alan incelemeleri ile toplanmıştır. Veriler içerik analizi ile değerlendirilmiştir. Araştırma sonucunda bir orman köyü olan Hacılarobasının ekoköy olabilecek pek çok değere sahip olduğu ve yörenin ekoturizm türleri bakımından zengin olduğu tespit edilmiştir. Hacılarobası köyü ve çevresindeki ekoturizm faaliyetlerinden bazıları şunlardır; trekking, doğa fotoğrafçılığı, çiftlik, botanik, bisiklet, gelenek-görenek, kuş gözlemciliği, kamp-karavan, macera, inanç, orman ekosistemlerini tanıma turizmi, atlı doğa yürüyüşü ve gastronomi turizmi. Ayrıca çalışma sahasının Safranbolu'ya yakın olması da bir cazibe oluşturmaktadır. Hacılarobası köyünün alt ve üst yapı çalışmalarının tamamlanması, reklam ve tanıtımının yapılarak ekoturizme açılması durumunda yöre halkına istihdam sağlanabilecek ve göçlerin önüne geçilebilecektir. Yöre halkının bilinçlendirilmesi, sivil toplum kuruluşları ve kamu kurumlarının desteği ve diğer turizm paydaşlarının çalışmalarıyla yörenin ekoturizm alanındaki gelişimi hızlanacak ve yöre turizmden daha fazla pay alabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Ekoturizm, Ekoköy, Hacılarobası, Karabük, Safranbolu

Use of Smart Technologies for Environmental Protection: A Qualitative Research on Tourism Businesses in Eskişehir

Akıllı Teknolojilerin Çevre Koruma Amaçlı Kullanımı: Eskişehir'deki Turizm İşletmeleri Üzerine Nitel Bir Araştırma

Dr. Reşat Arıca

Adıyaman Anadolu University, Vocational School of Eskişehir, Turkey

rarica@adiyaman.edu.tr

Nagehan Sönmez Gök

Anadolu University, Eskişehir Vocational School, Turkey

nagehans@anadolu.edu.tr

Abstract

Developments in information and communication technologies lead to structural changes in the tourism sector. While technology causes changes in the production and management structures of tourism businesses, it also affects sustainable development on a sectoral scale. Also touristic businesses adopt integrated structures with technological developments in order to increase their competitiveness and ensure their economic sustainability, on the other hand they can contribute to the protection of the ecological environment by choosing and using environmentally friendly technologies in their business processes. Tourism is a sector that causes ecological destruction and deterioration on a global scale. Therefore, the preference of environmentally friendly technological tools in tourism businesses and the supportive use of ecological sustainability have a important role in reducing the negative environmental impacts of the tourism sector. In the research, the use of technological tools for environmental protection in tourism businesses is examined. In this context, data were collected from eight tourism businesses in Eskişehir, consisting of travel agency, food and beverage, accommodation and entertainment businesses. The data compiled through semi-structured interviews were analyzed with content analysis and descriptive analysis methods. The results of the research show that technological tools and systems are used for environmental protection in tourism businesses, but the use of smart technologies for environmental protection is at a low level. In addition in the research, it has been concluded that technological tools are widely used to reduce energy, water and paper use and to increase recycling in tourism businesses. In line with the research results, theoretical and managerial effects were discussed and suggestions were presented.

Keywords: Smart Destination, Smart Tourism, Technology, Ecological Environment, Eskişehir.

Özet

Bilgi ve iletişim teknolojilerindeki gelişmeler turizm sektöründe yapısal ölçekte değişimlere yol açmaktadır. Teknoloji, turizm işletmelerinin üretim ve yönetim yapılarında değişime yol açarken, aynı zamanda sektörel düzeyde sürdürülebilir gelişimi de etkilemektedir. Turizm işletmeleri bir yandan rekabet gücünü arttırmak ve ekonomik sürdürülebilirliğini sağlamak üzere teknolojik gelişmelerle entegre yapılara bürünürken, öte yandan iş süreçlerinde çevre dostu teknolojileri tercih ederek ekolojik çevrenin korunmasına da katkı sunabilmektedir. Turizm küresel ölçekte ekolojik tahribat ve bozulmalara

yol açan bir sektördür. Bundan ötürü, turizm işletmelerinde çevre dostu teknolojik araçların tercihi ve ekolojik sürdürülebilirliği destekleyici kullanımı, turizm sektörü kaynaklı olumsuz çevresel etkileri azaltma noktasında önemlidir. Bu noktadan hareketle hazırlanan araştırmada, turizm işletmelerinde teknolojik araçların çevre koruma amaçlı kullanım durumu sorgulanmaktadır. Bu kapsamda Eskişehir ilinde faaliyet gösteren seyahat acentası, yiyecek-içecek, konaklama ve eğlence işletmelerinden oluşan toplamda sekiz turizm işletmesinden veri toplanmıştır. Yarı yapılandırılmış görüşme yoluyla derlenen veriler; içerik analizi ve betimleyici analiz yöntemleriyle incelenmiştir. Araştırma sonuçları, turizm işletmelerinde teknolojik araç ve sistemlerin çevre koruma amaçlı kullanıldığını, ancak akıllı teknolojilerin çevre koruma amaçlı kullanımının düşük düzeyde olduğunu göstermektedir. Buna ek olarak araştırmada, turizm işletmelerinde teknolojik araçların enerji, su ve kâğıt tüketimini azaltmak, geri dönüşümü arttırmak üzere kullanımının yaygın olduğu sonucuna varılmıştır. Araştırma sonuçları doğrultusunda teorik ve yönetsel etkiler tartışılmış, öneriler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Akıllı Destinasyon, Akıllı Turizm, Teknoloji, Ekolojik Çevre, Eskişehir.

Asklepion in Pergamon as Ancient Health Tourism Destination

Antik Sağlık Turizm Destinasyonu olarak Bergama Asklepeion'u

Aysu Şahintepe

Çanakkale Onsekiz Mart University,
School of Graduate Studies, Turkey

aysuusahintepe@gmail.com

Assoc. Prof. Dr. Oğuz Diker

Çanakkale Onsekiz Mart University, Turkey
Faculty of Applied Science

oguzdiker@comu.edu.tr

Abstract

Health related travels made have an important place in today's tourism market. Today, while modern medicine and complementary medicine applications are in question, in the past some regions of different cultures were popular with the application of different traditional treatment methods applied especially in ancient times. Bergama, one of the important civilization centers of antiquity, hosted health trips with the treatment centers known as Asklepion and Red Hall, dedicated to Asklepios. This study aims to reveal the structural characteristics of the Bergama Asclepion as well as the traditional health methods applied with the features that distinguish them from their contemporaries. The study, which was carried out by scanning sources, one of the qualitative research methods, was carried out by examining the secondary written and visual sources about Asclepion and Red Hall. The results obtained will reveal the reasons Asklepion and Red Hall are one of the leading health centers in their age.

Keywords: Tourism in Ancient Time, Health Tourism, Pergamon, Asklepion, Red Hall (Kızıl Avlu)

Özet

Sağlık adına yapılan yolculuklar günümüz turizm piyasasında önemli yer tutmaktadır. Günümüzde modern tıp ile tamamlayıcı tıp uygulamaları söz konusuken geçmişte özellikle antik çağda farklı kültürlerde geleneksel yöntemler ile farklı tedavi yöntemlerinin uygulanması bazı bölgeleri popüler hale getirmiştir. Antik çağın önemli medeniyet merkezlerinden birisi olan Bergama, Asklepios adına adanmış Asklepion'unun yanında dönemde kullanılan tedavi yöntemleriyle de sağlık amaçlı seyahatlere ev sahipliği yapmıştır. Bu çalışma Bergama Asklepion'nun yapısal karakteristiklerinin yanı sıra, çağdaşlarından ayıran özellikleri ile uygulanan geleneksel sağlık yöntemlerinden örnekler incelenerek ortaya konulmasıdır. Nitel araştırma yöntemlerinden kaynak tarama ile gerçekleştirilen çalışma, Asklepion ile ilgili ikincil yazılı ve görsel kaynakların incelenmesiyle gerçekleştirilmiştir. Elde edilen sonuçlar Bergama Asklepion'nun sağlık merkezi olarak özelliklerini ortaya koyacaktır.

Anahtar Kelimeler: Antik Çağda Turizm, Sağlık Turizmi, Bergama, Asklepion, Kızıl Avlu

Thematic Museology and Gastronomy Museums

Tematik Müzecilik ve Gastronomi Müzeleri

Assoc. Prof. Dr. Duran Cankül

Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Tourism, Turkey

durancankul@hotmail.com

Ahmet Ünver

Eskişehir Osmangazi University, Institute of Social Sciences, Turkey

ahmetu20@gmail.com

Abstract

Gastronomy themed museums, one of the means of transferring the food and beverage culture, which can be mentioned for almost every civilization, from generation to generation, has started to become interesting in the sector with its increasing numbers in recent years. When the structures of the mentioned museums are examined, it is seen that they have gained the qualification of a business as well as classical museology. In this study, it was aimed to examine the websites of gastronomy themed museums, which have not yet become visible in the field of gastronomy, based on examples from the leading cuisines around the world. Accordingly, document analysis technique, one of the qualitative research methods, was used in the research. The scope of the research consists of 18 gastronomy museums belonging to French, Far East and Turkish Cuisine Cultures. The results show that most of the gastronomy-themed museums have a foreign language promotion problem, the information on the websites is not sufficient, and the visitors are left alone. On the other hand, ideas such as the practical training and workshop logic brought to the understanding of museology and the application of restaurant services by combining them are seen as positive contributions.

Keywords: Thematic museology, gastronomy museums, gastronomy

Özet

Hemen hemen her uygarlık için söz edilebilecek olan yiyecek içecek kültürünün nesilden nesile aktarım araçlarından biri olan gastronomi temalı müzeler, son yıllarda artan sayıları ile sektörde ilgi çekici bir hal almaya başlamıştır. Söz konusu müzelerin yapıları incelendiğinde klasik müzecilik anlayışının yanı sıra birer ticarethane vasfı kazanmış oldukları görülmektedir. Bu çalışmada gastronomi alanında henüz fazla görünür olmamış gastronomi temalı müzelerin internet sitelerinin dünya genelinde önde gelen mutfaklar içerisinde örnekler temel alınarak incelenmesi amaçlanmaktadır. Bu doğrultuda araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden doküman inceleme tekniği kullanılmıştır. Araştırmanın kapsamını Fransa, Uzak Doğu ve Türk Mutfak Kültürlerine ait toplam 18 gastronomi müzesi oluşturmaktadır. Elde edilen sonuçlar, gastronomi temalı müzelerin çoğunda yabancı dilde tanıtım sorunun olduğunu, internet sitelerindeki bilgilendirmelerin yeterli seviyede olmadığını, ziyaretçilerin bir başlarına bırakıldığını göstermektedir. Diğer taraftan müzecilik anlayışına getirilmiş uygulamalı eğitim ve atölye mantığı ile restoran hizmetlerinin birleştirilerek uygulanması gibi fikirler ise olumlu katkılar olarak görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Tematik müzecilik, Gastronomi Müzeleri, Gastronomi

Visiting The Museum Via Web Pages: The Troy Museum in Çanakkale

Internet Siteleri Üzerinden Müze Ziyareti: Çanakkale Troya Müzesi

Dr. Ulvi Cenap Topçu

Çanakkale Onsekiz Mart University, School of Graduate Studies

ulvicenap@gmail.com

Abstract

The purpose of this study is to investigate the use and potentialities of web pages in terms of museum marketing and remote access to museums. To that end, web site of the Troy Museum (Çanakkale) is examined for projecting improvement possibilities, along with other acknowledged museums such as Anatolian Civilizations Museum (Ankara), Louvre Museum (Paris) and Museum for Pre- and Early History of Thuringia (Weimar). It is understood that the web page of the Troy Museum does not have its own address, but is included in different sites and virtual museum application of the Ministry of Culture and Tourism, or available instructions in foreign languages to find the page. Also the pages are limited to general information of the museum. Nevertheless, the virtual tour serves a three dimension strolling possibility which aims to give the impression of real tour and makes possible to see what sort of material is included in each floor. Yet this allows only highly limited use of the museum tour, but only may catch attention of future visitors who already have information or curiosity about the collection included. Detailed information or pictures of items presented are extremely rare and reading the explanation notes about the historical and educational features of the items through the three dimension tour or application is mostly not possible. The same virtual museum application is used for Anatolian Civilizations Museum as well, and it is concluded that this internet service has a limited aim to inform the prospective visitors about the availability of the museum. On the other hand, web pages and applications of Louvre Museum and Museum for Pre- and Early History of Thuringia offers opportunities of use of online guides, detailed information and individual presentation of many items. In a word, they serve an example of a more realistic museum experience online. It is worth to mention that these museums use dramatization narratives to present their collection, which may be interpreted as a story-telling marketing technique. Also these two museum web sites have information packages for school tours and publications such as comic books or games to attract children to the themes and collections, additionally, museum shops serve online. The final discussion over mentioned screening is therefore on implementation opportunities of online experience of museums and marketing projections.

Keywords: e-Museum, Museum Web Pages, Virtual Tour, Museum Marketing.

Özet

Bu çalışmanın amacı müze pazarlaması ve müze ziyaretinin uzaktan erişimle gerçekleştirilmesi bağlamında internet sayfalarının kullanımını ve sunduğu olanakları tartışmaktır. Bu amaçla, Troya Müzesi (Çanakkale) için sunulan internet sayfası incelenmiş, ayrıca tanınmış diğer müzeler olan Anadolu Medeniyetleri Müzesi (Ankara), Louvre Müzesi (Paris) ve Turingiya Prehistorya ve Erken Dönem Tarihi Müzesi (Weimar) tarafından sunulan internet sayfaları değerlendirilmiştir. Troya Müzesi internet sayfasının kendi alan adresinde değil Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından sağlanan sayfalar ve sanal müze uygulaması içinde bulunduğu, bu sayfalara ulaşmak için yabancı dilde yönlendirmelerin yetersiz olduğu ve müzenin varlığına ilişkin genel bilgiler içerdiği anlaşılmıştır. Bununla birlikte müzenin içindeymiş gibi üç boyutlu gezinme olanağı ile koleksiyonun katlara göre yerleşiminin bilgisi verilmiştir. Bu durumun müze ziyareti anlamında oldukça sınırlı bir kullanım

sağladığı, ancak koleksiyona ilişkin bilgisi ya da ilgisi bulunan olası ziyaretçilerin dikkatini çekmeye yönelik olduğu görülmektedir. Görüntüleri sunulan parçalara ilişkin açıklamalar oldukça sınırlı olup üç boyutlu tur ve uygulamanın kendisi üzerinden ayrıntılı bilgi alma imkânı yok denecek kadar azdır. Aynı sanal müze uygulaması Anadolu Medeniyetleri Müzesi için de geçerli olduğu ve benzer bir durum orada da söz konusu olduğu için genel olarak bu uygulamanın amacının müzenin varlığı konusunda olası ziyaretçileri bilgilendirmekle sınırlı olduğu anlaşılmaktadır. Diğer taraftan Louvre Müzesi ve Turingiya Prehistorya ve Erken Dönem Tarihi Müzesi internet sayfalarında sunulan çevrimiçi rehberler, ayrıntılı açıklamalar ve birçok nesnenin tekil gösterimi, müze işlevlerinin çevrimiçi yürütülmesi anlamında olanaklara örnek teşkil etmektedir. Bu iki müzenin internet sitesinde okul turları için paketler önerilmiş, çocuklar için müze teması ve koleksiyonlar ile ilgili çizgi roman ve oyunlar sunulmuştur. Bir diğer önemli bulgu da bu müzelerin koleksiyonlarını dramatize ederek sunduğu, bir anlamda hikâye anlatımı tekniği ile pazarladığıdır. Ayrıca bu müzelerin tematik hediyelik eşya satışları da çevrimiçi yapılabilmektedir. Sonuç olarak yapılan değerlendirmeler ışığında internet deneyiminin müze uygulamaları pazarlaması bağlamında sunduğu olanaklar tartışılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: e-Müze, Müze internet sayfaları, Sanal Müze, Müze pazarlaması.

Genoese Castles of Aegean Region Unesco World Heritage Tentative List

UNESCO Dünya Mirası Geçici Listesi'nde Ege Bölgesi Ceneviz Kaleleri

Assist. Prof. Dr. Lale Yılmaz

Mersin University, Faculty of Tourism, Turkey

laleylimaz@mersin.edu.tr

Abstract

In 2013, "Trading Posts and Fortifications on Genoese Trade Routes from the Mediterranean to the Black Sea" was created in the UNESCO World Heritage Tentative List. Turkey has taken place with selected historical castles, and the list updated in 2020. Except for Turkey, as an international component, the castles of Crimea Autonomous Region, Ukraine is located on the list. Yoros Castle, Galata Tower in Istanbul, Foça, Çeşme, Guvercinada Castle and Kusadasi city walls, Amasra Castle in Bartın, Akcakoca Castle in Duzce and Sinop Castle took place in the nomination file as national components. Genoese colonies were established as trade colonies in the Aegean and Black Sea, especially in Istanbul, by acquiring trade privileges from the Medieval Byzantine Era. Some castles built during the Byzantine era in the coastal regions of Anatolia passed under the Genoese rule or even rebuilt by the Genoese. The castles and the fortified settlements which continued their existence with the restoration and reconstruction in the Ottoman era with the Turkish domination in the region, are considered today within the scope of tangible cultural heritage as reflecting the intercultural Mediterranean architectural qualities.

In the study, the national and international qualities and importance of the castles, which are under the domination of the Genoese colonies in the Aegean Region, within the scope of tangible cultural heritage and cultural heritage tourism are discussed. A research study on the subject has been carried out, the castles and fortified settlements located on the "Genoese Trade Route" determined in Turkey have been evaluated and compared. The castles and fortified structures in the UNESCO World Heritage Tentative List and the castles and fortified settlements located on the "Genoese Trade Route" in Turkey were investigated and compared. "Trading Posts and Fortifications on Genoese Trade Routes from the Mediterranean to the Black Sea", which is on the UNESCO's World Heritage Tentative List, contributes to cultural heritage tourism in the context of historical memory and cultural diversity. For this reason, it has been concluded that it will be beneficial for the sustainability of international cultural interaction in the Mediterranean to be included in cultural heritage thematic tour destinations in national and international scope in order to revitalize the route to which the Aegean Region castles are connected.

Keywords: UNESCO, Cultural heritage, Tourism, Genoese, Aegean Region, Castle.

Özet

2013 yılında UNESCO Dünya Mirası Geçici Listesi'nde "Ceneviz Ticaret Yolu'nda Akdeniz'den Karadeniz'e kadar Kale ve Surlu Yerleşimler" başlığı oluşturulmuş, Türkiye'de seçilen tarihi kaleler listede yer almış ve liste 2020 yılında eklenen yapılarla güncellenmiştir. Listedeki Türkiye dışında uluslararası bileşen olarak Ukrayna Kırım Özerk Bölgesi'ndeki kale yapıları da bulunmaktadır. Türkiye'den İstanbul'da Yoros Kalesi, Galata Kulesi, İzmir'de Foça Kalesi, Çeşme Kalesi, Güvercinada Kalesi ve Kuşadası kent surları, Çandarlı Kalesi, Bartın'da Amasra Kalesi, Düzce'de Akçakoca Kalesi,

Sinop Kalesi ulusal bileşenler başlığı altında seri adaylık dosyasında yer almıştır. Ceneviz kolonileri Orta Bizans döneminden itibaren ticaret imtiyazı edinerek başta İstanbul olmak üzere Ege ve Karadeniz’de ticaret kolonileri işleviyle kurulmuştur. Anadolu’nun kıyı bölgelerinde Bizans döneminde inşa edilen bazı kale yapıları Ceneviz yönetimine geçmiş veya Cenevizler tarafından yeniden inşa edilmiştir. Bölgede Türk egemenliğinin sağlanmasıyla, Osmanlı döneminde de onarım ve yeniden inşa ile varlığını sürdüren kaleler, kültürlerarası Akdeniz mimari niteliklerini yansıtan savunma yapıları olarak günümüzde somut kültürel miras kapsamında değerlendirilmektedir.

Çalışmada Ege Bölgesi’nde Ceneviz kolonilerinin egemenliğinde bulunan kalelerin somut kültürel miras ve kültürel miras turizmi kapsamında ulusal ve uluslararası nitelikleri ve önemi konu alınmıştır. Konuyla ilgili literatür çalışması gerçekleştirilmiş, UNESCO Dünya Mirası Geçici Listesi’nde yer alan kale ve surlu yerleşimler ile Türkiye’de belirlenen “Ceneviz Ticaret Yolu”nda yer alan kale ve surlu yerleşimler değerlendirilerek karşılaştırılmıştır. Tarih boyunca Anadolu’da Cenevizli tüccarlar tarafından gerçekleştirilen ticaret faaliyeti kapsamında Türkiye kıyılarında Ceneviz kolonilerinin kurulduğu bölgelerde yer alan kaleler yoluyla Anadolu kıyılarının deniz yolu ve ticaret güzergâhında merkezi önem taşıyan Ege Bölgesi’nin Ortaçağ Akdeniz kültürüne ait somut kültürel miras varlığı tartışılmıştır. UNESCO’nun Dünya Miras Geçici Listesi’nde yer alan “Ceneviz Ticaret Yolu’nda Akdeniz’den Karadeniz’e kadar Kale ve Surlu Yerleşimler” tarihi bellek ve kültürel çeşitlilik bağlamında kültürel miras turizmine katkı sunmaktadır. Bu nedenle Ege Bölgesi kalelerinin bağlı bulunduğu güzergâhın yeniden canlandırılması amacıyla ulusal ve uluslararası kapsamda kültürel miras tematik tur destinasyonlarında yer almasının Akdeniz’de uluslararası kültürel etkileşimin sürdürülebilirliği bakımından yararlı olacağı sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar kelimeler: UNESCO, Kültürel miras, Turizm, Ceneviz, Ege Bölgesi, Kale.

BEST PAPERS

	Authors / Yazarlar	Title of the the Paper / Bildiri Başlığı
1	Assist. Prof. Dr. Seda Süer	TMKM73 - Kültürel Mirasın Turizm Amaçlı Kullanımı: Bergama İlçesi Örneği / Utilization of Cultural Heritage for Tourism Purposes: The Case of Bergama County
2	Lect. Öznur Tanrıver	TMKM92 - The Example of Cultural Memory of the Aegean in the Context of Oral Culture: Homeros / Sözlü Kültür Bağlamında Ege'nin Kültürel Bellek Örneği: Homeros
3	Dr. Hasan Sercan Sağlam	TMKM34 - A Methodological Discussion on the Architectural History of the Aegean "Genoese Castles" for the Unesco World Heritage List / UNESCO Dünya Miras Listesi Bağlamında Ege Kıyılarındaki "Ceneviz Kaleleri" Mimarlık Tarihi Üzerine Metodolojik Bir Tartışma
Science Incentive Award / Bilim Teşvik Ödülü	Ahmet Vedat Koçal Şilan Çelebioğlu	TMKM89 - The Discourse of Local History and Multiculturalism as Touristic Manipulation of Space in Turkey: The Case of Mardin Kılıt (Dereici) Village / Türkiye'de Mekânın Turistik Manipülasyonu Olarak Yerel Tarih ve Çokkültürlülük Söylemi: Mardin Kılıt (Dereici) Köyü Örneği

